

زستانه خهون

گوئی تهرهقی

وهرگیترانی:

دلواهر قهره داغی

چاپی دووهم

(زستانه خهون) ی خاتوو گوئی تهرهقی گوزارشتکهری ژیانی پیکهوهیی
قهبیلهیهك خهئکه که تامادهگیی ناچاری مؤدیرنه ههست پیدهکهن و له ئیلتیزامی
تاکیتی و ته نیایی و بهرپرسیاریتیی ده ترسن!

بهرنامهی میزگردی نووسهران (نیزگهی فهره نسه)

①

له جيگه يه كه وه با ديت، له درزي په نجره كانه وه، له ژيرده رگا كه وه، له كونيكي نه بينراوه وه!

كوټړا بهو زووييه زستان هات!

زستانان پيکه وه بووين.. من، هاشمبي، نه نوهری، عه زیزی، نه همه دی، مه هدهوی و هه لته ت كاك حهیده ری یش.

چ زوو تپه پری! حه فتاو پینچ سال یان حه فتاو حه وت یا خود زیاتر.. نازانم! حسیبی رۆژان و سالانم له ده ست ده رچوون. دوو سال كه متر.. دوو سال زیاتر.. جیاوازی چیه؟ پیری له كه یه وه ده ستی پيكرد؟ مهرگ له كه یه وه ناماده یی خوی سه لماند؟

رۆژيكيان كه سيك گوتي: "پیره میرد، تاگات له خوت بیت نه كه ویت!"
تاوړمدايه وه. گوتم: "به لئې، تاگاداربه نه كه ویت!" تاوړمدايه وه تا ته وكه سه

هەرکێتیه که دهستی بگرم. واقم وپرم. لهخۆم پرسى: " لهگهڵ منى بوو؟" باوهپرم نهکردو تێپهريم.

كاك حهديهريى دهیگوت: " نۆهۆ.. چل سالیى هيشتا له كوتيهتى؟ زۆر زۆرى ماوه، يهك قهپنى ماوه. رهنگه ههر نهيهت، قهت نهيهت؟"

چ سهرمایه که! چ كزهیهك! وا دونيا خهريكه دهيهستیت، وا دونيا هیدی هیدی لهگهڵ مندا دهمریت. گلۆپه که دادهگیرسیتم، نهسکه مله کهم بهزۆپاکهوه دهنوسیتم، دادهنیشم و بهتانیپه که لهخۆمهوه دهپێچم.

خۆزیا هيشتا هاوین با! خۆزیا هيشتا پیکهوهباين. چ بوو؟ چ بهلايه کمان بهسهرهات؟ به قهولى عهسکهرى ئيمه گوپرايه لى يه کتر بووين! پیکهوه بووفان چهند خۆشبوو.. لهبیری ئهوه دا نهبووين لهيه کتر داپێين، خهتای کامان بوو؟

حهديهريى گوتى: " کورپنه، نهينى سههرکهوتنى ئيمه له يه کبووفاندايه. پاره کانتام بدهنى بۆتانی هه لگرم."

جهليلی گوتى: " قیژتان لیده که مهوه. قیژ له نیش و کاره کانتان. قیژ له خهيا لانتان. قیژ له حيسابى پوچى ناره زوو کانتان!"

نه نوهريى گوتى: " پيموايه جهليلی سوعبه تمان له گهڵ ده کات. به راستى نيبه. تو په بوونه کهى بۆخۆشيبه."

به لām راستیده کرد. چهند به ساناييش ئه و راستيبه ده گوت. چ شهوێكى ناخۆشه ئه مشه و. چهند سارد و تاريك و بيكۆتاييه. تازه سهعات حهوت و نيوه. خۆزیا زه من بۆ چرکه يهك راده وهستا. يهك چرکه دهرفتهى ده دا،

به خۆم گوت: " گەر کاتژمبیره کهم وردوخاش کهم، گەر په رده کان دابه مهوه، گەر ده رگاو په نجه رده کان داخه، چما نهم زهمه نه ژه کاره نه فراهه تيبه ليم ده گه رپي؟"

چ خه يالتي کي پوچ بو!

نه وه دلتي من بوو که چرکه کاني ده ژماردن. دلتي من بوو که له گه ل ههر ليدانتي کيدا، رپرويشتنی بده وه وامي به ره و مهرگ ده سه لماند.

ويستم باوهر به خۆم بيستم که مهرگ کوتايي نيبه، ويستم له دهه ستي عده ده ميتک راکه م که شه وو روژ له وديو په نجه رده که مه وه وه ستاوه و سه يرم ده کات.

نه مه شيان خه يالتي کي پوچ تر بو!

به خۆم ده ليم: " پيره ميژد، گەر نه مجاره سه رما ليتدا، ده مریت!"

چ حيسابگه ليتکه! چ حيسابگه ليتکي پيکه نينا وييبه. ده شي چل سالي هه رگيز نه يه ت.. ده شي قه ت نه يه ت!"

له قاپ و قاچاخه نه شو راوه کاني پال ديواره که ده نوپم، له ورده ناني سه رکومباره که، له و مشکه ي که له ناوه راستي هو ده که دا راوه ستاوه و واقی ورم اوه!

له هه موويان زياتر دلتم بو هاشيمي ته نگ بووه، هه موو عه سرائتيک ده هات، تابلوکاني له گه ل خويدا ده هيئا، تابلوی ته يره ره نگا وره نگه کاني، هه موو تابلوکاني له بده رده مدا ريز ده کردن. ده يگوت: " گوی رادي ره .. ها کا که وتنه خویندن.. گویت لييه؟"

هيچم گوی لينه ببوو. ده يگوت: " نه وه تا.. ده خوینن!" داده نيشت و هه مديس له باره ي ژنه چکو له قژ لوله که يه وه ده دوا، له باره ي شيرين خانه شيرينه که يه وه،

لهبارهی کارهکانییهوه، لهبارهی قسهکانییهوه، لهبارهی دهنگییهوه که له گمه گمی کۆتران دهچوو. لهبارهی چاوانی خێل و پیکهینی ساکارو لهبارهی بۆنی خوۆشی لهشییهوه.

گوئێ رادهدێرم. دهنگیک دیت. دهنگی تهپهیی پێ، دهنگی قسهکردن لهودیدو پهغجهرهوه، دهشی کهسیک بۆ سهردانم هاتبی. بهدوای گۆچانهکهمدا دهگهڕێم، بهدوای کهوشهکانما، بهدوای عهینهکهکهما، دهبێ کێ بێ بیری کردووم؟ کێ؟ گرنگ نییه، ههڕگیز گرینگ نییه، تهناهت گهر غهڕیبهیهکیش بێ و به ههله پتیی کهوتبیتته ئێره، دهڕگای لێ دهکهمهوه و ئهمشه و لای خۆم گلی دهدهمهوه. نازانم ئهوه گۆچانه لهحنهتیهم لهکوئێ داناوه، دهستم به دیوارهکهوه دهگرم، به لیواری میزهکهوه، به پشتی ئهسکهملهکانهوه.

"پیره میرد، ناگات لهخۆت بێ نهکهویت!" به منی گوت.. به منیک که تهناهت بیرم له پیری نهکردبۆوه.

دهرگا که که لا دهکهم، سهڕ ده بهمه دهڕێ، گوئێ رادهدێرم. سهڕما و تاریکی و تهنهکهیهک زبلی بۆن گرتوو له پارهوهکه دایه. دهپرسم: "کییه؟ کهس لهوێه؟" بێدهنگیی. تا نزیک قالدرومه کان دهچم، نارام دهگرم. بهرزتر دهلێم: "دهرگا که کراوتهوه، وهرنه ژوورئ!" نا، کهس نییه.. وهک پێرئ و وهک بهسهر پێرئ.

جاران گهر کهسیک لهدهرگای داباو نههاتبایه ژوورئ، یهکسهڕ دهمانزانی که ئهوه ئهجهدییه. ههیدهریی دهیگوت: "کورپینه، واباشتره قهت دهڕگای لینهکهینهوه، چیت ئهه زهلامه جیی متمانه نییه!" دهمانگوت: "ههیدهریی

گیان.. تاخر ئەحمەدی رەفیقمانە، نێمە ھەر ھەوتمان لە منائییەو پیکەو ھەورە بووین.. تاخر چۆن وادەبێ؟"

ئەنوەری دەیگوت: "بەلێ، زۆر ناجۆرە، بەلام چار چییە؟ ئەم زەلامە خەریکە ھەر شەشمان دەسخەرۆ دەکات."

ھاشمی دەیگوت: "ھەرچی ئپۆە بیلین"

عەزیزی دەیگوت: "من دەبێ بیرئکی لی بکەمەو، دوایی رای خۆم دەلێم."

دەگەرپیمەو پال زۆپاکە، دادەنیشم و بەتانییەکە لەخۆمەو دەپێچم. کئی دیت بۆ لام؟ بەم سەرمایەش! بەم شەو تاریکە بەفرانبارەش! ناگری زۆپاکە زیاد دەکەم، ھەلەلەرزەم. گوتم: "شیرین خانم، تۆ ھەمیشە خەریکی چینی مەلپێچیت بۆ نێمە. لەبەیانییەو تا ئیوارە خەمی ئەو تە کەنەبا یەکیکمان سەرمای بیت، تاخر چۆن ئەو نەندە ژنیکی نازەنن و شوخ و شەنگ و میھرەبانیت؟ کە وامگوت، پیکەنی، لەو پیکەنینە منالانە جوانانە ی کە ھێشتا لە گویمدا دەبیبیەم، ھێشتا ھەندئ شەو تیکەل بەخەونئکی ناخۆش دەبئ و دەکەوئتە زرنگەو نارام دەکاتەو."

خۆزیا ئیستا بەیانئ با، خۆزیا ئیستا کاتیک با کە بۆنی ھاوینم لەدەرگا و دیوار کردبا، رادیۆکە دەکەمەو، ھەوالەکان، من لە ھەموو شتیک بی ناگام. پیاویک ژنیکی کوشتو، پیاویکی تر خۆی کوشتو، لافاو ھەستاو، ھێشتا جەنگ بەردەوامە، ھەسەسێک بیتاقە ی بۆ دەرچوو، دویا ھەمان دویاکە ی جارنە، رادیۆکە دەکوژنمەو.

ساعات بیست دەقیقەى دەوی بۇ ھەشت، نۆزدە دەقیقەى دەوی بۇ ھەشت، شانزە دەقیقە.. پانزە دەقیقە.. دوانزە دەقیقە.. دە دەقیقە.. نۆ دەقیقە.. پینج دەقیقە.. ساعات ھەشتى ریکە.. ئەمشەو ھەز دەکەم تەواوی سەعات ھەشتەکان بەیادی خۆم بینمەو. ھەز دەکەم پرسیار بکەم. ھەز دەکەم لەخۆم بنۆرم. لە تەواوی رۆژەکانم. لە تەواوی لەھزەکانم بنۆرم. ھەز دەکەم جارێکی تر تەواوی ئەم ھەفتاوە چەند سالییە بەدەوری خۆمدا ریزکەم و سەیریانکەم. سەیری ھەموو ئەو رۆژە لەدەست چووانە بکەم، ئەو رۆژانەى کە ھەتا فریاکەوتم سەیریانکەم، کە ھەتا فریاکەوتم دەستیان تێو بەدەم و بۆنیانکەم، رەویبونەو، چەند سوک و ھاسان رەویبونەو، چەند بى ھات و بات و بەسوئ.

رۆژێکیان عەزیزى پرسی: "دەتەوی لەسەرەو دەست پى بکەیتەو؟"
 بیرم کردەو نا. ھەر بە راستى نا. لە سەرەو دەست پى بکەمەو تاج ببى؟ تا چ بکەم؟ مەگەر دلتیابم رینگەى کى تر ھەبە.. کە دەشزائم نیبە.. لانی کەم بۆمن نیبە. گەر ھەزار جارى تر لەسەرەو تى ھەلچمەو، دیمەو ھەمان شوین.
 جەلیلی گوتى: "مەلومە کە رینگەى کى تر ھەبە، ملیۆنیک رینگەى تر ھەن، خۆت نەتویست، وا ئیسراحتەر بوو کە نەتەوی!"

ھەیدەرى گوتى: "ھاوړپیان، بۆ خۆتان واباشترە بەقسەم بکەن، من نەیتى سەرکەوتنم لە ژياندا دۆزیو تەو، باوەر بکەن دۆزیو تەو!"

عەزیزى گوتى: "خۆزیا دەرفەتى رۆیشتن ھەبا، خۆزیا تەوانرا با شتیک کرابا!"
 گوتم: "منیش دیم. ھەرکەسێک ناوی خۆی لى بینى و پروات، منیش لەگەلى دەچم!"

حەیدەریی گوتی: " ھاورپییان، ھاورپییانی تازیزم، خۆتان کەر مەکەن، نەکەن لەخۆشیدا ھاربن. مەگەر بۆ ھەر شویننیک پرۆن لێرە باشترە؟ بەرد لەجینگەى خۆى سەنگینە. "

ئەنوەریی گوتی: " وەرن بابچین بۆ پیاسە ، شار بۆتە چراخان، جەژنە، یانسیب راکێشان و پیش بڕکێیە، ھەموو شویننیک پرە لەنیشانەى رانومایى، بابچین بۆ سەیر، مانەویبەتەمان بەرز دەبیتەوہ. "

ھاشیمی گوتی: " ھەرچى ئێوہ بیلین، قاییلیم. " ئیمە چیمان گوت؟ تاخر ئیمە کى بووین؟ ئەوہى حەیدەریی دەیگوت. کاک حەیدەریی.

شیرین خانم گوتی: " سەبرکەن تا ئەحمەدیییش بیت. بەتەنھا جیى مەھیتلن. "

حەیدەریی گوتی: " قەت ئەمە راست نییە، ئیھمالى کەن. "

گۆتم: " ئەحمەدیى گیان، تاخر چیتە؟ لەچى دەترسیت؟ "

وہ لآمى نەدامەوہ.. وەك ھەمیشە مات و غەوارە، ھیتشتا ھەندى شو وادەزائم گەراوہتەوہ، تەپەى پىى دەناسمەوہ، دەنگى ھەنگاونانىكى سست و بى دەرەتانانە كە ھەلئەھاتن و نەیانئەزانى رووبكەنە كوئ.

شتىك بەر شووشەى پەنجەرەكە دەكەوئت. گوئ رادەدەتیرم. وابزائم (با) یە یان كزەى سەرمايە، یاخود پالەپەستۆى تارىكییە. مشكىكى زلى رەش خەرىكى كرۆژتنى چمكى پەردەكەيە. خۆزیا كەسىك بۆ سەردائم دەھات. خۆزیا كەسىك لەودىو پەنجەرەوہ بانگى دەكردم. ھىچ نەبى جارائ فائە دەھات. ناوى فائە نەبوو. ناوى روقیە و سەكینەش نەبوو. نازائم ناوى چ بوو. ناوى ھەرچىیەك بووى،

گرینگ نییه. گرینگ نهویه کهسیکی باش بوو، کهسیکی جیا له من، کهسیکی تر بوو. هفتی دوو رۆژ دههات. پهردهکانی ههلهدانهوه، پهنجهرهکانی دهکردنهوه، چهرچهفهکانی دهتهکاندن، دیدانه بهرهار، قاپ و قاچاخهکانی دهشۆردو جل و بهرگهکانی کۆدهکردنهوه. چ بۆنیکی خوشی لی دههات! بۆنی دهروهی لی دههات، بۆنی کۆلان و شهقام، بۆنی دوکان و جۆگهلهو پاسی لی دههات، نامادهیی ههبوو، لهویدا بوو، پهیهوند بوو بهمنهوه، لهبهرامبهرمدا بوو، دهمزانی که نهگهر بدویم گوئی لیم دهیی، گهر برۆم ده مبینی، لهبوون و نهبوونم حالیی دهبوو، بهردهوام خهریکی قسهکردن بوو، بهلام نك لهگهله من، بهلكو لهگهله میزو کورسییهکان، لهگهله دهسکی دهرگا و بهلوعهی سهماوهر، لهگهله گسکهکهی دهستی و لهگهله نهو جلکهی که خهریکی شتنی بوو، پهیههندی لهگهله ههموو شتهکانی دهووربهریدا ههبوو، لهگهله مهسینه، لهگهله فهرش، لهگهله باول، لهگهله مقهست و خاکهناز. لهزوبانیان دهگهییشت، ببووه بهشیک لهوان، لهگهله من نهدهدوا، دهشی جار ناچار شتیکی گوتبی که من گویم لی نهبووی، گویم گران ببوو، بیرمه تهخیر رۆژ که هات. قزیان لهبنا بریبوو، لهناوهپراستی هۆدهکهدا دانیشت و دایه خورهی گریان. گوتی: خانهکهی ناوها قژی بریوه.. داویتی به نارایشتگاکی سهری کۆلان تا بۆی بکاته کلاوهقژ. نهو قسانهی بۆ من نهکرد، بهلكو بۆدهرگا و دیوار و نهسکهملهکانی کرد، بۆ فهرش و قاپهکانی باسکرد، رۆیشت و تیت نهگهراپهوه. زۆر دههپکه، ههوت یان ههشت سال لهمهویهر، ئیستا تنها مشکهکان هه، مشکی زلی رهنگ خۆلهمیشیی که هیدی هیدی ههموو شتیکی دهکرۆژن.

چ با یه کی رموزنه.. نه دی له کوپوه دیت؟ ده شی له لوله ی زوپاکه وه بیت. نه مشه و زووتر ده نووم. ده چمه سهر قهره و پله که م و به خۆم ده لیم: " پیره میرد ناگاداربه. گهر نه مجاره سهر مات بی ده مریت!" ده ست ده نیمه نیو گیرفانی چاکه ته که م، له بنه کهیدا دوو سی ده نک گوله به رۆژه و نوقلیک له تویی خرتکه و پرتکه کاندان، ده ریاندینم، نوقله که ده نیمه ده مم، رهق و ناخۆشه، تفی ده که مه وه، له نوقله کانی شیرین خانه. گیرفانه کانی شیرین خانم هه همیشه پر بوون له نوکی برژاوو نوقول. پر بوون له ده زووی رهنگاو رهنگ و گوله یاس. بیرمه نه و رۆژه ی که بۆ یه که مجار بینیم، ده رگای هوشه ی مائی هاشیمی له سهر پشت بوو، نه نوهری گوتی: " هاشیمی میوانی هه یه!" چووینه ژووره وه. ههیده ری گوتی: " به لئی به لئی، حالیی نه بووم. نه مه کییه؟ نه م شته نه تیکه یه هی کام ولاته؟" شیرین خانم به جلکه وه له ناو هه وزه که دا بوو، ناوی به خۆیدا ده کرد، روخساری دابووه بهر فواره که و پیده که نی.. نه نوهری گوتی: " به راستیی شتیکی سهیره، هینده ی میرووله یه که، میرووله یه کی خه پان!" هاشیمی له قه راغی باخچه که دا له سهر نه ژنۆ دانیشتبوو، وړ و کاس، ده می نیوه داچرا و چاوانی خه والوو. پیلووی نه ده تروکاند، بی جووله و هه ناسه شی نه ده دا. عه سکه ری گوتی: " چند وردیله یه، ده کری له هه موو شوینی کدا هه لگیری، ده کری بیخه یته گیرفان و له گه ل خۆتا بییه ت بۆ دایره. " ههیده ری گوتی: " یه که مجار پیویسته بزانی چ کاره یه، نه سل و فه سلی چیه!"

شیرین خانم دهستی بۆ راوه شاندین. هوشه که ی پر کردبوو له قاقای پیکه نین و شه ره ناو، کوتره کانی هاشیمی به ده وریدا هه لده فرین، په له پیتکه ی له تاوه که ده دا و

دەپىرژاند بە دەم و چاۋى كاك حەيدەرىي دا. . شتىكى گوت تىنەگەشتىن، دەمى پر بوو لە نوقول. بە خۇشحالىيەو تەماشاي دەكردىن، وەك بلتې دەمىك بى ھەموومان بناست، نەماندەزانى چ بلتېن، نەماندەزانى چ بگەين! شىرىن خام لە ھەوزەكە ھاتە دەرەو، پى خاوس و تەر، خۇي بە ھاشمپىەو لكاند، سەرى نايە سەرشانى، شتىكى بە گوئيدا چرپاند.

حەيدەرىي گوتى: "چەند بى حەيايە!"

نەنەرىي گوتى: "رەنگە دز بىت!"

مەھدەوىي گوتى: "وا باشترە دەرىكەين!"

ھاشمىي مات و واق ورمائو، لە شىرىن خانى دەنۆرى، باوهرى نەدەكرد، ھىور ھىور، بە دوو دلتي، بە ترس و پارىزەو دەستى ھىنا بە قۇي تەر و قامكە درىژ و بارىكەكانى شىرىن خام دا، ھىند ھىور كە وەك بلتې بترسى لەوھى شىرىن خام بدات لەشەقەي بال و تەرە بىت. گوتى: "فريشتهي رەھمەتە، نىردراوى خودايە" حەيدەرىي بردىيە لاو. لىي پرسى: "ناوى چىيە؟ كىيە؟ لەكام بنەمالەيە؟" ھاشمىي تەماشايكردىن. چاۋى لە چاوانمان برى، سەرى پاوھشاند، خۇشى نەيدەزانى شىرىن خام كىيە و لەكام بنەمالەيە. گوتى: "دەرگاگە كرابۆو و ھاتە ژوورەو وەك كۆترىك، وەك گىايەك كە كوت و پر لە باخچە سەوز دەبى. چوزانم. ھاتو و پرايەو!"

جەژنى لەدايكبونى كاك حەيدەرىي بوو. گوتمان بەو بۆنەيەو شتىكى باشى بۆ بگپىن، شتىك يادگارىي ھاوپىيان. نەنەرىي گوتى: "من جوتىك كەوشى خۆماليى بۆ دەكرم." مەھدەوىي گوتى: "با شتىكى بۆ بگپىن بە كەلگى بىت. بۆ

نمونه سیتیک سکل و سپانه بۆ ترۆمبیله کهی، یاخود مشاریکی کاره بایی بۆ باخچه کهی. "عهزیزی پرسی:" یا حهزرتی عهباس! ههمدیس جیژنی له دایکبونی ههیده رییه؟" شیرین خانم تهیره لوبیکی به دیاری بۆ هینا. قه فهسه کهی دایه دهستی کاک ههیده ریی و وهک هه میسه کاتی که شهرمی ده کرد، ملی به لاره وه برد. دواتر بهر گوئی که وته وه که قه فهسی تهیره کهیان خسته وته نه مبار و به قوماشیک دایانپوشیوه. کاک ههیده ریی گوتبوی:" دهنگی خهراپ نییه، به لام له ناوه ختا ده که ویتته خویندن. شتیکی نیه عاچه!" شیرین خانم هیور نه بۆوه، دهگریا و داوای تهیره کهی ده کرده وه، خهریکبوو نه خۆش که ویت. ههیده ریی گوتی:" تهیریکی ده تومانیی تهو بیته و بهرده یه ی ناوی. وهرن بۆی بهر نه وه. پیی بلین تیر له م شته ئه نتیکانه بهم ناوه دا نه هینیت!" نهیهینا.. تیر نهیهینا.

به فر که وته بارین. ورد و خیرا. به تانییه که تا ژیر چه ناگه م راده کیشم. هیور هیور هه ناسه ده ده مه وه تا هه وای ساردی هۆده که نه مخاته کۆکه. نارام ده گرم تا شتیکی پروودات. تا لانی کهم ههست به برسیتی بکه م. ههست به خه و. ههست به شتیکی جگه له دانیشتن و نارام گرتن.

دهنگی بارینی به فر دیتته گویم. وهک بلئی له نیو سهرمدا، له نیو دلما، له نیو چاواندا بیاریت.

به خۆم ده لیم:" پیره میرد، نه مشه و رهق ده بیته وه! هیشتا تازه سه ره تایی زستانه و زۆری بۆ هاوین ماوه."

گوتم:" عهسکه ریی گیان. تهو سه فه ره چ بوو که باسکرد؟ نارۆیت؟ نارۆین؟"

لای دایکییهوه دانیشتبوو. قژی بۆ شانه ده کرد. شانی ده شیتلا، خواردنی به ده مییهوه ده کرد.

گوتی: "وا هیئور هیئور خه ریکه درهنگ دادیت. ناخر کهنگی؟"

گوتی: "دایکمه. چیی لی بکه م؟ پیوهی گرفتار بووم."

کردبوویه کۆلی و ده یگه پان. ته ماشای کردم. گوتی: "تۆ له جینگه ی من بایت چیت ده کرد؟ ها؟"

حهیده ریی گوتی: "ژیان مه سه له ی دوو زائید دوو ده کاته چواره. ژیان یاسای خۆی هه یه. بونیاده می ژیر هه میسه به خته وه ره."

وا باشتره هه ستم و بیر له شیو بکه مه وه. بیر له خه و. بیر له م سه رما ترسناک و له م مشکه نه حله تییانه ی که هه موو ماله که یان قۆرخ کردوه. له بیر ی سبه یینی و ته واوی پۆژانی داهاتوودا بم!

*

②

كاك ئەحمەدىيى بە دوو دىيىپەۋە تەۋقەى لەگەل ئەو دەستەدا كرد كە بۆى راگىرا بوو. بە نابەدلىيى گوشىيى و بە پەژارەۋە پىكەنى. ھەۋلىدا خۆشحال خۆى پىشان بدات، بدوئت، تەۋقە بكات. خۆى بناسىنئى و ئەحوالى ھەموۋان پىرسىت. ھەۋلىدا لە ھەموۋان توندتر پىكەنى و بلى: "بەراستىيى نوكتەيەكى خۆشبوۋ!" ھەۋلىدا سەر بلەقىنئى، سەرسام بىت، پوونكردەۋەى بوئت، ھەۋلىدا مۈتەئەسىف بى و ناۋنىشانى باشتىن پزىشكى گەدە ھەلدا. ھەۋلىدا نارام بى و ھەستبكات كە بوۋنى ھەيە، كە زىندوۋە، كە لەگەل خەلكانى تردايە، كە شوناسى ھەيە، كە ناترسىت، كە بەختەۋەرە و ئەمەيش مايەى خۆشحالئىيە.

كاك ھەيدەرىيى گوتبوۋى: "بەلئى. ئەمەيە مەعنەۋىيەت. جىيى خۆشحالئىيە!"

كاك ئەنۋەرىش گوتبوۋى: "سوپاس خودايە.. زۆر زۆر سوپاس."

كاك مەھدەۋىش لەنامەكەيدا نووسىيۋى: "راست دەكەن. پىۋىستە مەرۋە

ھەمىشە سوپاسگوزار بىت."

كاك هاشیمی میهره بانیش پیکه نیبوو. له خه یاری بیستانه که ی بۆ هه مووان ناردبوو. گوتبووی: " به به به. بهراستی ژیان جوانه. من له قولایی دلوه سوپاسگوزارم."

تهنها شیرین خانم ناوچهوانی دابوو بهیه کدا. سهری خستبووه سهه لیواری په نجه ره که و به تیلهی چاو ته ماشای نه همه دیی کردبوو. گوتبووی: " چ هه وایه کی پیسه! ئیدی هه ناسهی تیدا ندری. بونیادهم دهیه وی سهه بنیتته وه، دهیه وی واز له هه موو شتیك بینی. " چوبوووه نهو دیو دره خته کانه وه و له وی گریا بوو. ئیستایش له ویدا، دوو ریز پیشتر. به هه مان چاوانی خه مینی فرمیسکاو و هه مان دهستی چکو له وه که له نیو دهستی كاك هاشیمی دا بزر بووه. به هه مان نیگایشه وه که هه همیشه هه موو شتیکی ده بینی و له هه موو شتیکیش ده گه یشت. كاك نه همه دیی قاچه ناوساو و ده رده داره که ی دریز کرد و سهری به پشتی کورسییه که وه دادا. شتیك لهو جه معده دا دلی داده خورپاند. شتیکی دوژمنانه و نامۆ. شتیکی دهست دریز که رانه و نائینسانیی. له نا پوره ی سهه ره کانی پروانی: که له پال یه ک، هینده ی یه ک، وه کو یه ک. لهو هه موو دهه م و چاره ی پروانی: پیکه وه لکاو، له یه ک چوو، یه کسان. لهو هه موو دهسته ی پروانی: مل که چ، یه ک گرتوو، زه لیل. لهو هه موو پایه ی پروانی. لهو هه موو پیتلاوه قهیتانداره بزیاخکراوه و لهو هه موو پانتۆله ره ساسییه توتووکراوه و لهو هه موو چاره ی که له یه ک شوینیان ده نوپری. لهو هه موو ددانه رزیوه پرتوکاوه زه رده، لهو هه موو ورگه ده ره پریوه پرووته، شتیك لهم گرو پیکه وه په یه وهسته یه ک دلوه بهرز ده بووه که هه ناسهی توند ده کرد، دهستی ده نایه بینی و چنگی به دلیدا ده کرد.

جیژنی پانزیه مین سالژۆژی دامه زانندی کۆمپانیای (همیشه گهوهەر) بوو. حهیدهریی، عهسکه ریی و هاشیمی له ریزی دوهم دانیشتبوون. سه به ته گو له کانیا ن له سه ر شانۆکه بوو، کار ته که ی حهیدهریی بریسکه ی ده هات. ده ورانده وره که ی ریشال ریشال و لیوارنکی زیر که فتی هه بوو. ناو و نیش و پله ی خویندنه که ی به پیتی دره وشاوه له سه ر هه لکۆلرا بوو. گو تبووی: "ئه مشه و شه ویکی گرینگه. شه وی شکۆو شانازییه. هاوړپیان گه ر نهمه نه باین، دنیا چهنه چۆل و هۆل ده بوو!" کورسییه که ی کاک مه ده وه یی چۆل بوو. چاوه رپی بوون. بریار بوو له (گورگان)* وه بیت. نه نوهریی چاویکی هه ر لای ده رگا که بوو. ده یگوت: "ده گات. هه ر نیستا سه رو که لله ی په یدا ده بیت. دوینی شه و خه وم پیوه بینی. هه رچییه ک بئ ته ویش وه ک من کارمندی نهم کۆمپانیاییه. دارو نه داری هی نی ره یه."

که سیئ شتی ده خوینده وه، بالای نه ده گه یشته مایکرۆفۆنه که. له سه ر نووکی پا را وه ستاوو هه ناسه برکیی پیکه وتبوو. ئاره قه ی کرد بووه. قه سیده یه کی درژی له وه سفی به ره مه ته ندروستییه کانی کۆمپانیای (همیشه گهوهەر) دا نووسی بوو. سه ری بۆ راده وه شانند. ده ستی ده خسته سه ر دلئ و له کۆتایی هه ر به یته کی شدا تاهیتی بۆ هه لده کی ش.

نه نوهریی له پشتی شانۆوه به ملاولادا راپه ده کرد. به رپوه به ری به رنامه که بوو. لیئکا لیئکا چمکی په رده که ی لاده دا و به په ژاره وه له کورسیه چۆله که ی مه ده وه یی ده نوړی.

* گورگان: ئوستان و ناوهندی ئوستانه له باکووری ئیران.

لهوسهري هۆله كهوه دهنگي چهچپ دههات. نهحمهديي ناوړي دايهوه و به دلهراوكيوه سهيري دواوهي كرد. سهرو سهكوتهكان ههر ههمووي نااشنا بوون. رووي وهرگهپراند و دهستي هينا به جينگه تهقهلهكاني سهريدا كه هيشتا نازاري ههبوو. ههمديس نهو گرپه بي هويه بهربووه لهشي. نهو كيتمه جهههنهميه كه ناويتهي چلك و خوئينيكي شهيتانيي ببوو. تهواوي دهريچهكاني پيستي پر كردبوو له تاريخيهكي وشك و قورس. مادهديهكي كانزايي پر كوردبووه ناو سهرييهوه، روئي كوردبووه ناو دلبيهوه، روئي كوردبووه ناوچالي چاوانيهوه. پيدهچوو درهختيكي ديريي بي و تهپ و توزي (با) ي هزار سالهي لهسهه نيشتيي و قورسايي ههموو لاشهكان، ههموو ساتهوهختهكاني ميژوو، ههموو بوونهوهه و ههبووهكاني خرابنه سهه سينگ. بيروي ژوورهكهه كهوتهوه، بيروي ژووره بي ههتاوهكهه و قهرهويلاه تهختهيهكهه كه خهه نهبي ههموو شتيكي تري بو ديني. بيروي ليفهيهكه كه قورستره له شاخ و لهشي پيي رانايهت. بيروي بالشتيك كه به دريژايي شهو دهبيته بيابانيكي وشك ههلاتهي پر درك و خرپه بهرد و ئيدي نووستن دهبيته سهفهريكي ترسناك بهژير دونيادا، دهبيته سهفهريك بهنيو ههراوزهناي تههرمهنان و هزار روحي سههگرههراوني شهيتاني و باي سيحريي و ههموو شتيك هيند بهربادو بي شيرازه خو دهنويني كه وهك بلتي زهمهني بهر له خهليقهت بي و هيچ كهس تهنانهت خوداش بووني نهبيت. بزربوونيني تهوار و تهنيايي و مرؤقيني ناموو دهردهمند كه ههموو نهو ساتهوهخته شومانهي تهزمون دهكرد.

بيروي كهوتهوه كه زوپاكه نهوتي تييدا نهماوه. بيروي كهوتهوه كه گلويي راپوهه كه سوتاوه. له ههمان شوينهوه دهستي پيكردبوو. لهههمان پيپليكانه

تاریک و تەنگ و ساردە کەوێ. عەردە کە ی ژێر پای دەمی داچەربوو. تا دوا نەۆم
خەڵۆر بێۆه — چەل و دوو دانە پێپلیکانە - ناکا، کوت و پەر، وەکی خەو، وەک
ساتەو خەتیکێ نەندێشە، دەستیک لە غەیبەوێ درابوو بە پشتیدا و کەوتبوو
خوارەوێ. دوا ی نەو روداوێ قاچی سێ مانگ لە گەچدا بوو. هێشتاکەش هەر تازاری
مابوو. شەوانە دەتێشاو دەکرایەوێ.

کاک حەیدەری پێکەنبوو. هاورپێانی تریش پێکەنبوو. تەنانەت کاک
هاشیمی میهرەبانیش باوهری نەکردبوو. روداوێکی ساکار بوو. زۆر کەسی تر بەر
لەو هەڵدێرا بوون و ئەگەری هەڵدێرانی هەمووانیش زۆر بوو. خاوەن مائەکە
بەر لە هەموو کەسێک شایەتی داوو. گوتبووی: لەوێ بوو و بینویستی کە قاچی
کاک ئەحمەدی خلیسکاوه و کەوتۆتە خوارەوێ. ئەمە روداوێکی تازە نییە. هەمان
ش بەسەر کرێچییه کە ی پێشوشدا هاتوو. ئەمە شتیکێ تازە نییە و بڕایەوێ.
لە گەڵ ئەمەشدا کاک ئەحمەدی دلتیابوو کە بە رێکەوت نەکەوتۆتە خوارەوێ.
سەر خۆش و گێژو وەر نەبوو، قاچیشی نەخلیسکاوه. بەلام کەوتوو. بۆ؟ چۆن؟
کاک ئەنوەریش پێکەنبوو. گوتبووی: "باشە. دەبوو گلۆبی سوتاری پارەوێ کەت
گۆرپیا. دەبوو لەو تاریکاییەدا زیاتر ناگادار بایت!"

دەشی کاک ئەنوەری راست بکات. بەلام ئەو نەو بەردە لە حەنتییە چی؟ ئەو
بەردە نادیارە کە نەدەزانرا لە کوێو هەڵدراوه و بۆچی هەڵدراوه. جێ تەقەلەکانی
سەری هێشتا ساریژ نەبوون. شانزە دانە تەقەل. شەوانە دەبەرژانەوێ لە تاو تازار
گرمۆلە دەبوو. هاورپێان نیگەرانی خۆیان دەربڕیبوو. روداوێکی ناچۆر بوو.
بەتایبەتی کە هێشتا ناوساوییه کە ی قاچی کاک ئەحمەدی نەنیشتتبوو و سوتی

ئەو روداۋەي بىر نەچچە پوۋو. بەھەرھال ئىتر بەردىك بوو ۋ ھەلدراروھ. لەو جۆرە بەردانە بەر سەرى زۆر كەس كەوتون. كاك جەلىلى گوتبوى: " بەر سەرى ئىمەش كەوتوو، بەر سەرى ھەموومان كەوتوو. ھەناسەدان لەم رۆژگارەدا شتىكى ئاسان نىيە!" كاك ئەھمەدى ئەو قسانەي قەبول بوو. قسەي نەبوو. گوتبوى: " راست دەكەن. ئەو بەردە نەگىراۋەتە سەرى من. نەگىراۋەتە سەرى ھىچ كەس. ئەو بەردە جگە لە كەوتن چ مەبەستىكى تىر لە پشەتوھ نەبوو. دەبوو بگەوئ. دەبوو بەر سەرى يەكىك بگەوئ ۋ من لەوئ بووم. ھەر كەستىكى تىر لەوئ با، ھەمان بەلەي بەسەر دەھات. من، ئىوھ. جىاۋازى چىيە؟ دواچار دەبوو سەرى يەكىك بشكى."

ئەو پىاۋەي كە لەتەنىشت كاك ئەھمەدىيەوھ دانىشتبوو، پىكەنى. سەرى لەقاند ۋ پەرسى: " ئىوھ دەلئىن چى؟ بەرشاستىي سەرنج پاكىشە. " كاك ئەھمەدى گوتى: " بەلئى وايە. سەرنج پاكىشە. " واى گوت ۋ پاجلەكى. سەرو سەكوتى ئەم پىاۋەي پى ئاشنابوو. ئەم چاۋە ساكارو پامارو ھەپەساۋانە. ئەم دەمە داچەقاۋە. ئەم بوونەوھەرە خۆشھالە بۆيمباخ لەملە پۆشتە ۋ پەرداخە. ئەم دەستانەشى بىنىبوو. دەيناسىنەوھ. ئەو شەوھ لە تارىكىي سەر قالدەمەكانا ئەم دەستانەي لەسەر شانىي ھەست پىكردبوون. لەو دەستانە دەترسا. ھەر ئەم دەستانە ئەو بەردەيان كىشابوو بەسەرىدا ۋ لە ھەموو جىگايەك بەدوايەوھ بوون. نازارىيان دەدا، دوژمنايەتپىيان دەكرد. ئەم دەستانە بۆنى مەرگىيان لىدەھات، بۆنى بالادەستىي ۋ داگىركارىي. شەوانە دەھاتنە لاي، لە خەونەكانىدا، لە قولايى زەينە ھىلاك ۋ شىپرزەكەيدا، بۆ ھەر جىگايەك رۆزىشتبا ھەستى بە تامادەپىيان دەكرد، دەپىينىن. لەشوشەي

په نجره كاندا دهیبینین، له نیوان نهو دهستانه دا دهیبینین که شیشی پاسیکیان گرتبوو. له نیوان نهو دهستانه دا دهیبینین که نانیکیان له نانه وایه که وهرده گرت. لهو دهستانه دا دهیبینین که سلاویان ده کرد، که دهیانوسی، که دهیانژمارد، که دوغایان ده کرد، که که سیکیان ده کوشت یا خود نهوازشتیان ده کرد. ته نانه ت نهو شه و هیش له مائی کاک حهیده ریی نه م دهستانه ی بینیبون، له حهژمه تا له رزی لیته اتبوو، نه دی نهو دهستانه هی کی بوون؟ هی کاک حهیده ریی بوون؟ هی نه نوه ریی، هاشیمی، عه زیزی، عه سکه ریی. هی کی؟ هه مان نهو شه و هیش بوو که نهو روداوه سهیره ی تیا قه و ما بوو. کاک حهیده ریی گوتبووی: "خه تای خۆته. نه گهر لای په نجره که وه نه بایت، ده رگا که بهر که پووت نه ده که وت، دگانه کانت نه ده شان. که موسیبه ت هات بی سرته دیت، مرۆڅ پیویسته هه میشه بو نه م جوړه پیشه اتانه هه ر چاویکی بکاته چوار چاو. ده بی حسیبی نه وه بکری که کوئ مه ترسی لی که متره، مرۆڅ له ویدا بی. باشه تو بوچی لای په نجره که وه راوه ستا بویت؟ بو ده تو یست بزانت له کولان چ باسه؟ بو ده رگا که نه ی کیتشا به ده م و چاوی کاک نه نوه ریی دا؟ له بهر نه وه ی به دیار ته له فزیونه وه دانیش توه و کاری به که سه وه نه بووه. بوچ که پووی کاک هاشمی نه شکا؟ له بهر نه وه ی به گول و به که ناریه کانیه وه خه ریک بووه. بو به رده م و چاوی من نه که وت؟ له بهر نه وه ی حیساب بو هه موو شتیک ده که م، ده زانم له کوئ راوه ستم. ده ک موزمه عیل بیت. گوتم وهره دانیشه، قسان بکه، رۆژنامه بخوینه وه، خسته پرکه ره وه، فال بگره وه، شه ره شیعر بکه، فیکه لیبه ده، خۆت به شتیکه وه خه ریک که. بچو بو سینه ما. تار

بۇ ھەنگىراھ؟ بەكورتى نازىزى دلەكەم نارام بگرە. تاخر چىتە؟ بۇ ئۆقرەت لى ھەنگىراھ؟
چ مەرگتە؟"

كاك ئەنۋەرىي گوتبوى: "سې ددان ئەو ھەموو قسەيە ناھىتى. دە ددانى تىرت
ھەن. كەپووشت چاك دەبىتتەو. بىرت دەچىتتەو."

كاك ئەھمەدىي قەبولى بوو. تەنئى گوتبوى: "بۇچى من؟ بۇ دەبى بەر دەم و
چاوى من بکەوى؟ خۇ ئىۋەيش ھەبوون. ئىۋەيش جار ناجار لای پەنجەرەكەو
دەوھەستن. بۇچى دەبى بەردىك لە ئاسمان بکەوئىتتە خوار بەرسەرى من بکەوئىت؟ بۇ
ھەمىشە من؟ غەزەبى كىم لى گىراھ؟ كى دوژمنمە؟"

ئەو پىاۋەى كە لە تەنىشت كاك ئەھمەدىيەو دانىشتبوو، كەوتە چەپلەلیدان.
پرسى: "ئىۋەيش لەم سابونە بەكاردىنن؟"

كاك ئەھمەدىي گوتى: "بەلى؟"

پىاۋەكە گوتى: "چەند كارتتان كۆكردوونەتەو؟"

كاك ئەھمەدىي لىي پروانى.

پىاۋەكە پرسى: "شقارتەت پىيە؟ وای گوت و ئاماژەى بۇ كاك ئەھمەدىي كىرد
كە بىدەنگ بىت.

بەرنامە خۇشەكان دەستىيان پىكردبوو. مۇزىقا ژەنەكان جلكى خۇمائىيان
پۇشپبوو. كەمانچەژەنەكە ھەلامەتى بوو، مل پىچىكى ئەستورى لەملىيەو
پىچاۋو بەدەم پۇمىنەو كەمانچەى دەژەند. كاك ئەھمەدىي، تەپل لىدەرەكەى
دەناسى، مامۇستای بىركارىي بوو، دەرسى بە كورەكەى كاك جەلىلى دەگوت.

پىاۋەكە گوتى: "چ ئاھەنگىكى خۇشە؟"

كاك نه حمه دبی سدرنجیدا که نیدی ناتوانی له سهر کورسییه که ی بهنگ بیت. هه ستایه سهریا، قۆچه کانی چاکه ته که ی داخستن و به هیواشی که وته پری. پیاوه که پرسى: "بۆ کوئی؟"

كاك حهیده ریی ئاوریدایه وه. نیوچه وانی گرژ کرد و به سهر ئیشاره تی بۆ کرد که دانیشی.

شیرین خانم به تیلهی چاو ته ماشای ده کرد. پاره وه که چۆل بوو، خزمه تکاره که سلاوی لی کرد و به په له کلۆ شه کره که ی ناوده می قووتدا. پرسى: "نه مریکتان هه بوو؟"

كاك نه حمه دبی سهری راوه شاندا و به واق و پرماییه وه راوه ستا. خزمه تکاره که پرسى: "شتیکتان ده وی؟"

كاك نه حمه دبی گوتی: "په رداخیک ناو." وای گوت و ههستی کرد تینووی نییه.. گوتی: "نا.. نامه وی... هیچ"

خزمه تکاره که گوتی: "حه زتان له کیکه؟"

كاك نه حمه دبی گوتی: "به ئی. بیگومان." وایگوت و دلای داخو رپا. ته نگه نه فهس بوو. لای په نجه ره که وه راوه ستا و په رده که ی هه لدایه وه. ته ماشای به فره که ی کرد. له دره خته کانی رووانی که وه ک ناپۆره ی پیریژنانی سهرسپی نۆره یان بۆ مهرگ گرتبوو. ته ماشای شه قامه تاریک و دریژه که و شه تاقه په نجه ره روونا که ی کرد که له بینایه کی نیوه دیرینی به رامبه ردا پرشنگی ده دا. ههستی کرد، شیرین خانم له دووره وه ته ماشای ده کات.

له مائی كاك هاشیمی بوون. شیرین خانم مهولووی بۆ کردبوو. سفرهی مهولووی
راخستبوو. دهستی گرتبوو. له نوقله تهبه پروکه کانی دابوویه بیخوات. كاك
حهیده ریی گوتبووی: "گرینگ نییه. بیرت دهچیتته وه. مرۆڤ شته کانی بیره چنه وه.
کاتیک نازاریک رووی تیده کات، دهکه ویتته ناخ و ئوف، دهکه ویتته هاوار هاوارو
پاشانیش بیری دهچیتته وه. هه میشه نازار بنه بر ده بی، یان ده رمان ده کری، یا خود
مرۆڤ پیی رادیت."

كاك هاشیمی له سه ر قالدومه کانی هه وشه دانیشتبوو، خه ریکی چنن بوو. شه پرزه
و بی تا قهت. دوو کۆتری شیرین خانم ته ره ببوون. یه که مجار کۆتره مییه که و
دواییش نی ره که ی. تازه هیلکه یان دانا بوو. كاك هاشیمی تی نه ده گه یشت. ده یگوت:
"هیچ کۆتریك هیلکه که ی جی ناهیلئی و بروات. مه حاله. چ بووه؟ بۆچی
ته ره بوون؟ خۆ لی ره له هیچیان که م نه بوو. ناو، دان، هیلانه. هیچ کۆتریك تا
هه ست به نزیك بوونه وه ی کاره سات نه کات ته ره ناییت. به لام نه دی کام
کاره سات؟"

كاك جه لیلی گوتبووی: "کاره سات له هه وادایه. بلاوه، له و ناوه دایه که
ده بخۆینه وه، له و ده نگه دایه که گوئ بیستی ده بین. کاره سات به چار نایینری، به لام
هه یه. له من و له نیوه ش واقعی تره."

كاك نه نوهری گوتبووی: "باشتره قسه ی لی نه که یین!"
خزمه تکاره که قاپی شیرینی له سه ر میزی پال دیواره که داناو پرسى: چا شتان
حه ز لییه؟

كاك نه حمه ديبی سهیری كۆلانی ده كرد. كه ستيك له دووره وه له ژير تاقيكدا
راوه ستابوو.

خزمه تكاره كه گوتی: " كاك نه نوهری نه مسالّ زه حمه تيكي زوريان كيشا. ههر
خۆی سه رله بهری بهرنامه كانی ئاههنگه كهی ئاماده كردوه. "

كاك نه حمه ديبی پرسى: " ئه و پياوه ده ناسيت؟ ئه و پياوهی كه له وسهری كۆلاند
راوه ستاوه؟ "

خزمه تكاره كه گوتی: " كاك مه هده و بى پياويكى باش بوو. خوزيا نه رويشتا بو
گورگان. حديفه! "

كاك نه حمه ديبی به له پى ده ستى ئاره قه ی روخسارى سپرى. جي ته قه له كانی
سه رى ده كزايه وه. شتيك چنگى ده كرد به سينهيدا.

خزمه تكاره كه پيكنى. له هۆله كه وه دهنگى چه پله ليدان ده هات. كاك
نه حمه ديبی چمكى په رده كه ی بهردا كه له نيو ده ستيدا گوشى بوو. هاته نه ملاوه و
به ترسه وه ته ماشاى خزمه تكاره كه ی كرد. پرسى: " چيه؟ بو وه ستاويت و ته ماشام
ده كه يت؟ چيت ده وئ؟ "

نه م بيچمه ی بينيبوو. له كوئ؟ كه نگی؟ نه و شه وهی كه كه وتبووه خواره وه؟ نه و
رۆژهى كه به رده كه سه رى هه لتيشاندبوو؟ ده شى له خه يالدا بينيبىتى. ده شى
قه سى كاك حه يدهرى و نه نوهرى بيت كه ده يانگوت: " نه حمه ديبى گيان. تير وا
خه ريكيك به ته واوى شيت ده بيت. "

خزمه تكاره كه پرسى: " كورسيان ده وئ؟ "

كاك ئەجمەدىي سەرى پراۋەشاندا و چوۋە دەست شۆرىيەكە. دەرگاگەي لەو دىۋەۋە داخست و گوۋى پادىرا. دانەۋىۋە. لەكونى دەرگاگەۋە تەماشاي دەرەۋەي كرد. خزمەتكارەكە پشتى لىتى بوو. بەلۋەكەي كردهۋە. سەرى خستە بەر ناۋەكە. دەستى تەپر كرددو هيناي بەملىدا. پەنجەرەي دەست شۆرىيەكەي كردهۋە و سەرى هينايە دەرەۋە. لەرز دايگرت و موچوركەي پىداھات. بەخۆي گوت: "ئەم پىاۋە كىيە؟ بۆچى لەۋى، لەژىر ئەو بەفرەدا پراۋەستاۋە؟ چاۋەرپىي چىيە؟"

بۆ پارپەۋەكە گەپرايەۋە، خزمەتكارەكە لاي دەرگاي ھۆلەكەۋە پراۋەستاۋە. تەماشاي ئاھەنگەكەي دەكرد. كاك ئەجمەدىي پرسى: "چىيە؟ چ باسە؟"

خزمەتكارەكە گوتى: "چەند قەشەنگە!"

كاك ئەجمەدىي گوتى: "لەكۆلان دەلئىم!"

خزمەتكارەكە گوتى: "ھىچ نىيە قورىان. چ پەيۋەندى بە ئىمەۋە نىيە."

كاك ئەجمەدىي گەپرايەۋە لاي پەنجەرەكە و چمكى پەردەكەي لادا. ئەو كەسە ھىشتا ھەر لەۋىداۋە. بەفر ھىلەكانى روخساي دەسپىيەۋە.

لەناۋ ھۆلەكەۋە دەنگى چەپلە و ھەلەلە دەھات. خزمەتكارەكە گوتى: "قورىان ۋەرن سەيركەن. خۆشترىن بېرگەي بەرنامەكەيە."

كاك ئەجمەدىي پرسى: "ئەو پىاۋە كىيە كە لەژىر ئەو تاقدەدا پراۋەستاۋە؟ چى دەۋىت؟"

خزمەتكارەكە كەۋتە چەپلەكوتان. گوتى: "چ ئاھەنگىكە! لەۋەسە بەدەرە!"

ئەۋجا كارمەندان رىزيان بەست. كارمەندە كۆن و پىشىنە پاكەكان، ئالاي كۆمپانىيان بەسەرشانەۋە. كارمەندە زلەكان وئىنەي لە چوارچىۋە گىراۋى

بهره‌مه‌کانی کۆمپانیایان به‌ده‌سته‌وه. له‌دوای نه‌وانیشه‌وه ریزی کارمه‌ندانى تازه و خیزانه‌کانیان.

كاك حه‌یده‌ریی و هاشیمی و عه‌زیزی راوه‌ستابون. چه‌پله‌یان لیده‌دا.
خزمه‌تکاره‌که گوتی: "نیستا نۆره‌ی كاك نه‌نوه‌رییه!"

ده‌نگی شه‌ییور به‌رزبۆوه. په‌رده‌ی شانۆ لادرا. کارمه‌ندان که‌وتنه‌ چه‌رینی مارشی کۆمپانیا. كاك نه‌نوه‌ریی له‌ناو تیوبی ده‌رمانی دگانیکدا که داده‌گیرساو ده‌کوژایه‌وه، راوه‌ستابوو. ببوو په‌رۆحی ده‌رمانه‌که. تاجیکی په‌نگاوپه‌نگ له‌فلچه‌ی ددانى به‌سه‌ره‌وه بوو. وه‌سفی خۆی ده‌کرد و ده‌یگوت که نه‌رم و بۆن خۆشه‌ و دوژمنی باوه‌کوشته‌ی بۆنی ده‌مه. له‌باره‌ی شوپشه‌ بێ هاوتاکه‌یه‌وه ده‌دوا. له‌باره‌ی جیهادی پیروزییه‌وه دژی پوکی نه‌خۆش.

كاك حه‌یده‌ریی به‌گوتی كاك عه‌زیزی دا ده‌یچپاند.

كاك نه‌حه‌دییه‌ی هه‌مدیس بۆ پارپه‌وه‌که گه‌راپه‌وه و پالی به‌دیواره‌که‌وه‌دا. ده‌یزانی که که‌سیك له‌وسه‌ری کۆلاندای له‌ژێر به‌فردا راوه‌ستاوه. که‌سیك به‌هه‌مان ده‌ستانی ناشناوه. چه‌مکی په‌رده‌که‌ی لادا، وایده‌زانی خه‌ون ده‌بینی و چه‌ندین جاریش ته‌م خه‌ونه‌ی بینیه‌وه. ته‌م کۆلانه - ته‌م شه‌وی به‌فره، ته‌م دره‌خته‌ مردووانه، ته‌م بینا نیوه ته‌واو کراوه‌ په‌شه و ته‌م سیبه‌ره‌ی له‌وسه‌ری کۆلاند. هه‌موو ته‌مانه‌ی پیشتر چه‌ند جارێك بینیه‌وه. ده‌یانناسیته‌وه. ده‌رگاکی کرده‌وه و هات له‌سه‌ر بانیه‌که‌ راوه‌ستا. ده‌ره‌وه سارد بوو. له‌رزى لیتهات، ده‌ستی هینا به‌ به‌فری سه‌ر تارمه‌که‌دا. هه‌وا زبرو وشک بوو. هه‌وا وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی تیژ چنگی له‌ ده‌م و چاوی ده‌گرت. ته‌نانه‌ت به‌فریش قورس و کانزایی بوو.

ئەو شەھەش ھەر بەفر دەبارى. ئەو شەھەى كە بە ھەلە وایانزانى دزە و دەسگىريان كەرد. كەوتنە بىراز كەردنى، جەلەكانیان شىتال شىتال كەرد. ئەوجا تىگەشىتن كە بە ھەلە دەسگىريان كەردووە. كلىلى دەرگای ھەوشەى بىر چووبوو. خاوەن مائەكە دەرگاكەى لى نەدە كەردەووە. پىشتى لە ھەسحەس و لەگىرفانىدا بۆ كلىلى زیادە دەگەرا. گوتبووى: "تېرە مائى منە و كلىلەكەم بىرچووە. دەبى بىناسن!" وای گوتبوو، پاشان بە ترسەو لەدەستى خۆى پوانىبوو كە خەرىك بوو لەنىو لەبى ھەسحەكەدا تىك و پىك بەشكى. گوتبووى: "چ دەكەیت؟ بۆ دەستت گرتووم؟ چىت دەوئ؟" وىستبووى شتى تىش بلئ. بەلام لەگەل یەكەم بۆكسدا بۆ زگى، ھەناسەى لەبەر پرابوو. لەژىر لىووە گوتبووى: "كئ دزە؟ شىت بوویت؟ بۆچى لىم دەدەیت؟" دانەووىووە تا چاویلکەكەى لەسەر نەرزەكە ھەلبگىتتەووە. خۆین لە لووت و ژىر چاوانىووە بەسەر لىویدا ھاتبوو خوار. لە دەرگای دابوو. داواى یارمەتى لە دەرو دراوسى كەردبوو، دەستى بەسەرىووە گرتبوو تا كەمتر ھەست بە نىشى مەشتەكۆلەكان بەكات. گوتبووى: "باوەرەم پى بەكەن، بە ھەلە دەسگىرتان كەردووم!" تىدى لەھۆش خۆى چووبوو. ماوہىەكى زۆر چاوى نەبىنى بوو. چاویلکەكەى لەژىر پائدا ھەپروون بە ھەپروون ببوو. داواى ئەو پوداوە سەرى لەگىژەو دەچوو. ھەمىشە دلئ نازارى ھەبوو. كاك ھەیدەرى گوتبووى: "بەلئ، لە گەلتانام. بە راستى ھەلەىەكى گەلۆرانە بوو. پىووستە بە تەواوى لىى بەكۆلرتتەووە. خۆشەختانە ياسا پارىزەرى ھەمووانە." كاك ئەنوەرى گوتبووى: "من پىم وایە خەتای خۆت بوو. تاخر بەو كاتە درەنگەى شەو لەدەرەو چىت دەكەرد؟ بۆچى وەك تىمە ناچىت لەسەعات نۆو بەھوویت؟ ھەسحەسى فەقىر گوناھى

چييه؟ منيش له جيئي نهو بام هر لیت ده که و تمه گومانه وه. ناسایشی کۆمه لگه له منو تو گرینگتره!"

خزمه تکاره که پرسى: "گه وره م، تهن دروستیتان باشه؟"

کاک نه حمه دبی له پی دهستی پرکرد له به فری سهر تارمه که و هه لیگلۆفت. به روخساریدا هیئا. به لیوه وشک هه لگه راوه کانیدا. ده می کرده وه. ویستی هاواربکا. ویستی به له قه به ریته تارمه که. ویستی شتیك بکا. ناوپی دایه وه و له شیرین خانمی رووانی که له بهر ده رگاکه دا راوه ستابوو.

کاک جه لیلی گوتبوی: "ناوایه کاکى خۆم و زۆریش خهراپه. نه ویتر هاوړیت نییه، دوژمنته، بووه ته دوژمن. ده بی له گه لیدا بکه ویته زۆران. یان بخوی یاخود بخوړیت!"

کاک نه نوهری نهو قسانه ی پی وانه بوو. گوتبوی: "بونیا م یه ک تۆز ده دا و یه ک تۆزیش وهرده گریت. یه ک تۆز قایيله و یه ک تۆزیش ناقاییل. یه ک تۆز هه یه و یه ک تۆز نییه. ژیان جوړیکه له مامله."

شیرین خانم هیور هیور هه لده له رزی. ددانه سه ده فییه کانی چۆقه یان ده هات. پرسى: "بوچی لیته دا راوه ستاویت؟"

ناهه ننگه که کۆتایی هاتبوو. هه مووان خه ریک بوو ده رۆیشتن. له دووره وه ده نگی نه نوهری ده هات. خو شحال و پیرۆزبایی له هه مووان ده کرد.

کاک حه یده ری هاوړیکانی بو ماله وه داوه ت کرد. کاک هاشمی به دواى شیرین خانم دا ده گه را. کاک حه یده ری له ژیر چه تره که یدا بوو. رینکۆته که ی تا قووله پای ده گه یشت. ده سکیش و مل پیچ و کلاوه که ی له هه مان په رنگ بوون.

كاك نه حمه دبی لهو سیبهره ی رووانی که لهوسه ری کۆلان له ژیر به فردا
راوه ستابوو. به خزی گوت: "چاوه پتی منه. به دوا ی مندا هاتوو. وا باشتره له گه ل
نه ماندا برۆم. خۆم له ژیر چه تره که ی کاک حهیده ری دا قایم ده کم و دهستی کاک
هاشمی ده گرم. دنیا له ژیر چه تره که ی کاک حهیده ری دا تاسایشه. دهستی کاک
هاشمی ده توانی بهر لهو بهرده بگری که تیم ده گیری. نه مانه هاو پتی منن. بۆم
ده بنه قه لغان. ده مپارینن."

كاك حهیده ری له پیش هه مووانه وه له پیلیکانه کان دابه زی. چه تره که ی
دیواره که ده خشا. کاک هاشمی خه ری کبوو به په له قۆبچه کانی پالتۆکه ی شیرین
خانگی داده خست.

ترومیله که ی کاک حهیده ری له بهر ده رگا بوو. جامه کانی دوا وهش به فر
پاکه ره وه یان پیوه بوو. زنجیری به هه ر چوار تابه که یه وه به ستبوو.

شیرین خانم گوتی: "خیرا که، بکه وه ری. با برۆین!"

كاك نه نوهری تاجه که ی نابوه بن ههنگلی و تهوقه ی له گه ل میوانه کانا ده کرد.
كاك نه حمه دبی به دهست به فره که ی سه رو قژی ته کاند. له خزمه تکاره که ورد بۆه که
به سه رسورمانه وه سهیری نه می ده کرد. نا. هه له نه بوو، هه مان چاو له وه بهر
تاوها سهیریان کردبوو. هه مان چاو، به هه مان تارامیی، به هه مان خه مساردیی.
لهو شه وه ی که تیایدا شهل و کوت کرا نهو چاوانه ی له یاده. په نجه ره که ی
به رامبه ری کرابۆه، که سیك له ودیو په نجه ره که وه شاهیدی شهل و کوت کردنی بوو.
که سیك که راوه ستاو و له ته واوی نهو ماوه یه دا به تارامیی ته ماشای نه می
کردبوو. کاک نه حمه دبی بانگی لی کردبوو، دهستی بۆ راوه شانده بوو، سلای

لیکړدېوو. گوتېوې: "قوربان. هاوسې نازیز، ټیوه ده مناسن. ده زانن که مالّه کم لیره یه. چهنډین جار یه کترمان بینویه. قسه مان له گه لّ یه ک کردوه. نه حوالی یه کترمان پرسویه. ټیوه شتیکم بؤ بکن." "نه و چاوه شوشه ییه مردووانه ش هر ته ماشایان کردېوو. که سیکی تریش له وټیوه پرت بېوو. ریټوارتک که ریڼگه ی لی بزر بېوو، کاتې ته می بینیبوو به په له تېی قوچاندېوو.

دوو زه لامی تریش له درزی دهرگاوه سهیری دهره وه یان کردېوو. کاک نه حمه دیی گوئی له دهنگیان بېوو. بانگی لی کردېوون. گوتېوې: "هیی ټیوه نه وانسه که له وډیو نه و دهرگایه وهن. ټیوه شتیک بکن!" "دهرگا که جووت بېوو. نه حمه دیی بهر له وهی بکه وئ، گوئی له سورانه وهی کلپله که له ناو قوفله که دا بېوو.

خزمه تکاره که پرسې: "ته دی ټیوه ته شریف نابهن؟"

کاک نه حمه دیی پرسې: "ټیوه ده مناسن؟ وایه؟"

خزمه تکاره که ته ماشای کرد. هه مووان سواری ترؤمبیله که ی کاک حهیده ریی بېوون. به فر پاکه ره وه کان خیرا خیرا به فری نیشتووی سهر جامه کانیان لاده برد، هه مووان چاوه پرتی کاک نه نوهری بون.

شیرین خانم له بهر پیپلیکانه کاندا راوه ستا بوو. نهیده ویست پروات.

خزمه تکاره که گلپه کانی هؤله که ی کوژانده وه. کاک نه حمه دیی هاواری کرد:

"تارام بگرن.. مه پوژن!" وای گوت و به په له له پیپلیکانه کان رای کرده خواره وه.

خزمه تکاره که هاواری کرد:

"قوربان. پالتوکه تان، کلاوه که تان."

ترومیبله که می کاک حهیدهریی کهوته ری. کاک نهجمه دیی بهرزتر هاواریکرد:
"مهړۆن. نارام بگرن!"

شیرین خانم لهمدیو جامه کهوه به پهژاره وه دهستی راوه شانده.
سپه ره که می نهوسه ری کۆلان بی جوولنه راوه ستابوو. خزمه تکاره که لهودیو
پهغجه ره کهوه سهیری ده کرد.

کاک نهجمه دیی راوه ستا و بهزۆر هه ناسه ی بۆ ده درا. هات و باتیکی سهیر
له سه ریدا ده هات و ده چوو. قولایی گوئی لیوانلیو بوو له ژاوه ژاو. به فر ده پړایه
چاوانییه وه. له دووره وه پرا دهنگی زنجیری تایه کانی کاک حهیدهریی ده هات. کاک
نه نوه ریی گوتبووی: "خه تایی خۆته. بۆ هیچ کام لهو به لایانه پوو له ئیمه ناکات؟
بۆ هیچ کهس و هیچ شتی که دوژمنی ئیمه نییه؟"

کاک نهجمه دیی یه خه ی چاکه ته که می بهرز کرده وه و هه ولیدا لهوسه ری کۆلان
نه روانی. له دلی خۆدا گوتی: "هیشتا درهنگ نه بووه. هیشتا ده رفه ت ماوه. ده بی
په له بکه م. ده بی خۆم بگه یهغه مائی کاک حهیدهریی. نه وان به ته نها جیم ناهیلن.
ئیمه پینکه وه گه و ره بووین، هاو پۆلی کۆنی یه کترین. ده بی په له بکه م."

خزمه تکاره که پهغجه ره که می کرده وه و سه ری برده ده ره وه. کاک نهجمه دیی کهوته
ری. به فر خیرا خیرا جیگه پینکانی پر ده کرد نه وه، هه موو شار نووستبوو. له خۆی
پرسی: "له کوپوه بپۆم؟" بیری کهوته وه که تا مائی کاک حهیدهریی پرتگیه کی
دریژی له پیشه و نا کرئ به پپی پیاده بپوات. به ته سپایی ئاوری دایه وه و
هه لگه رزی. هه نگا وه کانی خیرا تر کرد.

كاك حەيدەرىي گوتبوى: " لە ترومبىلەكەي ئىمەدا جى نىيە. خۆت وەرەو!"
كاك ئەحمەدىي لە فيكرەوە چوو: "رەنگە لە مالىشەوە جىيان نەيىت. رەنگە لە هيچ
شويىنىك جى بۆ من نەيىت."

كاك عەزىزىي گوتبوى: " بەدەست ئىمە نىيە، خۆت دەيزانىت. " كاك
ئەحمەدىي لە فيكرەوە چوو: " تا دەگەم، درەنگ دادىت. تا دەگەم شويان كوردووە و
نووستوون، گلۆپەكانيان كوژاندوونەتەو، دەرگای حەوشەكانيان داخستوون. ئەدى
چۆن دەتوانم خەبەريان كەمەو؟ چۆن دەتوانم خەوى ئيسراحتيان لى تىك بەدەم؟
رەنگە لە قالدەرمەكانەو بەرم بەدەنەو و قاچىكم بشكىنن، يان لەسەربانەو بە
بەردىك نيشانە لەسەرم بگرنەو. خۆم بينيم كە چۆن تەماشايان دەكردم. بينيم كە
چۆن پيشانى يەكترييان دەدام و بەگوڤى يەكتردا دەيانچپاند، بينيم كە چۆن جىيان
هيشتم و بۆي دەرچوون. دەترسن ئەم نەفرەتە لەوانيشەو بەگلىت. چ باكيان بەو يە
كە چ بەلایەكم بەسەر دىت؟"

پاوەستا. بەفر دەپژايە چاوانىيەو. بەفر لەسەر سەرى دەنيشت، لەسەرشانى،
لەسەر پای دەنيشت. لەوديو پەردەكانەو گلۆپەكان يەكە يەكە دەكوژانەو. شار
وەك پاشماوەي چىرۆكىكى فەرامۆشكراو لەو دورى دورووە هەناسەي دەدا. هيندە
دوور كە وەك بلىي لەخەيالتيك زياتر نەيىت. گوڤى رادىرا، جگە لە ورتە ورتىكى
نزمى ئەوديو تاريكى و جگە لە تەپەي پايەك كە هيدى هيدى لەدواوە نيزىك
دەبۆو، چ دەنگىكى تر نەدەبيسترا.

*

كاك عهزیزی دانیشت. قاچی لی راکیشا. شانی دادا. دهستی لهسهر یهك دانا و له دلی خۆدا گوتی: "خۆزیا دهپرۆیشتم. خۆزیا ههله دهستامه سهر پا. خۆزیا لیتره نه بام. ناخر ده بی چند ههزار كه رهت له كیكی له دایكبوونی كاك ههیدهری بخوری؟ لیتر جیم نییه، قهت نه مبهوه. له یه كه مین رۆژه وه نه موستهوه بیخۆم و كه چی خواردم. پیکه نیم، به سهر له قانده وه گوتم: "به ه.. به ه چند به له زه ته!" بۆچی؟ رهنگه له بهر نه وه بووی كه نه موستهوه دلی بشكینتم؟ یا خود به زۆری هاورپیان؟ نازانم.. ته نها هینده ههیه كه خۆم بینی خهریکی خواردنی كیكه كه م. زیاترو خیراتر. ویستم پرشیمه وه. به لām كه وتمه ملچه ملچ و پارچه ی زلترم خوارد. بهرماوه ی كیكی ناو قاپه كانی تریشم خواردو سهر به نجه كامم لسته نه وه. له كیكی ناو قاپی ژنه كه شم خوارد و له قاپه كه ی نه ملایشمه وه خوارد. ده موسته بلیم نا، بلیم نامه وی، بلیم ههزم لی نییه، به لām پرووم نه هات. ههزم ده كرد قاپه كه م بكیشم به دیواره كه دا، به لām توند گرم تا نه كه ویت. قاپیكی ترم هه لگرت و به سینگمه وه

نوساند و هممديس كه و قه خواردن. به لام نيتر ناتوانم. تا سهرم، تا بناگويم، تا قزم.. تا ناو خه وه كانم پرپوون له كيكي جه ژني له دايك بووني كاك حه يده ربي و نه نوه ربي و هاشي و نه واني تر. كه واته و اچا كتره پرؤم، ههر نيستا. يهك، دوو، سي."

به دوای دهسته كانيدا گهرا، به دوای پيدا، به دوای جهسته شه كه ته كه يدا كه له نيو قه نه فه كه دا رؤچوو بوو، به دوای خه يالاته په رته وازه كانيدا گهرا. ده يزاني كه ده بي نه مرئ و هه بي. چونكه جه ژني له دايك بووني كاك حه يده ربي بوو. چونكه گوئي له چكه چكي كاتژمي ره كه ي بوو، چونكه ده نكيك گوتبووي: قوربان، خو شحالم به بيننتان! چونكه هاوړيان له شانازي كاره نو ييه كه ي پيكيان هه لدا بوو، چونكه كارته كه ي به ده زري سنجاق به و سه به ته گوله وه نو سينرابوو كه هي نا بووي و له دووره وه بريقه ي ده هات، چونكه ژنه كه ي هممديس دوو گيان بوو، چونكه وي نه كه ي له تا وي نه ي قه د ديواره كه دا ده له ريبه وه و كه سيك له ولاتره وه به قوچهي سهر قول و قوماشي نا يابي پانتول كه يدا هه لده دا. به وه شه وه نه يده تواني خوي بدؤزيتته وه، شتيك نه ندامه كاني له شي له يه كتر جيا كرد بووه، چ هيليك سنووري جهسته ي ديارى نه ده كرد، وهك بليي دريژه ي قه نه فه و قاپي سهر ميژه كان بي. دريژه ي پيا وه كه ي ته نيشتي بي، دريژه ي نه و ژنه بيت كه له دووره وه ته ماشاي ده كرد.

زه لاميك شتيكي گوت و به سهر شانيدا كي شا. پرسى: "وايه؟" ژنه كه ي به ته سپايي به گويدا چرپاند: "تازيزه كه م، تا گات له ده مه ت بي. تي ره پر له خه لكاني غه ريبه!"

كاك عەزىزى سەرى راوەشانىو بە پارىزەوہ لە زەلامە غەرببەكەى تەنىشتى
 پروانى. قەپى بە خەيارەكەى دەستىدا كرد و بەنابەدلىي كەوتە داخرماندى.
 ئاوينەيەكى گەورە بەرامبەرى بە دىوارەكەوہ ھەلئاسرابوو. نىوہى سەرى، نىوہى
 روخسار، نىوہى شانى لەويدا بوو. تەماشاي خۆى كرد، سەيرى دەمى پىرو پارچەى
 سەوزى خەيار لەمابەين دگانەكانىدا، سەيرى كەللەى خىرو گويچكەى سورى كە
 وەك دووگى پىر لاي قژىوہ شوپربۆوہ. بەخۆى گوت: "نەرى ئەمە خۆم؟"
 نىوہ تەكانىكى دايە بەر خۆ تا باشتى خۆى لە ئاوينەكەدا ببىنى. مىلى لەنىو
 گۆشتى گەردەملىدا بىز ببوو. پىستى بەھۆى چەورىى و بەزەكەى ژىربىوہ بەلای
 زەرددا دەينۆرى. لە دۆشەكلەيەكى پىر ھەوا دەچوو، نەرم و ئاوساو و پانۆ پۆر.
 باوہرى نەكرد، پرووى وەرگىپرا و بەخۆى گوت: "ئەمە چاوەكانى من نىن، ئەمە
 روانىنى من نىيە، ئەمە دەست و قاچ و جەستەى من نىن"
 لە فىكرەوہ چوو. بىرى لە وىنەى مرۆفئىك كەردوہ بەناوى عەزىزوللاى عەزىزى:
 خۆى لەنىو ھاوپىياندا ببىنى. خۆى ببىنى لە ھەمويان بالا بەرزتر، لە ھەمويان
 گورج و گۆلتر، لە ھەمويان لەشساغتر، لە ھەمويان خۆشحالىتر. خۆى ببىنى لە
 ئاپۆرەى رۆژو ساتەوہختەكاندا، لىرە ... لەوئى. ناتارام و ھەلايساو. ھەمىشە
 چاوەروان، چاوەروانى ژيان. چاوەروانى رۆژانى دواتر و شتگەلى گەورەتر و باشتى
 لەوہى كە ھەببوو، لەوہى كە ھەبوو.
 گوتبووى: "ھاوپىيان، وا ئىتر لە دەرس و خویندن پزگارم بوو. ئىتر تەواو.
 ئىدى نۆرەى ژيانە. لاکەون، سەرەمە!"

خۆی بینی لهیه که مین ههستی عیشقا. گێژو وێژ، سه رسورماو، به خته وه، سویندی خواردبوو، به ئینی دابوو به خۆی و به کیژۆله سپیکه لانه نیمچه قه له وه که. نه خشه ی ژیا نی به تهواوی حسێکاریه و رده کانیه وه کیشابوو. به هه موو نیگا گوماناییه بی باوه رپه کان پیکه نیبوو. گوتبووی: "هاورپیان، خودام له گه له. نه مه هه مان نه و ژنه یه که خه ونم پێوه بینیوه."

بیری نه و رۆژه ی که وته وه که سه ریان تاشیبوو. جلکه سه ربازییه که ی به بهر نه ده بوو، پانتۆله که ی ته سک و کورت بوو، کاک هاشمی قابله مه یه که چیشتی بو هینابوو. چ شه ویکی ناخۆش بوو! هاورپیان لای پاسه که وه ریزیان به سته بوو. جانتا که ی به دهستی کاک نه وه رییه وه بوو. به فر ده باری و که سیك له دوا یه وه ده گریا. روخساره کان له و دیو شووشه ی هه لم لینیشتوی پاسه که وه، له روخساری مرۆف نه ده چرون. هه ولیدابوو هاورپیان گوینان له دهنگی نه بیته. گوتبووی: "تازیزی دلّه که م، دوو سال سه ربازی چ نییه، پێچی میزه ریکه و ته واو ده بی. خو بو مردن ناچم!"

هه ولیدا نه و ده م و چاوه گرد و نه و لیوه باریک و که م په نگ و نه و پا و پووژه گوشتنه وه بیر خۆی بیئیتته وه، نه و بوونه وه ره فه رامۆشکراوه وه بیر خۆی بیئیتته وه که یه که مین بنچینه ی رپه های حیسابه کانی بوو. یه که مین شه وی سه ربازی خه و نه چووبوه چاوی، هه موو گیانی تیشابوو، شه وانی دواتر سه رمای ببوو، زهینی له دا لغه ی سه رمادا به سته بووی، به و وه زعه شه وه له ژیر لیوه وه رۆژه کانی ژماردبوون، یه که یه که خه تی به سه ر مانگه کاندا هینابوو، تارامی گرتبوو تا نه و دوو ساله ته واو بن، ته واو ببوون، به لام له گه ل زۆر شتی تردا ته واو ببوون.

ژنه‌که‌ی پرسى: "تازىزم، بىر له چ ده‌که‌یته‌وه؟"

كاك عه‌زىزى سهرى به‌رزكرده‌وه و پىنكه‌نى، بىرى كه‌وته‌وه كه نابى كارىكى پىچه‌وانه‌ى باو بكات، نابى زۆر شتى بىر بكه‌وئىته‌وه، نابى زۆر ببىنى، نابى زۆر بىر بكات‌وه، نابى زۆر به‌خته‌وه‌ر يان زۆر به‌دبه‌خت بىت. ته‌نها ده‌بى ته‌وه بىت كه هه‌يه، زۆر به كورتى له‌نىو ده‌ست و له‌نىو ده‌نگ و له‌نىو قاچه‌كاندا، زۆر به‌كورتى له‌نىو كورسى و له‌نىو قاپ و قاچاخ و له‌نىو په‌نجه‌ره‌كاندا، زۆر به‌كورتى له‌نىو كه‌وچك و له‌نىو چنگاله‌كاندا.

كاك حه‌یده‌رى له‌دووره‌وه ته‌ماشای ته‌مى ده‌کرد.

كاك عه‌زىزى به‌و پىاوه نه‌ناسىاوه‌ى كه له ته‌نىشتیه‌وه وه‌ستا‌بوو، گوت: "بۆچى ناهه‌رموون؟ واى گوت و چووه ته‌ولاوه تا جىنگاى بكات‌وه. گوىى بۆ ته‌وه ده‌نگه رادىرا كه به‌گوئىدا ده‌یچپاند. له‌و ده‌م و چاوه‌ى رووانى كه له‌به‌رده‌مىدا بوو، پىنكه‌كه‌ى به‌سلامه‌تى كاك حه‌یده‌رى به‌رزكرده‌وه و نوشى.

به‌خۆى گوت: "خۆزىا ته‌م ناوئىنه له‌حه‌نتىبه به‌و دىواره‌وه نه‌با!" رووى وه‌رگىپراو سه‌ىرى ته‌ملاولای خۆى كرد. سه‌ىرى په‌رده خه‌ت خه‌ته رىشالداره‌كان، سه‌ىرى كاغه‌زه دىواره‌ى گولگوئىبه‌كان، سه‌ىرى وئىنه په‌نگاو په‌نگه‌كانى كاك حه‌یده‌رى به‌دىواره‌كانه‌وه، سه‌ىرى لىوارى ناوئىنه‌ى سه‌ر مئزه‌كان، سه‌ىرى قاپ و قاچاخى گولدار كه له‌سه‌ر په‌فه‌كه رىزكرابوون، سه‌ىرى گولدانه كرىستالیه‌كانى سه‌ر مئزه‌كان، سه‌ىرى ته‌و جى مۆمه زىوىيانه‌ى كه پلاستىكىان تىوه ئالاندبوون، سه‌ىرى گوئه ده‌سكرده‌كان، سه‌ىرى په‌يكه‌ره چىنىبه‌كان، سه‌ىرى سه‌گ و پشيله و ته‌یره شوشه‌ىبه‌كانى سه‌ر كوره داره‌كه، سه‌ىرى له‌مپا گولئىنكه‌داره‌كان، سه‌ىرى

راديو و تەلەفزيونىك كە داپۇشراپون، سەيرى پىستە پلنگىك كە لەسەر فەرشە كە پاخابوو، سەيرى كەللە بەرانىك كە بەژوور دەرگاگەوہ بوو، سەيرى بووكەشوشەيەك كە زەنگى لىدەدا و گلۆپى دامەنى دادەگىرسا و دەكوژايەوہ، سەيرى مېزە زىادەكان و كورسيە ناسىنەكان، سەيرى كارتۆنە سەيرو سەمەرەكان و سەيرى بوتلە بەتالەكان.

ترسا.. روانىنى لەنيو ئەو ھەموو شتەدا بزر ببوو. نەيدەزانى چۇناوچۇنىي دەكرى بەنيو ئەم ھەموو شتەدا تىپەپرى و بگاتە ئەوسەرى ژوورەكە. ئەو تەمەنىكى دەويست، ئەبەدىيەتىكى دەويست. ھەزى دەكرد لە ھەموو جىگايەك بىت جگە لىرە. ھەزى دەكرد ھەستىتە سەرا پا و پروات.

گوتبووى: " دەى ئەمەيش سەربازىيەكەت، دوو سالى ناخۇش بوو، بەلام گوزەشت. دەى نىستايىش نىتر كاتى ئەوہيە بۇيت!" ھەلبەت زەھمەت بوو ژيان بەبى ئەو كىژۆلە سىپىكەلانە نىمچە گۇشتنە. بەلام قەيدى ناكا، بە قەولى ھاورپىيان قىسمەتى نەبووہ. ئەو جۆرە شتانە پروو دەدەن. پۇژىكىش دوور بە دوور لەگەل مېردو منالەكەيدا بينىبووى. نىدى دواى ئەوہ لەبىر خۆى بردبۆوہ.

ژنەكەى پرسى: " تازىزەكەم. ئەرى ئەوہ تەماشاي چى دەكەيت؟"

كاك عەزىزىي خۆى كۆكردەوہ، پۇمىنەكەى قوتدايەوہ، دەستەسپەكەى دەرھىناو بەدەيقەت لالپوہكانى سېرى. سەر ئەژنۆكانى تەكاندن و بۇ ميوانەكان تىرقايەوہ. كەسىك لەوسەرى ژوورەكەدا خەنىي بوو، لەگەل ھەموواندا قسانى دەكرد و حالو ئەحوالى ھەمووانى دەپرسى.

که سیتک له ولاتر له باره ی نازاره کانی گه دهو سهره گیزیه سهره کانی خویه وه ده دوا. ناوی هه مو پزیشکه کانی ده زانی و جنیوی به هر هه موویان ده دا. که سیتک که وتبووه دوا ی هلکردنی هاو کیتشه یه کی نادیار، له گه ل خویدا ده دوا له هه وادا ژماره ی دنووسی. لیکیده دان و دابه شی به کتری ده کردن. که سیتک باسی خوی ده کرد و به تیله ی چاو خوی له ناوینه ی قه د دیواره که دا ته ماشا ده کرد.

که سیتک له خشته ی وشه نیوه ته واو کراوه که ی وردببوه، بنی قه له مه که ی جویبوو، قه راغی رۆژنامه که شی جویبوو. قۆبچه ی به چاکه ته که یه وه نه هیشتبوو، له بیخی نینۆکه کانیه وه خوین ده چۆرا. که سیتک هیچی نه ده کرد.

کاک عه زیزی به نه سپایی سهیری کاتژمیره که ی کرد و بیری که وته وه که نه گهر ده یه وی پروا، نه وا ده بی تادره نگ نه بووه بجوئی.

له ده رگا درا، له پاره وه که دهنگی ماچ و موچ ده هات. خسه ی ته نوره ی ناویشیمی و چیره ی پیتلوی تازه. که سیتک پرسی: "باشه که نگه کیکی جیژنی له دایک بوونی کاک حهیده ری دینن؟"

کاک عه زیزی سهیری ده رگا که ی کرد، سهیری په نجه ره که، له چاری زۆپاکه، هه لیدا ده ست بداته خوی و خوی به رزکاته وه. نه ده کرا، وه ک بلتی هه زار قورپی پۆلایان به جهسته یه وه به سته ب و هیزی راکیشانی نه رز له ژیر پایدا هر ساتیک زیاترو زیاتر بی. حه زی ده کرد بۆمباخه که ی بکاته وه و ئاسنی قایش پشتینه که ی که به نیو ورگیدا رۆچووبوو، بشکینی و بۆ دووری توور هه لدا. حه زیده کرد

عەینە کە کە ی، کاتژمێرە کە ی، نەنگوستیلە فەیرۆزە یی و یاقیقییە کە ی، دەرز ی سنجا ق ی بۆ ییباخە کە ی، قۆبچە ی بەردین و زلی سەر قۆلە کانی، قوتووی ناسنی جگەرە و چەر خە زیوینە کە ی، قەلە مە ئالتونییە کانی، دەستە کلیلی دەرکی مالهۆ و ترومبیل و کەنتۆرە کان، دەفتەری یادداشت و رۆژ ژمێرە کە ی، حەزیدە کرد هەموویان دەریبێنی و بۆ دووریان توور هەللات، تا سووکەلە بیت، تا هەناسە بدات، تا هەستیتە سەر پا و پراکات.

لە دوورەوێ گەفە ی با دەهات. تەپە ی پا گەلیک لە رۆیشتندا، دەنگ ی تیپەرپوونی شو بەناو شارد. لەودیو ئەو پەنجەرە ییەو هەوالگەلیک هەبوون، فەزا و ئاسمان و شەقامگەلیک کە دەکرا جێیان بیتیت و برۆیت. لەودیو ئەو دیوارانەو دویا و ژیان و میژوو و هەزاران ساتەوختی سەر سوپرەینەری دلپەین هەبوون. دەکرا لەویدا راوەستین و تەماشای بکەین و بپرسین و دەشی شتیکی نوێ بدزینەو و لەوێ دەست پێبکەینەو و لەویدا بین و هەمدیس لەوانەش تیپەرپۆین و دووبارە بال بگرین، دووبارە برۆین و دووبارە هەبین.

ژنە کە ی گوتی: "تازیم، قسە یە کە . هەمیشە چۆن بوویت ناوای بە!"
 ئەو پیاو ی کە خەریکی پرکردنەو ی خشتە ی وشە یە کتر پەرە کان بوو، بەکاوە خو بە گۆیچکەیدا چپاند: "تەنها سی پیتە، یە کە میان ئەلف، نەخیرە کە ی قاف، ئاتق؟ ئاجق؟ ئاسق؟ کامیانە؟"

کاک عەزیزی گوتی: "داوای لیبوردن دەکەم، نازام. بەراستی بەداخەوێم."
 کاک ئەنوەری دەیویست نامە ی کاک مەهدهوی بۆ بخوینیتەو، نامە یە ک ی بیست لاپەرە ی بوو.

كاك عەزىزىي ھەولدا زىتەلە و بەھوسەلە بىت. لەدلى خۇدا گوتى: " چ بكم؟ برۆم يان تا قسەكانى تەواو دەبىت نارام بگرم. دەترسم دلى بىەشى. دەترسم لىم زویر بىت. "

گوتبووى: " ھەيدەرىي گيان، سوپاس بۆ مېھرەبانىت. بەلام ئەم ئىشە بەكەلكى من ناىەت. من ناتوانم بىمە كارمەندى دائىرە. ناتوانم لەژورىكدا بەنگ بىم. ناتوانم لە شوپىتكدا دىل بىم. تۆ خۆت باش دەمناسىت. "

كاك ئەنوەرىي گوتبووى: " دەبەنگ گيان، ناخر ئەمەش جوړىك ئەزمونە. پىاو نابى بسورپتەوہ "

كاك ھاشىي گوتبووى: " چاك ناكەيت كە دلى ھەيدەرىي دەشكىنىت. ماوہىەك برۆ، پاشان كە ھەزەت نەكرد واز بىنە. "

گوتبووى: " باشە. لەبەر خاترى ئىوہ، تەنھا چەند مانگىك دەچم. پەنگىشە بۆ چەند رۆژىك! "

دەنگى كاك ئەنوەرىي لەگويدا دەزرنگايەوہ: " كاك مەھدەوىي كەوتتە ناو ھەوزەكەوہ، خەرىك بووہ بىخكى، تەلەت خانم گەيشتۆتە سەرى، ھىناوہتەيە دەرەوہ، دواى ھەولتىكى زۆر ئەوجا تەوانىوہتى ھەناسەى بىنپتەوہ بەر. پاشان چىنكى باشى لىداوہ. "

كاك ھەيدەرىي گوتى: " سەيرە.. بەراستى خودا روچى پىكردوہ. " كاك ئەنوەرىي گوتى: " بەلام سەيرتەر لەوہ دراوسى تازەكەيانە، ددان سازە، پىشتەر بەرگدروو بووہ، سەردەمىكىش لە رادىۆ گۆرانى بىژ بووہ. چوار ددانى كاك مەھدەوىي كىشاوہ، ددانى پارىزگار و يارىدەدەرەكەشى كىشاوہ، ددانى نىوہى

شاری کیشاوه، تهنها دهره قهتی ته لعت خام نه هاتووه، بۆکسینکی لیداره و به پشتا خستوو یه تی. "

چند که سیک گوتیان: " به راستیی سهیره! "

کاک هاشیمی به زه سمهت له سهر قه نه فه که جینگه ی خۆی لای عه زیزییه وه کرده وه. دهستی نایه سهر شانی. نه لبومی سهر میزه که ی هه لگرت، به دهه هه لده نه وه یه وه هه ناسه ی هه لده کیشا.

شیرین خام به تهنیا له قوژنیکا راوه ستابوو.

هیشتا جلکه ره شه کانی له بهردابوو، خه فه تی کاک نه سمه دی نه خۆشی خستبوو، نیگای ناشنایانه بوو. شتیکی له قولایی دلئی کاک عه زیزییه وه هه لده گۆزا، شتیکی فه رامۆش کراو و له دهس چوو.

کاک هاشیمی به تانیشک به لاکه له که یدا کیشا. گوتی: " نه مه سمهت بینیه؟ مانگی خوردادی هه زارو سی سهدو بیستو ههوت، جیژنی له دایکبونی ههیده ری تازیه، هه مو مانین، دهست له نیو دهستی یه کتر. وه هه میسه. "

کاک عه زیزی بیری له و شه وه کرده وه دلئی راچه نی. بیری له مانگی خوردادی هه زار و سی سهدو بیست و ههشت و بیری له مانگی خوردادی هه زارو سی سهد و بیست و نوو سی و سی و یه کرده وه. ته ماشای کاک ههیده ری و ته ماشای کاک نه نهری و هاشیمی و عه سکه ری کرد. بیری له مانگی خوردادی هه زارو سی سهد و په نجاو ههوت کرده وه بیری له خوردادی شهست و ههوت و خوردادی ههشتا و ههوت و خوردادی هه زارو سی سهدو نه وه و ههوت کرده وه. بیری له جیژنی دوو هه زاره مین ساله ی له دایک بونی کاک ههیده ری کرده وه و له رزی لیتهات. به خۆی

گوت: " ھەموومانین. پەیکەرگەلی ئیسیکی بەنەمەك، دەست لەنیتو دەستی یەكتر، تەواویك ۋەك نەمشەو. . لەپال یەك، بە نەلبومیکی نەستووری سئ ھەزار لاپەرپەیی و ملیۆنیک وینە یادگارەو، بە کیکیکی زل و دوو ھەزار مۆمەوہ. ھەمدیس سالیکی تر و سالی دواي ئەو تا ئەبەد ھەمان شت. "

ھاوڕێیان گوتبوویان: " بەھ بەھ پیرۆزە. جەنابی رەیس ناویکی شایان و پیکەوتەیه! " گوتبوی: " دەلین چی؟ سوعبەت دەکەن؟ ناشی ھەر بەراستی مەزەنە بکەن کە من عەودالی نەم جۆرە شتانەم؟ مەگەر قسەکانی منتان بپرچۆتەو؟ "

جواپشایان بۆ وینەگر ناردبوو.

کەسێک گوتی: " با ھەستین و وینەیک بۆ یادگار بگرین، یادگاری چل سالەیی کاک ھەیدەریی. "

کاک عەزیزی بە خەفەتەوہ لەوینەگرەکە ی رووانی، ژنەکە ی ھات و لەپشت سەرییەوہ راوہستا. دانەوتیوہ و باسکی تەلقاوتەلق کردە ملی. گوتی: " سەر ھەلپەر! "

کاک عەزیزی سەری ھەلپەری و لەدلی خزیدا گوتی: " مانگی خوردادی ھەزارو سیسەدو ھەشتاو ھوت لەویدایە، چاوەروانە، سەیرم دەکات، تەواوی ساتەکانی رابردوو و تاینەدەم لەویدان، بزمار کوت. . بئ جۆرە. . تەنھا یەك وینە. . وینەیکە تەبەدی. "

کاک ھاشیمی گوتی: " راوہستن، با شیرینەکەشم بیئت. "

کاک عەزیزی دەستی لەسەر قەراغی قەنەفەکە لابرد تا شیرین خام دانیشی.

ژنه که ی گوتی: "ته ماشای کامیتراکه بکه!"

کاک عه زیزی سهیری کرد، سهرو که لله ی کاک هاشیمی له ژیر چه ناگیدا بوو، سهری شیرین خانیش له سهر شانی. وینه گره که گوتی: "نزیکت دانیشن!" که سیټک قاپی کینکی دابه شده کرد.

کاک عه زیزی له فیکره وه چوو: "گر بهوئ ههم، کهس بوی نییه پیم بلئی بمره. پیم بلئی بی هات و هاوار بمره. کهس بوی نییه وه ک میروویه کی وشکه وه بوو به دهر زیه کی سنجاک به خالیکه وه م بکات. گر بریاره شتیک پروودات نهوا له دهر وه ی نه م ژورده دا پرووده ات. ئیره ته نها سیبهره و تاریکی و حیسابی وردی له دایک بوونه کان - سی سالیی، چل سالیی، شهست شالیی - حسیبی وردی زه مه ن و ژماردنی شته کان و دلهر اوکیی عه ده م و قسه .. قسه .. قسه .. نا.. ئیر ناتوانم دانیشم و ته ماشاکه م. پیویسته هدر ئیستا ههستم. هینده به سه که دهستم له ژیر کاک هاشیمی دهرینم و دهستی ژنه که م له ملم بکه مه وه و سهری شیرین خانم له سهر شام بهر زکه مه وه و قاپی چه ره سه که له سهر کوشم لابه رم و قاچم له ژیر میزه که دهرینم و پرۆم."

ژنه که ی گوتی: "نازیه که م، کاتئ کینکی له دایک بوونی کاک ههیده ری دینن، هه زده که م هه ستیت گۆرانی بلئیت."

کاک جه لیلی گوتبووی: "نه وه ی نیازی پرۆشتنی هه بی پرسیار ناکا، چاوه ری ناکا، هه لده سی و دهروات."

كاك عەزىزى گوتبوى: "جەلىلى گيان، دەزانم .. تۆ راست دەكەيت. بەلام شەكەتم، ناتوانم هەستم، بەدریژایى پۆژ لەنیش بووم. بە دریژایى شەو بیدار بووم. لەشم قورس بووه. سەرم لەگىژەوه چووه، دلم ژان دەكا. بۆ تیناگەيت؟" شیرین خانم گوتبوى: "واى كاك عەزىزى، بۆچى ئەوەندە قەلەو بوويت؟ بونىام لیت دەترسیت!"

دەنگى چەپلە هات. دەنگى قریوه و هەهەله. دەنگى بەیەكدادانى كەوچك و چنگالەكان.

كىكى لەدايك بوونى كاك حەیدەرییان هینا. رووكارەكەى پر بوو لە مۆمى چكۆلەى زەرد و سوور. كاك عەزىزى لەرز داىگرت. ژنەكەى پرسى: "نامادەيت؟" كاك هاشمى خەنى بوو. چەپلەى لیداو لەجینگەكەیدا كەوتە هەلبەزو دابەز. كاك ئەنوەرى گوتى: "نێستا كاتییەتى. یا ئەللا."

كاك عەزىزى بەخۆى گوت: "نا. واناییت، كەوتونەتە تەماشاكردم. دەبێ بەشپۆهەيك برۆم كە كەس پێم نەزانیت. باشتى شت ئەوێه كە بچمە تەوالیتەكەوه و دەرگاكه لەودیوهوه لەسەر خۆم داخەم، كاتى كە هەست دەكەم سەریان گەرم بووه، لە پەنجەرى حەمامەكەوه خۆم هەلەدەدەمە حەوشە چۆلەكەوه. دەچمە موبەق، لە دەرگای پشتەوى موبەقەوه دەچمە مەشتەلەكە، گوى هەلەدەخەم، كە هەستم كرد چ دەنگىگ نایەت، ئەوسا بە پەلە لای تینجانەكانەوه رەت دەبم و دەچمە حەوشە. خۆم دەگەیهنە كەپرەكە، پێیدا سەردەكەوم، خۆم هەلەدەدەمە سەر دیوارەكە، خۆم بەعامودى كارەباكەوه دەگرم، خۆمى پێدا هەلەدەواسم و پیايدا شوپۆدەبەوه، دیمە خوارەوه، لەكۆلانىش سەبرى ئەملاولای خۆم

دهكەم، كه دلتيا دەبم چ كه سىتك ديار نىيه، ئەوسا دەكەومە پاكردن، بە دەسته راستدا دادەگەپرېم، هەمدىس دەكەومە پاكردن.. بەدەسته چەپدا دادەگەپرېم. دوور دەكەومەوه. دوور.. دوورتر.. وای چ گورپىكم تىهاتووه! چ خىرايهك.. لەشم قورسايى نەماوه و نەرزىش هيزى پاكيشانى خۆى لەدەست داوه. دەپرۆم، دەپرۆم.. دەفرېم.. وهك بلىتى لەوديو مەدارى ئەرزەوه بىم. بە حەواوه مەله دەكەم. هېچ كەس و هېچ شتىك نامگاتى. تەنانەت (با) ىش، تەنانەت (پروناكيى) ىش..

دەنگى بەگوويدا چرپاند: "پرۆ ئەو ناوهپراسته.. ناوهپراستى هەمووان!"

كاك عەزىزىي لە روخسارهكانى تەنىشتى پروانى.

كاك ئەنوەرىي گوتى: "بەرز بىچرە!"

كاك هاشىي دەستى نايە بن بالى و بەرزى كردهوه.

كاك عەسكەرىي پىنكەنى. پرسى: "نووستبوويت؟"

شېرىن خانم گوتى: "وازی لىپىنن. نايەوى گۆرانى بىژى!"

رېنگەيان بۆ كردهوه. وىنەگرەكه گوتى: "قوربان.. مۆلەت بفرمەون وىنەيهكى

فەردىتان بگرم!"

كه سىتك پرسى: "دەيهوى چ گۆرانىيهك بىژى؟"

كه سىتك لە پشتەوه پالى پىتوونا.

ژنەكهى گوتى: "بىدەنگ بن! مېردەكەم دەيهوى گۆرانى بلى."

كاك عەزىزىي بەزەحمەت هەناسەى بۆ دەدرا.

هەمووان چاوهپرې بوون. هەمووان پىدەكەنين. چوار دەورى كاك عەزىزىيان

دابوو. بە چەنگال بە قاپەكانيانا دەكىتسا.

كەسئك گوتى: " بچنە نەولاولە. مۆلەت بدەن. "

كەسئك سەرقۆلە كەى راكئشا. كەسئك ژئىر باسكى گرتبوو.

كاك عەزىزىي بەچاۋ بەدۋاى دەرگا كەدا دەگەپرا. دەۋرۋبەرى پىر بوو لە دەست و چاۋ و دەم. خۆى بىنى لە ناۋەپراستى ژۋورە كەدايە. خۆى بىنى وا خەرىكە بە دەۋرى خۆيدا دەخولئتتەۋە.

كەسئك گلۆپى ژۋورە كەى دادەگىرساند و دەكوژاندهۋە. دەنگەكان بەيە كەۋە دەيانگوت و دەيانگوتتەۋە: " كاك عەزىزىي دەبئ گۆرانى بلئ. كاك عەزىزىي دەبئ گۆرانى بلئ! "

كاك عەزىزىي دالغەى لای كەسئك بوو لە كۆلان. كەسئك كە پەرو پالئى دەر كر دبوو. كەسئك كە لە جئنگايە كى تر بوو. كەسئك كە پۇششتبوو.

ژنە كەى گوتى: " زووكە. جەماعەتت ماتل كر دوون! "

كەسئك گوتى: " قوربان، چاۋەپىن گۆرانىيە كەت بلئى! "

كاك عەزىزىي ھەستى كر د كە سەرى لە گىژەۋە چوۋە و دلئشى لە جاران قورستىر بوۋە. دەيوست ھاۋار كات، دەيوست ھەموو شتئك وردوخاش كات. بەخۆى گوت: " گۆرانىي چى؟ جەژنى لەدايك بوونى ھەيدەرىي بەمن چى؟ گەر زۆر خۆشە، نەوا باخۆى گۆرانىي بلئ. مەگەر خۆى براۋە و سەر كەوتوو نىيە؟ كەۋاتە نەدى بۆچىي لە قوژنىي كدا ھەلكورماۋە و دوو لئوہ ناكات؟ بۆچى تاس بردوۋىە تىيەۋە؟ بۆچى پەنگى پئ نەماۋە؟ تەماشاكەن چۆن لە مۆمەكانى سەر كئكە كەى دەنۆپئت. چل سال لە ژيانى لەوئدايە. لە دلئى خۆيدا گوتى: " ھئندە بەسە كە زار ھەلئبئنمەۋە و بكەومە ھاۋار. "

ژنه که ی گوتی: " بهر زتر .. بهزه و قتر. "

کاک هاشیمی گوتی: " وهرن با هه لپه پرین. وهرن با پیکه وه گۆرانی بلین. " هه مووان دهستیان به گۆرانی چرین کرد. یه ک دهنگ، له قولایی دلوه. کاک عهزیزی هیزی دایه بهر قورگی.

ژنه که ی گوتی: " چیته ؟ بز وا دهمت داچه قاندوه؟ "

هاورپیان له پال یه کدا ههستی نارامیی دایگرتبوون. کاک هاشیمی پهرداخه که ی خستبووه سهر نیوچهوانی و شانی هه لده ته کاند. چهند که سیك له بهر دهست و پیدایا، له بن دیواره کاندا، هه لئروش کابوون. که سیك وهزعی خهراپ و له سهر دهستشوره که دهرشایه وه.

که سیك گوتی: " قوربان .. وهزعتان باش نییه؟ "

کاک عهزیزی ته ماشای کرد.

کاک نه نوهری گوتی: " چه پله لیده ن. چه پله .. چه پله. "

شیرین خانم گوتی: " حه زده که ن بچینه ده ری پیاسه یه ک بکه یین؟ "

کاک عهزیزی لی وردبووه.

ژنه که ی گوتی: " عهزیزه که م، چاکتره دانیشیت. "

کاک عهزیزی سهیری کرد و خوی بینی هه مدیس له سهر جینگه یه تی. له سهر قه نه فه که. ژیر ملی نهرم و فینک بوو. قاچی له ژیر میزه که دا راکیتشا و پیتلاوه کانی له پچ داکه ند. په نجه کانی پای ته قاند و میخه که ئیشاوه که ی به قاچی میزه که دا هیئا. دهسکی قه نه فه که چاوه رتی دهسته کانی بوون و کیکی له دایک بوونی کاک حه یه ریی له بن ددانیدا، هه مان تامی جارانی هه بوو.

*

4

چ چرایه کی بئ تینه! تهنه خوی و میٹشوله کانی دهوروبه ری روناک ده کاته وه. سهرمامه، وهک بلیی نهم به فرهی که به درئیژی شی و ئاوها لیکندا لیکندا باریوه، له سهر دلئم نیشتبئی. هیشتا نهم ده ستانه ده یانه وی گهرم دابین، نهم ده سته پیر و په ککه وتانه.

سه عات نوی ریکه.

نه مپریش ته واو. سوپاس بۆ خودا نه مپریش ته واو بوو، پوژئیکی خوش نه بوو، پوژئیکی درئیژ و سارد و تاریک بوو. هیچ شتیک تییدا پروینه دا. پیویسته تا هارین نارام بگیری. هه تاو هه مدیس گه نجم ده کاته وه. لانی کهم قاچ ئیشه کهم که متر ده بیته وه. شهش مانگ چ نییه، نارام ده گرم. گهر برپاری شتی پروبدات، نه وا له هاریندا پروده دات، دلنیام.

هه لده ستمه سهر پا، سفره ی شیو له پال دیواره که و له نزیک زوپاکه دا پاده خهم. قاپیک، په رداخیک، که وچکیک، جامی ماست. قابله مه یه که برنجی نیوه پوژی

تیداماره. هممویان ریز دهکەم. هیشتا زوو، سەعات نۆ برنجەکه دەخەمە سەر
زۆپاکە تا گەرم بێتەو. نۆو دە دەقیقە شیو دەکەم، سەعات (دە) دەچمە ناو جینگا
و نارام دەگرم تا خەوم لێدەکەوێ.

تۆزێک ماست دەکەمە پەرداخەکەو، تامی دەکەم.. تامی خۆشە. نیوہی
هەلدەگرم بۆ دوایی.

عەزیزیی پرسی: "کام دوایی؟"

جەلیلی گوتی: "گوو بە قەبری باوکی دوایی. گەر قسەیکت هەبە، ئیستا
بیلی!"

نەنوەری گوتی: "مرۆڤ دەبی وەرە هەبیت. دەبی پێیکەنی، دەبی بەرپێگەدا
برواو بەخۆی بلێ: بەھ بەھ چەند بەختەوهرم!"

بەلام ئیتر خۆیشی باوهری بەو نەمابوو. ئیتر پێندەدەکەنی و لەبارەنی نەو
بەختەوهرییەو نەدەدوا. دەشی نەگەر کاک مەهدویی لەگەڵ تەلەت خانمدا
نەرۆیشتبا، نەوا هەموو شتەکان جۆریکی تریان.. دەشی گەر نەو میوانە ناوختە
نەهاتبا! بەراستی باوهری بە بەختەوهری هینابا.

گۆتم: "مەهدویی گیان. چارهەنی نەنوەری چییە؟ بەبی تۆ دیق دەکا، ئیوہ
هەردووکتان پێکەوہ گەورە بوون، پێکەوہ ژیاون، پێکەوہ بوونەتە یەک.. هیچ کەس
تا ئیستا هیچ کامتانی بی ئەویرتان نەدیوہ. وا ئیستایش دەتەوێ جیی بەیلت و
برۆیت.. چۆن دەبی؟ شتی وامەکە، ئەویش لەگەڵ خۆتا ببە. ژنەکت قاییل کە!"

تەلەت خانم لە حەوشە راوہستابوو، سەری دەگەیشتە دەرگاگە. لەدرەختی
تیمامزادە قاسم دەچوو. سامناک و کەتە و دێرین. (با) قۆہ سورباوہکە بەملاولادا

هه‌لده‌دایه‌وه. گهرمایى ناژه‌لێك له جه‌سته‌یه‌وه ده‌هاته ده‌ره‌وه. بۆنى مهر له پێسته‌یه‌وه ده‌هات، بۆنى شیرى تازه و پشقل، بۆنى كوچه باخه‌كانى گوند.

گوتم: "ته‌لعت خانم به‌په‌له با یارمه‌تیت بده‌م، به‌ته‌نها ناتوانیت!" ده‌ستی لابردم و شه‌قیكى له‌پێم هه‌لدا. فهرشى ژووره‌كه‌ى ئه‌نوه‌ریی نابووه سهر سه‌رو به‌ره‌و ده‌وشه‌ى ده‌برد. قه‌نه‌فه و كورسییه‌كانى به‌ ده‌ورى هه‌وزه‌كه‌دا هه‌لچنبیوون.

گوته‌بووى: "هه‌رچییه‌ك لهم ماله‌دایه، له‌مه‌ولا هى مه‌هده‌وییه.. هى خۆمه!"

كاك مه‌هده‌ویى له‌سه‌ر كورسى لای هه‌وزه‌كه دانیشته‌بوو. په‌نگ په‌ریو و خه‌مبار، واقورماو و ده‌سته‌پاچه، ده‌ستی خسته‌بووه سهر نه‌ژنۆ و سه‌رى داگرته‌بوو، لێوه له‌ره‌ى پێكه‌وته‌بوو. ته‌لعت خانم خزمه‌تى ده‌کرد، شه‌ربه‌تى بۆ دروست کردبوو، هیتور هیتور نازى ده‌کیشا، به‌ده‌وریدا هه‌لده‌سورا و میشى له‌ده‌م و چاوى ده‌رده‌کرد.

گوتم: "ته‌لعت خانم، پێگه بده با كاك ئه‌نوه‌رییش له‌ گه‌لتان بێت."

دانه‌ویبووه و قه‌یتانى پێلاوه‌كانى كاك مه‌هده‌ویى گریده‌دا. وه‌لامى نه‌دامه‌وه.

ئه‌نوه‌ریی باوه‌رى نه‌ده‌کرد. له‌ناوه‌پراستی هۆده‌كه‌دا دانیشته‌بوو. ته‌ماشای جانتاكه‌ى مه‌هده‌ویى ده‌کرد. قسه‌ى نه‌ده‌کرد. هه‌وسه‌له‌ى نه‌بوو. هه‌ناسه‌شى نه‌ده‌دا. له‌بونیامیكى خه‌وتنراو ده‌چوو.

گوتم: "ئه‌نوه‌ریی گیان، بیرى لى مه‌كه‌وه، خۆ دونیا تاخیر نه‌بووه!"

سه‌رى هه‌لپه‌رى. ته‌ماشای کردم. گوته‌ى: "ده‌له‌ دێوه هات و هاو‌پێكه‌مانى پفاند. چه‌ند سوک و تاسانیش پفاندی!"

بۆچی بىر لەم شتانه دەكەمەوه؟ ئىستا دەبوو نووستبام. لەوینەكەى نەنوەرىي بەدیوارەكەوه، دەنۆرم. لەنێو ھاوړپیاندا ړاوهستاوه. پا يەك لەهەمووان لەپېشتەر. بە تیلەى چاو تەماشای مۆمەكانى سەر كېكى لەدايك بوونەكەى دەكات. شیرين خانم سەرى داخستووه، پەنجە تووتەى لەدەمیدایه. عەزیزى تىدايه. لە سوچىكى وینەكەدا ړاوهستاوه، نیوهى زیاترى روخسارى دیار نییه. دەشى تۆزو خۆلى لەسەر نىشتبى. دەشى هەتاو كالى كړدپېتەوه. نازانم .. وینەیهكى كۆنە.

دوو دانە مشكى زل سەریان لە ناوهراستى قەنەفەكەوه هیناوهتە دەرى. چەند دانەیهكى تریشن، شەوانە زۆر دەبن. هەموو شتیکیان كړۆژتووه، قەنەفەكان، دامینى پەردەكان، قەراغى متیلەكان، دەوراندهورى پیتلاوهكانم. بە كەوچك بەسەریاندا دەمالم، كەچى تەماشام دەكەن. ئیتر لە هیچ شتیك ناترسن. تەنانەت لەو كەوچكەش ناترسن كەبەر سەریان دەكەوى و لەو پیتلاوهیش ناترسن كە تیبیان دەگیرى.

حەز دەكەم بچمە دەرى بۆسەر شوستهكە. تەنانەت ئەگەر بەفریش ببارى. تەنانەت ئەگەر سەرماش سەختو كوشندە بىت. جاران مالمان هەبوو، باخچەیهكىشى تىدابوو. لەگەل نەنوەرىیدا دراوسى بووین.

لەسەریان دەنووستین و لە دوورەوه قسەمان لەگەل یەكتریدا دەكرد. چاوهړپى كاك مەهدهویى دەكرد. هەموو شەوى جیگەكەى ئەوى دادەخست و سەهۆلاوى لەژوور سەرىنەكەیدا بۆ دادەنا. دەیگوت: "هەمدیس دەگەرپیتەوه. دلنیام. ئەمپۆ و سبەى سەرو كەللى پەیدا دەیتەوه."

چووين بۆ ويستگه‌ي شه‌مه‌نده‌فر. نامه‌ي نارذبوو كه ديت. نه‌نوه‌ري گوتي: " بينيت؟ نه‌مگوت؟" به‌درتيايي شه‌و خه‌و نه‌چوه‌ه چاواني. بئ هيچ پاساويك بانگي ده‌كردم و خۆيشي نه‌يده‌زاني چيي ده‌وئ. به‌ره‌به‌يان هه‌ستا‌بوو. هه‌شه‌كه‌ي ناو‌رشي‌ن كرد‌بوو. گوئي كرد‌بووه‌ گول‌دانه‌كانه‌وه‌ و چاوي له‌ كا‌تزمي‌ره‌كه‌ نه‌تروكاند‌بوو.

حه‌يده‌ري گوتي: " چيته؟ نارام بگه‌ه تا قيتاره‌كه‌ راده‌وه‌ستئ. ده‌بيت به‌ژتيره‌وه‌.. وه‌ره‌ نه‌ملاوه‌!"

عه‌زيبئ گوتي: " نارام بگه‌ه.. تا ده‌رگاي قيتاره‌كه‌ ده‌كرتته‌وه‌."

نه‌نوه‌ري پي‌كه‌ني و نه‌و چه‌پكه‌ گوئه‌ي بۆنكرد كه‌ بۆ كا‌ك مه‌هده‌ويي هينابوو.

چاواني پرشنگيان ده‌دا.. پرسئ: " له‌م ده‌رگايه‌وه‌ داده‌به‌زئ؟ وايه؟"

چاومان به‌ ته‌لعت خام كه‌وت. به‌قژئ بژو سوورباو و پي‌لاوه‌ پياوانه‌كانيه‌وه‌.

گوتي: " من له‌باتئ نه‌و هاتم. له‌به‌ره‌وه‌ي نه‌و پياوي نه‌وه‌ نييه‌ پيتان بوئئ."

بازيداو يه‌خه‌ي كا‌ك هه‌يده‌ري گرت. پارهي مي‌رده‌كه‌ي ليئ ده‌ويسته‌وه‌.

ويستمان نه‌هتيلين، به‌لام نه‌مانتواني. پائي پتوه‌ناين و زريكاندي. بۆكسيكي

به‌ورگي كا‌ك هه‌يده‌ري دا كي‌شا و ده‌ستي با‌دا.

نه‌نوه‌ري به‌چه‌پكه‌ گوئه‌كه‌يه‌وه‌، له‌وديو دوكانۆكه‌ي بنيشت فرۆشيك‌دا

وه‌ستا‌بوو، به‌دزييه‌وه‌ سه‌ره‌تاتكيئ ده‌كرد.

له‌ترسا هه‌لده‌له‌رزي. گوتي: " هه‌زه‌تي عه‌بباس، هه‌ر ئيستا دتته‌ ويژه‌م!" شه‌و

له‌سه‌ريانه‌وه‌ سه‌يرم ده‌كرد، ته‌لعت خام له‌سه‌ر قه‌ره‌ويئه‌كه‌ي كا‌ك مه‌هده‌ويي

نوستبوو. پا ي له‌ دۆشه‌كه‌وه‌ هينابوو ده‌رئ، گه‌رماي بوو. جيئ به‌خۆي

نەدەگرت. خۆی دەخوراند. ئەنوەری لای قالدەرمەکانی سەربانەووە هەلثروشکابوو. لەگەڵ هەر پرخەیهکی تەلەت خانم دا لە جینگاکە پادەپەری و پرایدەکرد. گوتم: "حەیدەری گیان، باشتەر پارە میردەکە بەدەیتەووە و پروات." گوتم: "خەتای منە کە هەمیشە خەمی نایندە ی ئیووە مە. پارە کانتانم خستۆتە بانکەووە. دوو سالی تر دەبیتە دوو قات. دەسالی تر دەبیتە سێ قات. بیست سالی تر دەبیتە چوار قات. سەد سالی تر دەبیتە دە قات. حیسابی بانقی ژمارە شەش سەد و سی و یەک، پیری لی بکەنەووە.. هەمیشە لەزیادبووندا یە." تەلەت خانم گوتم: "نەم سەگی سەگبایە، کلاری ناوێتە سەری هەمووتان. بەقسە می مەکن."

لە مائی ئەنوەری بووین. کەنگی بوو؟ هاوینی دوایی یان هاوینی دواتر. بیرم نییە. بە دەوری قەرەوێلە کەیدا دانیشتبووین. دوو مانگ بوو نەخۆش کەوتبوو. هەرچیمان بۆ دەکرد بێسوود بوو. هاشیمی لە ناو کۆلاتەکانی مالهۆی هینابوو. گوتم: "نەمە بخۆرەووە باش دەبیت، تاکەت نامیێن." حەیدەری گوتم: "چۆنە جواب بۆ مەهدهوی بنیرین؟ ئەنوەری لە خەفتی ئەو وای لی بەسەر هاتوو."

عەزیزی گوتم: "هەلیگرین و بییەین بۆ گورگان." سەری ئەنوەری لەسەر باسکی من بوو. ملیم نابوووە سەر باسکم و کەوچک کەوچک ئاو کۆلاتەکە هاشیمیم بە دەمیووە دەکرد. لەحەیدەری پووایی. بینیم رەنگ بە پوخسارییووە نەماووە. دەمی داچەقاندبوو، ئاو پرم دایەووە. بینیم تەلەت خانم تەپ و تۆزایی، بەجاتا مقەبایی شەپەکە یەووە

له‌بەر دەرگا‌که‌دا راوه‌ستاوه. شه‌که‌ت و هه‌ناسه‌پرکێی پێکه‌وتبوو. نه‌نوه‌ریی سه‌ری هه‌ل‌پریی و ناوه‌ کول‌ته‌کانی پرشانه‌وه‌ه. په‌رپیه‌ قوژنیکی قه‌ره‌ویله‌که‌ و لیغه‌که‌ی به‌خۆیه‌وه‌ نووساند.

گو‌تی: "خۆم ده‌مزان‌ی، خۆیه‌تی، هاتووه‌ رۆحم بکێش‌ی."

هاشمیی گو‌تی: "ته‌ل‌عت خانم، وازی لی‌بینه‌.. ئیمه‌ ناگامان لی‌یه‌تی."

عه‌زیزی گو‌تی: "دخت‌ورمان هه‌ناوه‌ته‌ سه‌ر، هه‌یچی نییه‌."

نه‌نوه‌ریی ده‌پاراویه‌ه: "به‌ ته‌نها له‌ته‌کیدا جیم مه‌هیلن، به‌قه‌سه‌ی مه‌که‌ن!"

چه‌رچه‌فه‌که‌ی ئالاندبوو له‌ خۆیه‌وه‌ و لچی ده‌له‌رزی. نیوه‌ به‌رزبوونه‌وه‌یه‌که‌ به‌رزبووه‌ و واق و پرماو به‌دوای پیتلاوه‌کانیدا ده‌گه‌را. گو‌تی: "مه‌رۆن، توو خودا مه‌رۆن!"

ویستمان بێنینه‌وه‌، ویستمان جیی نه‌هیلن، به‌لام نه‌مانتوانی.. ته‌ل‌عت خانم هه‌موومانی کرده‌ ده‌ره‌وه‌ و دەرگا‌که‌ی له‌م دیوه‌وه‌ له‌سه‌ر داخستین. ده‌مه‌ و ئیواره‌ گه‌راینه‌وه‌، له‌ په‌نجه‌ره‌ی کانه‌زایی په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ که‌وتینه‌ ته‌ماشاکردن.

عه‌زیزی پرسیی: "مه‌نجه‌لێک ئاوی کول‌اوی بۆچییه‌؟"

هه‌یده‌ریی گو‌تی: "هاتووه‌ نه‌نوه‌ریی بخوات!"

نه‌نوه‌ریی هه‌یور هه‌یور ده‌گریا، چاوی له‌ مه‌نجه‌له‌ ناوه‌ له‌کوله‌که‌ نه‌ده‌تروکاند، لاله‌ په‌تی قسانی ده‌کرد و له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی گرمۆله‌ ببوو. هه‌لمی ناوه‌که‌ له‌سه‌ر پوخساری نیشتبوو.

عه‌زیزی گو‌تی: "واچا‌که‌ برۆین نه‌هیلن!"

تهلعت خانم داوای خاوی کرد. لهودیو دهرگاگهوه دامانی و بهپهله رامان کردهوه شوینهکانی خومان لهودیو پهنجهرهکه.

حهیدهربی گوتی: "تا رۆحی نهنوهربی نهکیشتیت واز ناهیتیت!"

گوتم: "تهلعت خانم، ریگهه بده با من بیمه ژوروهوه."

وهلامی نه دامهوه، خهریکی ئیشی خۆی بوو.

نارهقه به روخساریدا چۆراوگهی بهستبوو. ده ماریکی نهستور توند له لای ملییهوه لییده دا، وهک نهسپیکی شهکته هه ناسه برکیی پیکه وتبوو، ههلمیکی چر له کونه کهپویهوه دههاته دهروهوه.

عهزیزی گوتی: "خهریکه نهنوهربی پرووت دهکاتهوه."

حهیدهربی گوتی: "خۆزیا خه بهرمان به پۆلیس دابا!"

نهنوهربی ده رهنگی پانتۆله کهی گرتبوو، ده یقیژاند.

دانیشتین بۆ سهیر. تهلعت خانم خاوییهکانی له مهنجهله که ده ردههینا. ده یگوشین. دهیدان به سهر نهنوهریدا. نهنوهربی ده یقیژاند و بانگی مه هدهویی ده کرد، جاریکیش له ههژمهتا ههستایه سهر پا و ویستی پراکات، تا دهم ده رگاگهش هات، بهلام تهلعت خانم ناوقه دی گرت و فرییدایهوه سهر قهرهویله کهی.

هاشیمی گوتی: "ئهوه چ دهکا به قورگیا؟"

حهیدهربی گوتی: "ژههری مار!"

عهزیزی گوتی: "خهریکه ده یکوژی." "

حهیدهربی گوتی: "شکات ده کهم، هه موو نهم شتانه ده کهمه پاپۆرت."

ئەنۋەرىيى ھىدى ھىدى تەسلىم بېيۇ، لە پەل و پۆ كەوتبۇ، دەمەو روو لەسەر قەرەۋىلەكە كەوتبۇ، دەنگى دەرنەدەھات.

تەلەت خانم خاۋلىيەكانى كۆكردنەۋە. مەنجهلەكەى لەپال دىۋارەكەدا دانا. ئەنۋەرىيى، توندو تۆل لەدوو دانە بەتانىيەۋە پىچاۋ كەردى بەژىر لىنغەكەۋە و سەرىشى بەلەچكىك بەست. ئىدى لەپال قەرەۋىلەكەدا دانىشت و نارامى گرت تا خەۋى لىكەوت.

بەيىانى زوۋ گەراينەۋە.. غەزىزىي گوتى: "تەلەت خانم، ھەستە برۆ بنوو." تەلەت خانم بەدىار ئەنۋەرىيەۋە دانىشتبۇ. نارەقەى روخسارى دەسرى. ژىر چاۋانى رەش داگەرابوو. گوتى: "ئادەى جگەرەيەكم بەنئى!" سبەى ئىۋارەكەى گەراينەۋە. رىي نەداين بچىنە ژوررەۋە. سىنيە خواردنەكەپان لەودىو دەرگاگەۋە بۆ داناو رۆيشتىن.

ھەيدەرىيى گوتى: "ئەنۋەرىيى مردوۋە.. دلنىام." دوو سبەى ئىۋارەكەى ھاتىنەۋە. گوتى: "چىيە؟ چىتانە؟ بۆچى ھەموو رۆژىك بۆ ئىرە دىن؟"

ھەيدەرىيى بە گويىدا چىپاندىن: "بۆنى تەرم دىت!" ھەفتەيەك نارامان گرت. ئىدى تۆقرەمان لىپرا.

ھەيدەرىيى گوتى: "دوئىنى سەرىكەدا، نەرزى باخچەكە ھەلاۋسابوو. ھەر لەۋىدا لەچاللى ناۋە."

رۆژیکی تریش نارامان گرت و نیدی به کۆمهڵ رۆیشتین. دەرگای ژووره که کرابۆوه.. نه نوهری له ناوه پراستی قهره و پێله که دا دانیشتبوو.. هیور هیور قومی له چا ده دا.. هیشتا له چکه که ی له سهر نه کردبۆوه.. "تا" که ی نه ما بوو.

هاشیمی گوتی: "ته لعت خانم ماندوو نه بیت. په له ت چیه مه رۆ!"

عزیزی گوتی: "لیره بمینه وه.. ئیسراحت که!"

جانتا که ی له ولاره له پال دەرگا که دا دانابوو. ههر که چای به کاک حهیده ریی که وت.. چای په رییبه پشتی سه ری. هه له ته ی بۆ برد و گوتی: "پراوه سته ببینم سه گباب، ئیشم پیتته!"

ته لعت خانم .. جهنابی سه رههنگ .. ژنیکی میهره بان بوو، له وینه ی بوکینییه که ی ده نۆرم که هیشتا به دیواره که وه یه. تاریکه و تۆزو خۆلی له سه ر نیشتوو.. نه نوهری و من و مه هدهوی و هاشیمی له پالیا وه ستاوین، چراکانی ژوور سه ری کوزاونه ته وه.

ژنیکی میهره بان بوو. هه زده که م سه ری لیبدهم. هه زده که م نامه ی بۆ بنووسم و ته حوالی پیرسم، دلّم هیشتا له دووی زۆر شته، زۆر شتی له ده ست چوو.

عزیزی گوتی: "خۆزیا لانی که م چاومان ده ما تا ته ماشامان پیکریا، ته ماشای ژیان."

هه لده ستمه سه ری، ناگری زۆپا که زیاد ده که م، قابله مه برنجه که ی ده خه مه سه ر. ته باخه که داده گیر سینم. ده سکی تا وه که م شکاوه. چه ند رۆژیکی تر ده چم بۆ ده ره وه و شتی تازه ده کړم. تا وه که ده خه مه سه ر ته باخه که و دوو هیلکه ی تیده که م. داده نیشم و چاوه ری ده که م. سه بی شه و خاوه ن ماله که بۆ نانی نیا وه

داوہت دہکەم، یان سەرتیک لەمائی ھاوسیتکەم دەدەم، یاخود ھەر لیترە دادەنیشم و
مشکەکان دەژمیڤم. دویتشەو یانزە دانە بوون. یەکیکیانم گرت و خستە ناو
زۆپاکە. ئەمشەو یارییەکی تر دہکەم، یارییەکی خۆشتر. ھەیدەریی دەیگوت:
"بونیام دەبی ھەمیشە یارییەکی ھەبی سەری خۆی پی گەرم کات. بونیام دەبی
ھەمیشە پیبکەنی و بلێ: بەھ بەھ .. چەند بەختەوہرم!"

*

كاك ئەنوەریی بە وریاییەوہ جانتاكەى خستە سەر سەر و دەستى بۆ كاك ھاشمىي و ھەيدەرىي و عەزىزىي و شىرىن خانم راوہشانە كە لای پەنجەرەى قىتارەكەوہ راوہستابوون. سوپاسى ھەموویانى كرد. لە دوورەوہ كلىلى جانتاكەى كە بەدەرزى كردبوو بەیەخەى چاكەتەكەیەوہ، پىشانى كاك ھەيدەرىي دا و بەدەست تىي گەيانە: خەمى نەبىت. ئەو مەرىشكەى كە شىرىن خانم داوویە تا بۆ كاك مەھدەویي بەرىت، لە قىتارەكەدا و لەژىر كورسىيەكەى خۆیدا داينا. لەموسافىرەكانى رووانى و پىكەنى. پرسى: "بۆچى قىتارەكە بەرى ناكەوى؟" كەس وەلامى نەدايەوہ.

دانىشت، ئەو گولە شەمدانىيەى لەسەر ئەژنۆى دانا كە كاك ھاشمىي بۆى ھىنابوو. چاوہ گوماناووييەكانى لىكنا. ھەناسەيەكى قولى ھەلكىشا و لەدلى خۆیدا گوتى: "دوچار كەوتمە رى، خەرىكە رۆىشتنەكەم دەبى بەراست!" ھىشتا تەخىر رۆژى لەبىر بوو كە كاك مەھدەویي سەرى لە جامى تەرمىيەكەوہ ھىنایە دەرى و گوتى: "تۆىش وەرە، ھەر ئەمشەو لەدواى ئىمەوہ بكەوہ رى."

نەیدەویست سواری ترومیبلە که بیت، تەلەعت خانم پشت ملی گرت و
رایکیشایە ناو ترومیبلە که.

هاوړپیان گوتبویان: "نەنوەری گیان.. خو (گورگان) لەو پەری دنیا نییە.
هەرکاتی بتهوی دەتوانیت بچیت بۆ لای." کاک نەنوەری پرووی وەرگێرَابوو. سەری
داخستبوو. هاوړپیان بینیبویان که چەناگە ی دەلەرزئ. چوو بۆوه مالتئ،
دەرگاکە ی بەیە کدا دابوو، گوتیان لیبوو که به لەقه بەدیواره کاندای مالتیبوی.
ئینجانە کانیشی شکاندبوو. لاواوه سەوزە کانی لەبنەوه هەلکیشابوون، گوتیان لئی
ببوو که گریابوو.

کاک نەنوەری گوتبوی: "ئیتەر بەبئ مەهدهویی گیان لەم مالتەدا ئیدارە ناکەم.
سبەینی بەرئ دەکهوم و دەپۆم."

بەلام نەپۆشتبوو.. دوو پۆژ دوا ی نەویش هەر نەپۆشتبوو. هەفته و مانگ و
سالتی دواتریش هەر نەپۆشتبوو. جیاوازی چ بوو؟ حەوت پۆژ یاخود حەوت سال؟
ئاخرییه که ی هەر بەرئ کهوتبوو.

کاک حەیدەری لەجامی قیتارە که ی دەدا. شتیکی دەگوت که نەیدەویست
موسافیره کان گوتیان لئ بئ.

کاک نەنوەری ئینجانە ی گولە شەمدانییه که ی لای مریشکه که وه لەنتو
قیتارە که دا دانا. هەستایە سەریا. دەسکی پەنجەرە که ی گرت و رایکیشا.
نەدە کرایه وه، توندتر رایکیشا، هەر نە کرایه وه. به هەردوو دەست رایکیشا. بیسوود
بوو.

موسافیره کان سەیریان دە کرد.

پرسی: "چۆن دەکریتتەوه؟"

ئەو پیاوێی کە لای پەنجەرە کەوێ بوو گوتی: "ناکریتتەوه!"
كاك ئەنوەریی پرسی: "ناکریتتەوه؟" وای گوت و ناماژەیی بۆ كاك حەیدەریی
کرد کە ناکریتتەوه.

دانیشت.. پرسی: "چ بوو؟ شتیک روویداوه؟ بۆ قیتارە کە بەرێ ناکەوێت؟"
ژنە کە تەنیشتی گوتی: "قوربان، ئەم مریشک و ئینجانە یە رینگەیان گرتووه.
وا ناییت!"

كاك ئەنوەریی گوتی: "بەلێ وایە." وای گوت و بە پەلە مریشک و
ئینجانە کە لای لای برد و خستنیە بن هەنگلی. لە موسافیرەکانی رووانی، پینکەنی.
خۆشحال بوو کە لە لای پەنجەرە کەوێ، خۆشحال بوو کە دەتوانی سەیری هەموو
شتیک بکات، خۆشحال بوو کە دەتوانی هەموو شتیک ببینی، درەختەکان بژمێری،
ناوی مەغازە و شەقامەکان بخوینیتتەوه. حەزی دەکرد خۆی بناسینی و لەناوی
هاوسەفەرەکانی بپرسی، حەزی دەکرد بلێ: چەند بەختەوهرم! حەزی دەکرد بلێ کە
چەند بە کەیف و دەستەپاچەم، حەزی دەکرد بدوێ، حەزی دەکرد لەبارەیی کەش و
هەواوە بناخقی، حەزی دەکرد لەبارەیی بەرفراوان بوونی هۆیەکانی هات و چۆه
بناخقی، لەبارەیی ئەو پیاوێ دەبوو کە ژنە کە خۆی بە چەقۆ کوشتووه، لەبارەیی
خەلاتە گەورەکانی کۆمپانیای هەمیشە گەوهەرەوه بدوێ، لەبارەیی نرخێ زەوی و
زارەکانی عەلی ئابادەوه، لەبارەیی خەونە سەپرو سەمەرەکانییەوه، لەبارەیی ژانە
زگە سەپرەکانییەوه، لەبارەیی شەوانی دلتەنگی و تەنیاپیەوه، لەبارەیی دلتەنگییەوه
بۆ كاك مەهدهویی، لەبارەیی ترس و نیگەرانییەکانییەوه، لەبارەیی خۆیەوه.

حهزیده کرد شتی تریش بلئی. به لآم ژنه که ی ته نیشتی نیوچه وانی گرز کرد بوو، نووکی شیشی چیننه که ی به شپوهیه کی ترسناک تیژبوو، کچه کهیشی له ولاتره وه دانیشتبوو، هیواش هیواش فووی ده کرد به میزه لانیکی زل دا که وه ک تویکله پیاز تهنک بیۆه.

کاک نهوهریی گوتی: "کچه که گیان بهسه، هر نیستا ده ته قی!"

ژنه که به لاچار سهیری کرد، هرچی چنیبوو هه لوه شایه وه و رپسه که ی بۆه به خوری. کاک نهوهریی سهری داخست و پژمینه که ی قوت دایه وه. مریشکه که ی شیرین خاتم ده یگاراند و ده نووکی له خاله ره شه کانی بۆیمباخه که ی ده دا. نهو پیاهه ی که خدریکی رۆژنامه خویندنه وه بوو، چاوئیکی له گوشه ی رۆژنامه که هه لپری و له کاک نهوهریی وردبۆه.

کاک نهوهریی به ترسه وه سهیری نهو چاوه ره شانیه ی کرد که له م وردببونه وه و خیرا گوتی: "سه لامون عه له ی کوم.. ته ندروستیان چۆنه؟" میزه لانه که ته قی.

کاک نهوهریی له جیگه که ی خۆی راچله کی، تینجانه که قلپ بۆه و به هه واهه گرتیه وه. توند سهری مریشکه که ی گرت که که وتبوهه باله کوتی. خیسسه یه کی له کچه که کرد.

ژنه که گوتی: "چییه؟ چ بووه؟ میزه لانی خزیه تی."

کاک نهوهریی خۆی کۆکرده وه. زهرده خه نه یه کی هاتی. سهری له قاند و له نووکی که وشه کانی وردبۆه.

پیاهه که ی ته نیشتی گوتی: "نه خیر، نه مپژیش به پری ناکه وین!"

ژنه که گوتی: "چار به جهه نهم. خو له مه خراپتر نابی!"
 قیتاره که بیست ده قیقه له واده ی خۆی دوا که وتبوو.
 کاک حهیده ری گوتبوی: "سه فهر شتیکی پیویست نییه، هم به خه ساردانی
 پوڤ و هم به خه ساردانی کاتیشه!"
 شیرین خانم گوتبوی: "برۆ، بیگومان برۆ.. خه می هیچیانت نه بی!"
 کاک هاشیمی گوتبوی: "هه رچی خودا بیهوی، هه ر نه وهیه."
 قیتاره که فیکاندی و کهوته پرۆ. کاک نه نوهری سهری هه لپری و پرسى:
 "خه ریکین ده رۆین؟"
 ژنه که گوتی: "خودا ده یزانئ."

کاک نه نوهری له شووشه ی قیتاره که وه دهستی بو هاورپیان راوه شانده.
 مریشکه که ی شیرین خانمی به خۆیه وه گوشى، به میه ره بانیه وه سه یری کیژه که ی
 کرد که دووباره خه ریکی فووتی کردنی میزه لانیکی تر بوو. دوا وینه ی کاک
 مه هده ویی و ته لعت خانمی له گیرفانیدا ده ره ینا، ته ماشای کرد. کاک مه هده ویی
 قه له وتر ببوو، که چه ل تر، پیر تر. له خۆی نه ده چه وو، وه ک بلیتی ددانه کانی که وتبن.
 که پوویشی پانتر ببوو، ملی کورتر، ده نگیشی له ته له فۆن دا نامۆ و غه واره.
 ده سخه ته که یشی گۆرا بوو، وردتر و ناخۆش. له گه ل ته وانه شدا هیشتا هه ر خۆی
 بوو، کاک مه هده ویی جارن بوو. سى ته لبوم وینه ی کاک مه هده ویی هه بوو، وینه ی
 مندالیی، وینه ی جحیلیی و وینه ی ژن هینان. له هه موو وینه کانی مندالییدا
 پیکه وه بوون. وه ک دوو ماسیی قه له و و خرین پیکه وه بوون، پروته له و قژ لول،
 ده ست له نیو دهستی یه کتردا، سه ریان له سه ر شانی یه کتر. پیکه وه له پۆلی شه شی

سهره تایی و دووی ناوهندی دا پاسب بپوون. له پۆلی سیتی ناوهندیدا ههردووکیان تیکرپای فره کانیان یانزهو له وهزیشیدا سفریان وهگرتهبوو. له وینه کانی گهغیشدا ههر پیکهوه بوون، به سمیلی گووگره و کاکۆلی لارو قژی چهورهوه، به کهوشی قهیتاندارو چاکهت و پانتۆلی مورهبهعاتهوه.

کاک ههیده ریی هه موو جارێک دهیگوت: "نهم دووانه نهمهنده پیکهوه بوون، رهنگی یه کتریان گرتوه، وهک یهک دهناخفن، وهک یهک بهرپهگه دا دهپۆن، وهک یهک پیده کهنن، پیکهوه تایان لی دیت، پیکهوه چاک دهبنهوه. دوو دانه بهرخی چاک و بهوه فان.. خودا بیانپاریزی!"

وینهیهکی تریشی پیبوو، دهیهینا، تهماشای کرد. تهلعت خانم چکۆلهترین فهرقی نه کردبوو. هه مان کهزی و پرچی سورباوو بژ، هه مان چاوانی رهشی بی پهروا، هه مان گهردی بهرزو هه مان دگانی سپی.

ناویان نابوو جهنابی سه رههنگ و دهیانزانی که له کاک مه هدهوی ده دا. جارێکیان سه ری هه سه سه کهی گه ره کی شکانده بوو، جارێکی تریش پی له قهیه کی توندی کیشابوو به کاک ههیده ریی دا. که چی کاک ههیده ریی هه موو جارێک دهیگوت: "نهم ژنه به که لکه، هه مان ده خوات، قه لغانی دهر دو به لایه. دارو نه داری مه هده ویه ميه ره بانه که مان له چاوی نهم ژنه بناسن. مایی، په لویایه ی، ناوبانگی کۆمه لایه تی، ئابرووی، پیاله زیویه کانی."

تهلعت خانم له بانیزه که داده نیشته و مووی قاچی هه لده گرت، چوار دهوری په نجه ره کانی پر ده کرد له به هی و تویکله پرته قال تا بۆنی ژوره کهی خوش بی. سواری جیب ده بوو، جنیوی به هه مووان ده دا، به لام ژنیکی ميه ره بان بوو. گۆرانی

ده گوت و دهنگینکی خوشی پیوه بوو. رۆژانیکیش بیده‌نگیی هوروژمی بو ده‌هینا، قسه‌ی نه‌ده‌کردو هیور هیور ده‌گریا. کاتیک چاری به منالیک ده‌کهوت، کاتیک ژنیکی دوو گیانی ده‌بینی، کاتی گویی بو رازو نیازی ژنه جل شوره‌کی کاک عه‌لی بلیت فروش راده‌دیرا، هیور هیور له‌بهر خویه‌وه ده‌گریا. موسافیره‌کانی ژمارد.

کاک نه‌نوه‌ریی به په‌له پرسى: "که‌نگی ده‌گه‌ین؟"
مه‌نموری قیتاره‌که شانی هه‌لته‌کاند و له موسافیره‌کانی پروانی. پرسى:
"ئه‌مه چییه؟"

کاک نه‌نوه‌ریی گوتی: "میشکه. فەرموو سه‌یرکه‌ن. هیچی پانتۆله‌که‌می نه‌هیشتوه."

مه‌نموره‌که گوتی: "ده‌بیت هه‌موتان دابه‌زن!"
کاک نه‌نوه‌ریی به ترسه‌وه له موسافیره‌کانی پروانی و پرسى: "چ بووه؟"
مه‌نموره‌که گوتی: "یا‌للا. خیراکن!"

کاک نه‌نوه‌ریی میشک و تینجانه‌که‌ی نایه بن هه‌نگلی و به‌دوای موسافیره‌کاندا که‌وته‌ری. کەس له پاراوه‌که‌دا نه‌بوو. له‌واگۆنه‌که‌ی ته‌ملاره‌ ده‌نگی هه‌راو زه‌ناو ده‌مه‌قالتی ده‌هات. ده‌نگی وتاریک که له رادیۆوه ده‌خوینرایه‌وه ده‌نگی منالیک که ده‌گریا.

مه‌نموره‌که نوشتابۆوه و ژیر کورسییه‌کانی ده‌پشکنی. جانتاکانی هه‌لپشتبوو.
کاک نه‌نوه‌ریی گوتی: "ئه‌مه جانتای منه." وای گوت و به په‌له ده‌رگای واگۆنه‌که‌ی کرده‌وه.

مەتموورەكە پرسى: "چىيە؟"

موسافىرەكان لە دوورەووە وەستابوون. تەماشايان دەکرد. كاك ئەنوەرىي مريشك و ئىنجانەكەي لەسەر نەرزەكە دانا. لەسەر ئەژنۆ دانىشت و زنجىرى جانتاكەي كردهو.

مەتموورەكە دەستى لەقەراغى جانتاكەووە بۆ ناو جلەكانو پاشان بە هېواشیی، تاكو بنەوہى برد. دەستى راگرت. سەرى هەلپى. چاوى برپىيە چاوانى ئەنوەرىي و پرسى: "ئەمە چىيە؟"

موسافىرەكان زياتر هاتنە پىش. سەريان بەسەر جانتاكەدا شۆر كردهو. كاك ئەنوەرىي گوتى: "گورزىك نامەيە، هينى هاورپىيەكمە. هى كاك مەهدەوييە!"

مەتموورەكە، ئەو پەتەي پچراند كە نامەكانى پى گرئىدرابوو. ژنەكە گوتى: "ئەدى گوناھى ئىمە چىيە؟ تاكەي ماتل بىن؟" پياوى لای دەرگاگە بەخانەگومانىيەووە تەماشای كاك ئەنوەرىي كرد. شتىكى بەگوئى پياوہكەي تەنىشتىيدا چرپاند.

كاك ئەنوەرىي دەستى — كە نەيدەزانى بۆ سړو تەزىوہ - بەدەم و چاوى خۆيدا هېناو هەوئيدا نارام بى. دلى قورسو ناھوسەنگ بوو.

پياوى لای دەرگاگە گوتى: "ئەي ئەمە چىيە؟" كاك ئەنوەرىي گوتى: "جۆرىك هارمۆنىكايە. هى منالانەيە. هى هەمان ئەو زاتەيە."

ژنەكە گوتى: "ئەي ئەمانە؟"

كاك ئەنۋەرىي گوتى: " ئەمانە ئەلبومىن. ئەلبومى پەسەن. سەرنج بىفەرموون. ئەمە كاك مەھدەۋىيە، ئەمە تەلەت خانە، ئەمەش خۆم. لەۋىدا تەمەنم لە چوار ساڭ زىاتەر نىيە، سەريان تاشيوم. "

مەنمورەكە گوتى: " مەن دەپى ئەم نامانە بىم. "

كاك ئەنۋەرىي گوتى: " بۆچى؟ "

ژنەكە گوتى: " قوربان گيان. بەس نىيە. چەنە چەن؟ "

كاك ئەنۋەرىي دەستى رايەل كىردو گۆشەي گورزە نامەكەي گرت. مەنمورەكە گەپرايەۋە و تەماشاي كاك ئەنۋەرىي كىرد.

كاك ئەنۋەرىي دەستى داگرتە خوارەۋە، كىردى بەگىرفانىدا، دەرى ھىنايەۋە و بەپەژارەۋە سەرى خوراند.

پىسى: " كەنگى دەمدەنەۋە؟ "

مەنمورەكە گوتى: " دوايى! " واى گوت و كەوتەپرى.

موسافىرەكان ھەمدىس دانىشتنەۋە. ژنەكە خرتكە و پرتكەكانى كۆكردنەۋە.

خستىنە جانتاكەي و لەژىر لىۋەۋە جىنۋى دەدا.

كاك ئەنۋەرىي جانتاكەي داخست. لەجىگەي خۆي دانا. قايشەكەي

توندىردەۋە. بە پەلە قۆپچە كراۋەكانى پانتۆلەكەي داخست و تەماشايەكەي

موسافىرەكانى كىرد. ھىۋر ھىۋر برسېتىي تىنى بۆ دەھىنا. بىر خۆي بىردەۋە.

دانىشت و قاچى راکىشا. گەرمای بوو. وپەي بۆرېرىنگى قىتارەكە لەسەرىدا

دەنگى دەدايەۋە. لەگەل ھەر ھەلبەزىنەۋەيەكدا زگى دەكەوتە قۆپە قۆپ. زىاتەر

ھەستى بە بەتالىي گەدەي دەكرد. بنى ئىنجانەكە تەر بوو. نەيدەزانى چۆن چۆنى

داینی که پانتۆله‌که‌ی پیس نه‌کات. مریشکه‌که‌ی شیرین خانمیش دانه‌ده‌سه‌کنا و ده‌نووی له هه‌موو شتیك ده‌دا.

کچه‌که میزه‌لانه‌که‌ی پیشانی نه‌نوه‌ریی دا که له‌وه‌دا بوو بته‌قی. فووی زیاتری تیده‌کرد.

كاك نه‌نوه‌ریی هه‌ستی به‌خۆی کرد که خه‌ریکه تووره ده‌بی. به‌لام ددانی به‌خۆیدا گرت و هه‌ولیدا خۆش‌حال بیت. له‌دلی خۆیدا گوتی: "نه‌مشه‌و پینکه‌وه ده‌بین. هیچی وای نه‌ماوه." بیریکرده‌وه که باشتین شتیك نه‌وه‌یه فیکه بکیشی. لیوی هینایه‌وه یه‌ک و له‌خالیك وردبۆوه. فیکه‌ی نه‌ده‌زانی. قه‌ت فی‌ریش نه‌بوو. ماوه‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل كاك هاشمی و حه‌یده‌ریی دا په‌راوه‌ی کردبوو. به‌لام هه‌ر فیر نه‌بوو. شیرین خانم له هه‌مووان باشت فیکه به‌لده بوو. هه‌موو جۆره فیکه‌یه‌ک به‌لده بوو. له‌لای په‌نجه‌ره‌که‌وه داده‌نیشته و فیکه‌ی ده‌کیشا. به‌فیکه جریوه جریوی ته‌یره‌کانی ده‌رده‌هینا. ده‌نگی بولبول، ده‌نگی که‌ناری، ده‌نگی په‌ره‌سیلکه، ده‌نگی جۆره ته‌یریک که که‌س نه‌یدی‌بوون، ده‌نگی جۆره ته‌یریک که که‌س نه‌یژنه‌قتبوون. كاك حه‌یده‌رییش فیکه‌ی ده‌زانی، فیکه‌ی به‌رز و نزم و توند. كاك نه‌نوه‌ریی هه‌ر ته‌نها نه‌وه‌ی ده‌زانی که لیوی به‌یئیتته‌وه یه‌ک و چاوانی له‌خالیك بریت، په‌ره‌کانی که‌پووی بکاته‌وه و هه‌وای کۆبۆوه‌ی ناو گوپی وه‌ده‌رنی، ته‌وه‌ش خراب نه‌بوو، ته‌وه‌ش بۆ خۆی کاریك بوو.

موسافیره‌کان لییان پروانی.

كاك نه‌نوه‌ریی پینکه‌نی. گوتی: "ده‌مه‌وی فیکه لیبده‌م. ته‌مه‌ش بۆخۆی کاره.

دلی بونیام ده‌کاته‌وه."

ژنه که به حیرسه وه چند ریزیکى تری چنى. پرسى: "نم بۆنه گه نیوه له ئیوه دى؟"

كاك ئەنوه ریبى سەرى داخست. تەماشای پیللۆه بریقه داره كانی كرد. گوتى: "نەخیر، لەم مریشكه وه دى، رېقنەى كردووه. هیچی پانتۆله تازه كهى منیشى نەهیشتووه."

گلۆله خورییه كهى ژنه كه بۆ ژێر میژه كه خلۆر ببۆه. ئەو پیاوهى كه له لای دەرگا كه وه دانیشتبوو، شتیكى له بهرخۆه گوت و سەرى راوه شاندى.

كاك ئەنوه ریبى پرسى: "ببورن.. له گەل منتان بوو؟" ژنه كه سهیریکى ئەملاولای خۆى كرد. كاك ئەنوه ریبى گوتى: "راوهسته، هەر ئیستا بۆتان دەدزموه!" وای گوت و ئینجانە و مریشكه كهى دانا. دانه ویتوه و گلۆله خورییه كهى ژنه كهى له ژێر كورسییه كه دهرهینا.

پیاوی لای په نجه ره كه وه گوتى: "لا اله الا الله!" كاك ئەنوه ریبى گرتى شلى بۆمباخه كهى توند كرده وه. سەر ئەژنۆكانى تەكاند و له دلى خۆیدا گوتى: "ئیتەر هەلناسم، ناحەقیان نییه. جینگه كه هینده تەنگه كه ناکرئ ئەوه نده جووله جوول بکری."

چاوانى لیکننا و بیری له شەش سەعاتى تر كرده وه. شیرین خام گوتبووى: "ناخ كاك ئەنوه ریبى، له چیبى دەرترسیت .. ها؟" حەوت سال بوو بیری لەم سەفەرە دەرکەرۆه، حەوت سال بوو خەونى بەم رۆژۆه دەدیت. كاك مه هده ویش هەر چاوه رپتی بوو، له تەله فۆنا دەنگى دەله رزی، بیست و حەوت دانه نامەى بۆ

ناردبوو، نهوجا دلّیسی ناوی نهخواردبووه. قولایی چاوانی له وینهکهدا خه مین و شهرمهنده بوو.

كاك حهیده ریی پینکه نیبوو. گوتبووی: "مه هدهه وییه میهره بانه که مان مه رپکه بو خوی، مه رپکی پرۆز. بونیام قهستی بیکاته قوریانی، بونیام قهستی بیخاته سدر پلاوو بیخوات!"

كاك نه نوه ریی بی نه وهی بزانیته خه وی لیکه وتبوو. کاتی به خه بهر هات بینی قیتاره که وه ستاوه. له پاراوه که دهنگی ناخواتن و دهنگی ته په ی پی ده هات. كاك نه نوه ریی واق و پرماو سه رپکی موسافیره کانی کرد. پرسى: "گه یشتین؟" ژنه که گوتی: "وهی باوکه!"

پیاوی لای په نجه ره که باویشکه که ی قوتدایه وه.

كاك نه نوه ریی سه رپی کاتژمیتره که ی کرد. دوو سهعات بوو قیتاره که به رپوه بوو. پرسى: "چ بووه؟ بوچی وه ستاوین؟"

پیاوی لای په نجه ره که وه گوتی: "خودا ده یزانی!"

نهو پیاوهی که رۆژنامه ی ده خوینده وه، له و دیو رۆژنامه که وه پینکه نی. قاچی راکیشا و گوتی: "قوریان داسه کنی، نه م جووله جووله سوودی نییه!" كاك نه نوه ریی به په له هه ستایه سه رپی.

ژنه که گوتی: "نه م به زمه خو شه. شتیك نابی هه لدهستی و ده رپی بزانیته چییه!"

كاك نه نوه ریی گوتی: "هر ئیستا دیمه وه. به یارمه تی. " وای گوت و هاته پاراوه که. موسافیره کان لای په نجه ره که وه بوون. كاك نه نوه ریی پرسى: "چ بووه؟"

تا نهوسهري پاراوه كه هات و لهوي پاراوه ستا. مريشكه كه ي شيرين خانى له بن ههنگل بوو. چ كه سيك له قيتاره كه دانه به زيووو. سهري برده ناو يه كيك له واگونه كان و پرسى: "ببورن، نهري بوچي قيتاره كه وه ستاوه؟" كهس نه يده زانى. يه كيك گوتى: "هه ي قور به سهريان!"

كاك نه نوهرى گوتى: "هه بي و نه بي هويه كي هه يه!"

پياوه كه گوتى: "ناقل!" وايگوت و پيكه ني.

كاك نه نوهرى گوتى: "هه ر نيستا ده چم پرسيار له به شي زانيارى ده كه م."

پياوه كه گوتى: "هه ي تف له و زانيارىه!"

كاك نه نوهرى نه و قسه يه ي پي خو ش نه بوو، چوه نه ولاوه و به رپنگه ي خويدا

رؤيشت.

كه سيك له ناوه وه له ده ركي ناوده سته كه ي ده دا.

كاك نه نوهرى گوتى هه لخت. له ملاولاى خو ي رووانى و ترسا. پرسى: "كيه يه؟"

چ بووه؟" كه سيك له وديووه ده سكي ده رگا كه ي باده دار شتيكي ده گوت. كاك

نه نوهرى مريشكه كه ي له سه ر نه رزه كه دانا و ده سكي ده رگا كه ي گرت. بايدا،

رايكي تشا. بيهوده بوو. پرسى: "چ بووه؟" نه و كه سه ي كه له نيو ناوده سته كه دا بوو

به له قه به ده رگا كه يدا ده كيتشاو جنيوى ده دا. كاك نه نوهرى راچله كي. ناربه حه ت

بوو. ويستى بگه رپته وه، به لام دلئ نه هات. گوتى: "من له ده ره وه پال

به ده رگا كه وه ده نيتم، تويش له ناوه وه رايكي شه!" بيهوده بوو. كاك نه نوهرى گوتى:

"خه مت نه بي، هه ر نيستا ده چم مه ثوره كه ده دوزمه وه." پياوه كه گوتى:

"هه موو وا ده ليئن، مه ثوره كه يش هه روا ده ليئت." كاك نه نوهرى گوتى: "هه ر

ئىستا دەگەرپىمە. " وای گوت و بە پەلە گەراپەو. دەرگای واگۆنەكەى کردەو و گوتى: " كەسىك لەناودەستەكەدا عاسىي بوو. "

پىاوى لای دەرگاگە گوتى: " بەئىمە چىي! "

كاك ئەنورەيى گوتى: " من دەبى بچم بەهانای ئەو نەگبەتەو كە لەویدا عاسىي بوو. "

ژنەكە گوتى: " ئەدى گوناھى ئىمە چىيە؟ "

كاك ئەنورەيى كەوتە پى. سەرى كرد بە واگۆنەكاندا، كەس نەيدەزانى مەئمورى قىتارەكە لەكوئىيە. دەرگای ئەوسەرى پارەو كە داخرابوو. بەشوشەكەيدا كىشاو دەسكەكەى بادا. گەراپەو بو پىشت دەرگای ناودەستەكە و گوتى: " كەسم پەيدا نەكرد. "

وہلام نەبوو. گوتى رادىرا. دەسكى دەرگای ناودەستەكەى بادا. بە پەنجە لەدەرگاگەيدا. پرسى: " قوربان هىشتا لەناوہون؟ "

پىاوہكە گوتى: " لەعنەتت لىبى ھەى سەگى سەگباب. بۆم پارەستە تا دىمە دەرہو. ئەوسا خۆت دەبىنیتەوہ! "

كاك ئەنورەيى تاسا. دواى ماوہپەكى زۆر سەرى بۆ يەكەم جار لەگىژەوہ چوو. تەنانەت پىچ بەزگىشىدا ھات. گەراپەو و دەرگای واگۆنەكەى کردەو. بەپەژارەوہ سەرى لەقاند و گوتى: " باشترە ھەر ھەپس بى. دەبجۆ دەردت بى! "

نەفەرىك چىگەكەى ئەمى گرتبوو. كاك ئەنورەيى تەماشايەكى موسافىرەكانى كرد. گوتى: " ببورن. ئەمە چىگەى منە. وازنم بەھەلە لىرە دانىشتوون! "

پىرئۆنەكە بە توركىي شتىكى گوت و ملچە ملچىكى كرد. كاك ئەنورەيى گوتى:

"زۆر داواي لىبوردن دهكەم. بەندە توركيى نازانم. ئەمە جيگەي منە". پيرئېژنەكە پەلەپەل شتىكى بە توركيى گوت. كاك ئەنوەريى لە موسافىرەكانى پرسى: "ئەريى ئىوہ توركيى دەزانن؟" پياوى لاي دەرگاگە سەرى پراوہشانند. ئەو پياوہى كە رۆژنامەي دەخوئندەوہ وەلامى نەدايەوہ. ژنەكە گوتى: "من توركيى تىدەگەم. بەلام نازانم قسەي پىبكەم."

كاك ئەنوەريى خوۆشحال بوو. گوتى: "دەتوانيت ئەم خانمە تىبگەيەنيت كە ئەم جيگەيە هي منە." ژنەكە گوتى: "پىم گوتيت نازانم قسەي پىبكەم." كاك ئەنوەريى داواي لىبوردنى لىكرد. گوتى: "بەلى. بەلى. هوۆشم لاي خوۆم نىيە. باشە زەحمەت نەبى بزانه چى دەلئيت!"

ژنەكە گوتى: "دەلى ئەم جيگەيە هي منە!" كاك ئەنوەريى خەريك بوو دۆو دۆشاو تىكەل كات. بەلام ددانى بەخوئيدا گرت. گوتى: "جيگەي ئەوى چى؟ دلنيام بەهەلەدا چوہ. ئىوہ شايەتن كە ئەم جيگەيە هي من بوو."

ئەو پياوہى كە رۆژنامەي دەخوئندەوہ گوتى: "دەكرى دە دەقيقە بىدەنگ بين؟" كاك ئەنوەريى گوتى: "پوخسەت بفرموون. من دەبى مەسەلەكە پوون كەمەوہ!"

ژنەكە گوتى: "پرۆشكات كە!"

پياوى لاي پەنجەرەكە نيوہ ھەستانىك ھەستا. كاك ئەنوەريى پاشەوپاش گەرايەوہ. نوكى ئەو شىشيەي كە ژنەكە شتى پىدەچنى، چەقى بە پانيداو ئاخىكى لىبەرزىوہ. ھەلبەزىوہ و خەريك بوو مريشكەكەي شىرىن خانمى لەدەست بەر

بیتتوه. گوتی: "نهلان دەرۆم بەرپرسی ئەم بەشە دەهینم، خۆ شاری بێ حاکم نییه."

هاته دەرەوه و لای پەنجەرەکەوه راوهستا. دەرەوه هەتاو و خاک پر له بەردی گەورە و ورد. پر له گردۆلکە و چال و چۆلیی. قسەکەى کاک حەیدەریی بیرکەوتەوه کە دەبێ مرۆڤ خۆراگرو بەهیزیت. دەبێ مرۆڤ گەشبین بێ و بەکیشەکان پێبکەنێ. دەبێ مرۆڤ فیکە بکیشی و لەژێر لیۆهوه گۆرانى بچرێ. دەبێ مرۆڤ هەمیشە بلێ: "بەه.. بەه.. چ پۆژیکى خۆشە و لێکدا لێکدا پر بە سینەى هەناسەى قوول وەربرگێ." دەبێ مرۆڤ هەر دەقیقە نا دەقیقەیهک بلێ: "من بەختە وەرەم. من مۆفەقم.. بژی خۆم!"

کاک ئەنوەریی هەروای کرد. پوخساری بەشوشەى پەنجەرەکەوه نوساندو گوتی: "بەه.. بەه.. چ پۆژیکى جوان و پەنگینە. چ سارایەکی دلپۆتین. چ خاکێک. چ بەردى سەرنج پراکیش. چ وێرانەى بەشکۆ. چ چالێی و چۆلییهک!" ناوێ دایهوه و سەیری موسافیرەکانى کرد. دەستی بۆ راوهشاندن. دەفتەرى یاداشتەکەى دەرەیناو ئەو شیعرانەى لەبەرخۆیهوه خۆیندەوه کە تیايدا دەینوسین و قەت لەیادیدا نەدەمان. هەولیدا ئەزبەریان کات. نەیتوانی. زەحمەت بوو.

موسافیرەکان خەریک بوون شتیکیان پێکەوه دەخوارد. پیریژنەکە کەوتبوو مەلچە مەلچ. بە تورکیی هەر چەنە چەنى بوو. ژنەکە هەندیکى چنیبوو. کاک ئەنوەریی خۆشحال و ناماژەى بۆ ئەو مل پێچە کرد کە ژنەکە چنیبوی و سەرى بە نیشانەى ئافەرىن بۆ لەقاند. حەزیدەکرد لای ئەوان با، حەزیدەکرد لەگەڵیان دووبا. چەند نوکتەى خۆشیشى دەزانین، پاکەتێک نوقول لە جانتاکەیدا بوو، دەیتوانی

دەربېښنې و بەشى ھەموویان بدات. دەیتوانی ئەسلەن ھیچ نەکات. لە قوژبنیکا
دانیشتی. بەلام بەو مەرجهی که تەنها لەگەڵیان بێ. تاواناتاو نەشەدو بۆ
قسەکانیان بکاو گەر پتووستیش کات پتیکەن.

نیوہی زیاتری موسافیرەکان دابەزیبوون. کاک ئەنوەری مریشکەکە ی که
کەوتبوو ەخوہ نوچکی، نایە بن ەنگلی و بەپەلە دابەزی. مەئموری قیتارەکە
لەولاتر راوہستابوو. کاک ئەنوەری بەسل کردنەوہ پرسی: "ببوون. ئیترە کوئیە؟"

مەئمورەکە گوتی: "ئیرە ناوی نییە. ئیرە بیابانە!"

کاک ئەنوەری پرسی: "ئە ی بۆچی راوہستاوین؟"

مەئمورەکە گوتی: "چوزانم!"

کاک ئەنوەری پرسی: "ئە ی کێ دەزانی؟"

نەفەرێک گوتی: "شۆفیری قیتارەکە کووا؟"

کاک ئەنوەری خۆشحال و دووبارە ی کردەوہ: "بەئێ، شۆفیری قیتارەکە کووا؟"

شۆفییری قیتارەکە دیار نەبوو. گوتیان پەنگە لە قیتارەکە دا بێ. ەموو

شۆفینی گەران. نەیان دۆزییەوہ.

کاک ئەنوەری زامەکە ی گەدە ی بیرکەوتەوہ و ەوڵیدا ددان بەخۆیدا بگریت.

برسی بوو. ەبەکە ی گەدە ی نەخواردبوو. مەئموری قیتارەکە بە دەنکە شقارتە

مابەینی دگانەکانی پاک دە کردەوہ.

کاک ئەنوەری لەجامی قیتارەکەوہ سەری دەرکیشاو پرسی:

- "ئەری شۆفیرەکەتان دۆزییەوہ؟" مەئمورەکە بەسەر ئیشارەتی بۆ لای

شۆفیرەکە کرد کہ لەولا ترەوہ دانیشتبوو.

كاك ئەنۋەرىي لەبەرخۆيەو گوتى: "سوپاس بۇ خودا." " دەرگای واگۆنەكەى كردهو و بەهەناسە برکیتو گوتى: "شۆفیرەكە دۆزرایەو. لەوئیدایە."

دەرگاکەى بەپەلە داخست و هەمدیس لە قیتارەكە دابەزىی. بەرەو لای شۆفیرەكە چوو. قۆپچەكانى چاكەتەكەى كردنەو. پرسى: "ئۆو شۆفیری قیتارەكەن؟" شۆفیرەكە سەرى لەقاند. كاك ئەنۋەرىي پرسى: "بۆچى وەستاوين؟ چ بوو؟" شۆفیرەكە گوتى: "ئەمرە!"

كاك ئەنۋەرىي پرسى: "ئەمر؟" وای گوت و دلئى داکەوت. پاشەوپاش گەرايەو و بەپەلە سواری قیتارەكە بۆو.

مريشكەكەى شیرين خام کلافه ببوو، باله كوتهى پينكهوتبوو. ئەو پياوہى كە لە پاراوەكە و لای پەنجەرەكەو وەستا بوو. گوتى: "خۆزیا مريشكيتك بام، يان سەگيتك ياخود پشيلهيهك يان هەر شتیکى تری دايك حيز بام. بەلام ئەمە نەبووايەم كە ئیستا هەم."

كاك ئەنۋەرىي گوتى: "دەزانن ئەمرە!"

پياوہەكە گوتى: "من هیچ نازانم. بەمن چيى! تەنھا دەزانم كە قیتارەكە وەستاو، پەنگە بەرئى بكەوئیتەو. پەنگيشە قەت بەرئى نەكەوئیتەو. پەنگە بكەوئیتەو پئى و هەمدیس پاروہستیتەو. پەنگە ناچارين هەر ليرەدا مینينەو!"

كاك ئەنۋەرىي گوتى: "بەلئى سوپاس. تىگەيشتم."

پياوہەكە گوتى: "هەموو شتیک بۆى هەيە. كئى دەزانئى؟ كئى دەتوانئى بلئى نا؟ پەنگە باغەنە لۆرئيبەكەو و بانرئۆنە رووبارەكەو. پەنگە."

كاك نه نوهری چوه نه ولاوه. به سدر قسه كانی پیاوه که ی سه لماندو به په له که و ته ری. له بهر خویوه گوتی: " نه لعان ده پرم و قسه له گه ل شو فیری قیتاره که دا ده که م."

دابهزی و به تورهی به ره و لای شو فیره که چوو.

چند ژاندرمه یه که له بهر ده م قیتاره که دا وه ستابون.

كاك نه نوهری دا چله کیی. پراوه ستا. خه ریک بوو مریشکه که ی شیرین خانگی له ده ست بکه ویتته خواره وه. دوو سی ههنگاو پاشه و پاش گه پرایه وه دووا. دا گه پراو به په له سواری قیتاره که بوه. ههستی به برسیتی ده کرد. نازاریکی به سوئی له ناوهرستی زگیدا پیدا بوو، پیچی پیدا ده هات و تانیو شانی ده هات.

موسافیره کان بیدهنگ بوون. پیژنه که شتیکی له پریاسکه که ی دهره ینا و که و ته خواردنی. له دووره وه فهرمووی له کاک نه نوهری کرد. پیای لای دهرگا که هه ستاو هاته دهره وه و به کاک نه نوهری گوت: " قوریان برۆ له جیگه که ی من دانیشه!"

كاك نه نوهری سوپاسی کرد و به سل کردنه وه هاته ناو واگزنه که، شه که ت و بنی پیی ده کزایه وه. دانیش و نهو خه یاره ی وهرگرت که پیژنه که بوی رایه ل کردبوو. به دلته نگییه وه که و ته داخرماندنی. بیری شتیوی مالی کاک مه هدهوی که و ته وه و خه مگین تر بوو. تینووی بوو. چاکه ته که ی بونی مریشکه که ی شیرین خانگی لیده هات.

پیژنه که سه بریکی مریشکه که ی شیرین خانگی کرد و به تورکیی شتیکی گوت. كاك نه نوهری خه یالی لای ژاندرمه کان بوو، بیری لای نهو جیبه بوو که له قه راغ

جاده که دا خوارو ژووری ده کرد، بیری له و کابرایه کرده وه که له تاوده سته که دا گیری خوارد بوو، بیری له و خهونه سهیره کرده وه که بینبوی، بیری له کاک مهدههویی و دوا وینهی کرده وه. پهله پیتکه یه کیدا له گوله شه مدانییه که و گه لا کانی هه لپرواند.

که سینک له رارهوی قیتاره که دا راپیده کرد.

کاک حهیده ری گوتبوی: "نه مه نیتر نه و مهدههویییه نییه که جاران ده تناسی. نیستا گزراوه. حهوت ساله نی ره ی جیهیشتووه. ده پزیت به لام ژیوان ده بیته وه." شیرین خانم گوتبوی: "برۆ. گوئی له قسه ی نه مانه مه گره. جو ره شتیك هه ن که هه میشه ده مینن. ره گ له بونیامدا داده کوتن." کاک عه زیزی گوتبوی: "بونیام له گه ل هه ر له حزه یه کیدا غه رب ده بی. له گه ل هه ر فیکرو روانی نی کیدا!" کچه که هه مدیس میزه لانه که ی ده ره ی نا بو وه.

کاک نه نوه ری گوتی: "گر فووی تیکه ی، بو ت ده ته قینم و به چاوی خوت نابینیت فووی تیکه یته وه." کچه که دهستی کرد به گریان. ژنه که قوماشه چنراوه که ی گرمۆله کرد و لای دهستییه وه داینا. دانه ویوه و شتیکی به گوئی کچه که دا چریان. نه و پیاوه ی که خه ریکی رۆژنامه خویندنه وه بو. پرسی: "قوریان .. وه زعتان باش نییه!"

کاک نه نوه ری هه ستا. ته ماشایه کی موسافیره کانی کرد، بازار تا ژیر بالی ته نی بوو. ده می وشک ببوو. ژنه که چووه نه و لاره، پیریژنه که بیده نگ ته ماشای ده کرد، ته نها ده می بوو که ده جولآ. هاته ده ره وه بو راره وه که. جامه که ی کرده وه. تینجانه که ی توور هه لدا یه ده ره وه، دابه زیی. دنیا خه ریک بوو تاریکی ده کرد.

نوقلتيك له گيرفانيدا بوو. دهريتهينا و خستيه گوشهيه كي گوپي. چند دره ختيك له كه ناري جادده كه پروابوون. رويشت و هولييدا ناموزگاربيه كاني كاك حهيدهربي بهير خوي بينيتهوه. ويستي فيكه بكيشي، فيكه نه ده زاني. ويستي له ژيرليوه وه گوراني بلي، تاقه تي نه بوو. بيابان بوئيكي سهيري ليده هات. بوئيكي ناموو خه مگين. شتيكي قورس له هه وادا بلاوبووه، وهك روداويكي خه راپ، وهك كاره ساتيك كه هيور هيور نيترك ده بيتهوه.

قيتاره كه له نيو تاريكيي نهو مه غريبه دا، دزيو و ترسناك وه ديارده كه وت. هه موان بيدهنگ راوه ستابوون، ژير دره خته كان سيهر بوو. كاك نه نوهربي دانيشت و بويباخه كه ي شل كرده وهو فريي دايه سهر خوئه كه. پانتوئه كه ي يهك پارچه ببوه په له.

به خوي گوت: "گه به لايه كم به سهر بيت، كهس پيم نازانيت!"
قه ميره يه كي رهش له قه راغ جادده كه وه ستابوو. شوفيره كه ي چاره پتي نه فهر بوو تا بگه رپتهوه.

كاك نه نوهربي به په له چا كه ته كه ي هه لگرت، هه ستا. مريشكه كه ي شيرين خانمي نايه بن هه نگل. ته ماشاي كرد. له سهر نه رزه كه دايه و رويشت. پاشاوه ي نوقله كه ي گوشه ي گوپي قووتدا و به په له كه وته پري. له دووره وه دهستي بو شوفيري قه ميره ته كسييه كه راوه شاندا و هه نگاوه كاني خيرتر كرد.

شوفيري قه ميره كه گوتي: "ده گه رپينه وه. ده گه رپينه وه تاران!"
كاك نه نوهربي سهري راوه شاندا، چوه ناو قه ميره كه و كزوله لاي ده رگا كه وه دانيشت. چاواني ليكناو سهري به پشتي كورسي قه ميره كه وه دادايه وه. شيرين

خانمی بیرکه وته وه که گوتبوی: " گوی له قسه ی نه مانه مه گره، نای خوی لیینه و
برۆ!"

شۆفییره که گوتی: " به نومیدی خودا. " وای گوت و پیی به به نزیندا نا.

*

كاك مهدههویی تلیدا، نالاندی، ههناسهپرکیتی بوو، به قاچ چهرچهفه گهرم و قورسهکهی لآبرد کهبه جهستهیهوه گرمۆله ببوو. چاوانی کردنهوه و زهندهق چووانه لهو تاریکاییه چرهی پروانی که ههوشهی لیّ پر ببوو. سهری وهك جهستهیهکی تا لیتهاتوو لیّی دهدا. وهك بلّیّی خوین له دهمارهکانیدا مهیبیّی. شتیکی قهبه و زبر و تاسنین، وهك لیّفهیهکی غهیبیّی قورسایّی خۆی خستبووه سهری. ههناسهی دهرنهدههات و دهست و قاچی لهنیو تاریکیدا بزر ببوو. تاقه شتیّی که ههستی پیّ دهکرد نازاری دلّی بوو که وهك پهلهوهریّکی زه به لآح لهسهر سینگی نیشتبۆوه و هیّور هیّور خوینی ده مژت.

خهونهکهی بیر نهدههاتهوه. به لآم نهو خهونه ههر درپژهی ههبوو. هیشتا تامی سهیری نهو خهونه لهبن ددانیدا و بۆنی ناخۆشی نهو جیگه نیوه لهبیرکراوهی که له خهوندا بینیبوو، له کۆتایی شهوهوه دههات. ههوشه چکۆله کهیان نهو ههوشهیه نهبوو که تهّم پیّی ناشنا بوو، نامۆ و ناواقیعی. جیگهیهک بوو لهوپهړی ههموو

سنوره ناشنا و شوینه ناسراوه‌کان. تهنانهت هزار گولتی رهش له باخچه‌که‌دا پروابوون و دره‌خته‌کانیش خاوه‌ن هاوار هاواریکی نه‌هریمه‌نانه بوون. به‌زۆر سه‌ری هه‌لینا. چاوانی تروکاندن و هه‌ولیدا به‌خه‌به‌ر بیته‌وه. حه‌زیده‌کرد خۆی هه‌لگرئو بیته‌کینئ و گسکیکی لی‌بدا، حه‌زیده‌کرد خۆی هه‌لگرئ و بیشوا و چلکی ئەم خه‌ون و ئەم وه‌زع و ئەم شه‌وه تاریک و نوته‌که له‌گیانی دامالئ.

به‌خۆی گوت: "چ خه‌ونیکی ناخۆش بوو. باش بوو خه‌به‌رم بۆوه. سوپاس بۆ خودا!"

ده‌ستی راپه‌ل کردو دۆلکه‌سه‌هۆلاوه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و نای به‌سه‌ریه‌وه. بنی ساردی دۆلکه‌که‌ی به‌روخساریه‌وه نووساند. هینای به‌مه‌لیدا. کلۆیه‌که‌سه‌هۆلئ هه‌لگرت و خه‌ستیه‌سه‌ر نیوچه‌وانی، خه‌ستیه‌سه‌ر سینگئ. خه‌ستیه‌سه‌ر زگی. چاوانی لی‌کناو هه‌ولیدا گولئ نه‌داته‌وه دله‌راوکئ رپموزنه‌ی که‌تۆزه‌تۆزه له‌قولایی دلیدا پۆده‌نیشته.

به‌خۆی گوت: "هه‌رکه‌هه‌تاو ده‌که‌وئ، ته‌ندروستیم باش ده‌بئ. ئەم ترسه‌ترسی شه‌وه!"

سه‌رینه‌شه‌لال له‌تاره‌قه‌که‌ی ئەم دیوو نه‌ودوو کرد. خرتکه‌و پرتکه‌که‌ی ژیری که‌تازاری ده‌دا له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که‌ته‌کاند. چه‌رچه‌فه‌که‌ی رپک کرد و دای به‌سه‌ر قاچیدا. سه‌ری نایه‌سه‌ر بالشته‌که‌و چاوه‌رپئی خه‌وی کرد. به‌پشتا خه‌وتن نارپه‌حه‌ت بوو، تلیدا، که‌وته‌سه‌رده‌م. ده‌ستی راستی نایه‌ژیر سه‌ری، ده‌ستی چه‌پی نوشتانه‌وه، درپۆی کرد. له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که‌له‌پال ده‌م و چاویدا داینا. هه‌لیگرت، به‌قه‌راغی قه‌ره‌ویله‌که‌دا شوپری کرده‌وه و نه‌یده‌زانی له‌کولئ داینی تا ئیسراحه‌ت

بکات. ئەندامیکی زیاد لەبەییندا هەلتۆقیبوو، نەیدەزانی جارێ چۆناوچۆنی نوستوو، کە لەکەمی گۆڕی. قاچی لەژێر خۆیدا گەرمۆڵە کرد، دەستەکانی هاوتەریب لەگەڵ لەشیدا دانا و بەخۆی گوت: "باشە.. ناوھا باشە!"

سەرپەنجەکان و بنی پیتی دەبرژانەوه. هەمدیس تینووی بوو. پێدەچوو بایەکی سوتینەر لە قولایی رۆحیدا هەلیکردی و بیابانیکی قاقەر لەژێر پێستیدا راخراپی. زمانی بە لێوه هەلایساوهکانیدا هینا و بەلاچا سەیری تەلەت خانمی کرد. هەمدیس ئەو خەونە نیوه فەرامۆشکراوهی کەوتەوه یاد و لەقولایی دلیدا هەلگەزی. رووی وەرگێرا. چەرچەفەکەمی بەسەریدادا چاوانی هەلگەزوت. هەناسەکانی تەلەت خانم، وەک (با) یەک کە لە دلی نەرزەوه هەلیکردی، قورس و گەرم بەدەوری گۆیچکەیدا گەقەمی دەهات. هەولیدا گۆی رانەدێری، هەولیدا بێرەنەکاتەوه، هەولیدا بنوی. لە سەدەوه تا دوو سەدی ژمارد، لە دوو سەدەوه تا یەک، لە یەکەوه تا هەزار. سەری خستە ژێر بالشتەکە و دەستی بەگۆیچکەیهوه گرت. بەخۆی گوت: "خۆزیا زووتر رۆژ دەبۆوه، خۆزیا هەتاو دەکەوت!"

هالای دەم و نارەقە و بۆنی پەری کۆن قەلسیان کردبوو. بالشتەکەمی لاداو ئەو هەوا قورسەمی بەزۆر دەرکرد کە هەلیمژتبوو. دەستی تەلەت خانمی بۆ راپەڵ کرابوو. دەمی نیوهکراوه و سەر ددانە ئالتونییەکەمی لەتاریکیدا دەبریسکایەوه. نەدەجولاًو ئارامییەکی ئازەلانیە لەسەر روخساری نیشتبوو.

شەوی بوکینییهکەشی هەر هەمان شیوه بوو. هیور و مایی. وەک پلینگیتی تیر، سنوور نەشکیتن.

میوانه کان له پراواه که دا، له بهر دهم قالدرمه کانا پراوه ستابوون. هیچ کهس قسه ی نه ده کرد، هیچ کهس خۆش حال نه بوو. به کاک مه هده ویی شه وه.

ته لعت خانم له نهومی سهر وه بوو. له هژده یه که وه دهنگی قریوه و پیکه نین ده هات، دهنگی ته پل و ده ف، دهنگی له یه کدانی سهری تیژی مقه ست و دهنگی شتیک که وه ک بلتی مشارکاری بکن.

کاک عه زیزی گوتبوی: "ده له گورگه خه ریکه ددانی تیژ ده کاته وه."

شیرینی و میوه یان له سهر میزه کان هه لچنیبوو. کهس چه پله ی لینه ده دا. کاک مه هده ویی بی جو له به رامبه ر ناوینه ی ماره برین دانیشتبوو. روخساری سپی هه لگه پراوو زه رخه نه یه ک له سهر لیوه کلۆم دراوه که ی بوو که هه مووانی قه لس ده کردو هه مووانی ده ترساند.

کاک نه نوهری به سینی چای ده گپرا. ده تگوت بۆ پرسه ی خۆی هاتوو و به نیگایه کی خه مین سوپاسی دلنه وایی هه مووانی ده کرد. گوتبوی: "نهم جوزه شتانه رووده دن. چار چییه؟" ویستبوی شتی تریش بلتی. به لام ورته ورتی شاراوه ی میوانه کان قسه که یان پی بریبوو.

ته لعت خانم له سهر قالدرمه کان وه ستابوو. سهر یان کردبووه چراخان. گلۆیه چکۆله ره نگاره نه که کان داده گیرسان و ده کوژانه وه و ناو تیاپاندا قولته قولتی بوو. جلکی بوو کینیه که یان به کری بۆ هینابوو، جلکه که ی به بهر ته سک و کورت بوو. شیرین خانم چه پکه گو له که ی بۆ چنیبوو، له گو له ته ر و تازه کانی باخچه که ی. پیلاوه کانی نه گورپیوو، هه مان ته و پیلاوه قه به و پیوانه یه ی له پا دا بوو که

هه میسه پر بو له خۆل و بنه که ی بزمارو نالچهی پیوه له کاتی رێژیشتندا تهق و هۆری دههات.

دایکی و پوره کانی دایکی له سهر قالدومه کان سوورپان دها و به ههله له سه رسوپهینه ره کانیان، ماله که یان هینابوه له ره.

میوانه کان پیکه وه لکابون، بی جووله و واق و پرمای. له گه له ههر ههنگاو یکی ته له عت خانم دا به کومه له ده کشانه وه و خیزه خیزی سینگیان قورستر ده بوو.

پیرێژنه کان گۆرانی پیرۆزه پیرۆزه یان ده چری و لیکی ده میان بهر یه کتر ده که وت. کاک مه هده ویی له رزی لیهات بوو، ویستبووی ههستیه سهر پا، ویستبووی هاوار کات، ویستبووی راکات، واقورماو له وینه که ی ته له عت خانمی له تاوینه که دا روانی بوو.

کاک نه نوهری سهری داخستبوو. وه که سینک که زویر بووی، لیوی کرۆژت بوو. ته له عت خانم نارایشترکراو و شکۆدار، وه که ژنیکی نه فسانه یی له قولایی دوورترین خهون راپه نیبوو. له ناوه راستی هۆده که دا راپه ستابوو. گوتبووی: "چیتانه؟ بۆ وا مات و مه لولن؟ نه مه شاییه یان شیوه ن؟"

کاک هاشیمی چای بۆ میوانه کان هینابوو، به پیکه نینه وه قاپه کانیانی بۆ پرکردبوون له میوه و شیرینی و بسته و سۆهانی ههنگوینی. پیکه نیبوو، پیکه نینیکی درێژو بهرزو بۆژۆکه ر. ویستبووی به سه رهاتی خوش خوش له یاده وه ریه کانی منالیی، له و کاته ی که کاک مه هده ویی ناسیوه بۆ میوانه کان بگێریتته وه، به لام ته له عت خانم رپی پینه دا بوو. هاواری کردبوو: "بیده نگ!" ئیدی هه مووان به واق و پرمانه وه فزه یان له خۆ بریبوو.

تهلعت خانم تاره‌کەمی هینابوو. چوارمشقی له‌سەر نەرزە‌کە دانیشتبوو. پالێ به‌دیواره‌کەوه دابۆوه. گلۆپه‌کانی سه‌ری داگیرسابوون و کوژابوونه‌وه و قولته قولتیان هاتبوو، ده‌نگی له‌گه‌ڵ قیافه‌ته‌که‌ته‌که‌یدا نه‌هاتبۆوه. ده‌نگی نارام و شه‌که‌ت و خه‌مین بوو.. له‌ خشه‌خشی "با" چوو بوو که له‌ودوو دره‌خته‌کانه‌وه هه‌لیکردبێ.

كاك مه‌هده‌ویی هه‌مدیس تلیدا. هه‌ولیدا بێرنه‌کاته‌وه. هه‌مدیس که‌وته‌وه سه‌رپشت. هه‌مدیس چاوانی کردنه‌وه‌وه له‌ ناپۆره‌ی په‌لکه‌ ره‌شه‌کانی ژوو سه‌ری پروانی.. شه‌و چۆل بوو له‌ هه‌وا و له‌ درزی نیوان خسته‌کانه‌وه گه‌رمایه‌کی زل و زه‌به‌لاح وه‌ک هه‌ناسه‌برکیتی هه‌ژدیهایه‌کی پیر ده‌رژایه‌ ده‌ره‌وه. هه‌ستا و دانیشته. ده‌ستی به‌نیوچه‌وانه‌ ته‌ره‌که‌یدا هینا. له‌قه‌ره‌وتله‌که‌ دابه‌زی. پیتلاوه‌کانی دیارنه‌بوون. شانی له‌قاند و به‌پیی په‌تی رۆیشته. گه‌رمای بوو. رۆیشته له‌ لیواری سه‌وه‌که‌ دانیشته و جله‌کانی داکه‌ند، دانه‌وتیه‌وه و له‌ بنی ئاوه‌که‌ی پروانی. فینک و تازه و پرپوو له‌ ورته‌ ورتی فریوده‌ر، پر له‌ هه‌ستی ناشناو زیندوو. له‌پی ده‌ستی هینا به‌تویژالی ئاوه‌که‌دا، هینای به‌ بازنه‌گه‌لیکی نه‌رمدا که له‌سه‌ری په‌نجه‌کانی هه‌لده‌هاتن. چوه‌ پێشتر.. نوشتایه‌وه. هه‌ناسه‌کانی بازنه‌ چکۆله‌کانی سه‌ر ئاوه‌که‌یان ده‌ره‌وانده‌وه. زمانی ده‌رکیشا و به‌سه‌ر ئاوه‌که‌یدا هینا. ده‌ستی راپه‌ل کرد و روخساری نووساند به‌ له‌ره‌ی ته‌نکی شه‌پۆله‌کانه‌وه. هه‌زیده‌کرد هه‌لخلیسکی، هه‌لنه‌نگوی، بکه‌وی و هه‌رگیز پیتی له‌بنی سه‌وه‌که‌ نه‌دات. پیتی وابوو بنی ئه‌م سه‌وه‌ به‌کوژایی ته‌رزوه‌ لکاوه و هه‌زیده‌کرد ئه‌م ئاوه‌ فینک و میه‌ره‌بانه‌ قووتی بداو بیبات.

ئاۋرى دايەۋە و بەلاچار سەيرىكى تەلەت خانى كىرد. دلى داكەوت. ۋەك بلېنى
 يەكەم جار بى ئەم پوخسارە ببىنى، يەكەم جار بى ئەم قۇە نيۋە تەرە ژاكاۋە ببىنى
 كە ۋەك گزۋگىيائى بنى زەريا جولەيەكى ترسناكيان ھەبوۋ، يەكەم جار بى ئەم
 پىستە پەش و گەرم و ئەم دەمە كراۋە ھەلگوشەرە ببىنى كە لەگەل ھەر
 ھەناسەيەكدا تەۋاۋى شەۋى ھەلدەمۇت و لەگەل ھەر ھەناسەدانەۋەيەكدا فەزائى پىر
 لە گەرەيەكى گەرمى جەھەنەمىيە دەكرد. ئەم پۇژەي كەوتەۋە بىر. يەكەمىن پۇژ كە
 لەگەل كاك ئەنۋەرىي لەھوشە دانىشتىبۋون و تاۋلەيان دەكرد، سەرو سى دەستيان
 لەيەكتر بىرېۋە، سەرو و سى دەستيان بەيەك دۇراندېۋو. ۋەك ھەمىشە چ
 شتىكىيان لەيەك داۋا نەدەكرد. كاك ھەيدەرىي تەماشائى گۆرەۋى سوور و بىجامەي
 خەت خەتى ھەردووكيانى كىردېۋو. پىكەنيىۋو، گوتبۋى: " چ خۇشەيەك! چ
 يەكگرتۋىيەك! ئىنسان لەزەت دەبات!"

كاك مەھدەۋىيەش ھەرخۇشحال بوو. بەدەم خۇ خوراندنەۋە پىكەنيىۋو، لەسەر
 بەرەكە و لە لىۋارى باخچەكەدا لەسەر پىشت پالگەوتبۋو تا ھەتاۋى پاش نىۋەپۇزى
 پايىز، ھىۋر ھىۋر چاۋانى بختە خەو. خۇشحال بوو لەۋەي كە دەتۋانئى ۋەك بىچۋە
 پىشەيەكى تەمبەل خۇي بكىشىتەۋە و بىر لە ھىچ شتىك نەكاتەۋە و ھەست بە چ
 شتىكىش نەكات. فەرامۇشەيەكى تەۋاۋ. لەگەل تەمەشدا، ۋەك كەسەك كە بە
 يەكجار ھەست بەمەترسىيە بكات، چاۋانى كىردېۋونەۋە. شتىكى نەبىنراۋ بەلام
 ھەست پىكراۋ، لە ھەۋادا تىپەرىيۋو.

ھەستابوۋە سەرىپى. دانىشتىبۋو. ۋاق وپماۋ سەيرى تەملاۋلاي خۇي كىردېۋو.
 دلىابوۋ كە بىچگە لەخۇي كەسەكى تر لەۋىدايە. لە ھەمان تەۋ نىزىكانەدايە. لە

هه مان نهو دهو روبه رده دا. ماله كه يان له و ديوپيه وه بوو. به په نجه رهي داخراو و په رده كوللې سوزو جلكه كانې كاك نه نو هري به ته نافي ستاره كه ي سهر بانه وه. لاي چه پوه كه لاهيه كي هه ميشه يي بوو. به رامبر ديوار بوو. كوآن بوو. بينايه كي ديري ني كوآن بوو به په نجه رهي چكوآله و توژاوي و بانيژه ي پر له ميژ و نه سكه ملي شكاو و ته نه كهو بوتلي به تال و روظنامه ي كو نه وه. نه ولتر عامودي كارها و تاقه دره ختي كوآن و ديوار و هه مديس په نجه رهي كي لي بوو. له ويدا بوو، له چوارچيوه ي نهو په نجه رهي دا زه لاميك راوه ستا بوو، زه لاميك كه سيري نه مي ده كرو و هك بلي ته واوي روي له گه له نهو سيري كرو نه دا، و هك هه وايه كي پونگ خوار دوو كه سهره نجام درزي كي دوزيبه ته وه لي وه ي ده رچيت، له گلينه ي چاوانيه وه بيته دهر.

كاك مه هده وي به په له روي و هر گير ابوو. نه ملاولا ي نينو كي جوي بوو. دهنگي راديوكه ي به رز كرو بزه. به رزتر له هه ميشه. روظنامه كانې هه لدا بزه و هر ديري كياني به دهنگي به رز له به رخي وه گوتبو وه. هه ستا بوو سهر يا. كه و تبو وه پياسه، قسه ي كرو بوو، باخچه كانې تاودا بوو، به لاچاو ته ماشاي نهو په نجه ره توژاويه كو نه ي كرو بوو. له خوي پرسبوو: "نه ژنه م له كوئ بينوه؟ له كوئ ناسيو مه؟"

كاك نه نو هري گوتبو ي: "من ناياسم!"

كاك هه يده ري گوتبو ي: "نا.. ده زانم كي ته. كه سيكي باش نييه. شتي كم كرو وه له م گه ره كه ده ري كه ن!"

كاك عه زيزي گوتبو ي: "مايه ي شهرمه زاريه."

كاك مهدهوی گوتبوی: " بهلئ له گهلتانام. ده بئ شتیک بکری و هر چۆنیک ههیه ده رکری. " هه مدیس نارام ببۆه، هه مدیس دلنیا ببۆه له وهی که هه موو شتی له جیتی خۆیه تی و خهوی ته مبه لانهی دوای نیوه روانی وه ک خۆی ده مینیتته وه. بۆ سبهینئ، ویستبووی سهیری ئه وه په نجه رهیه نه کات، به لام سهیری کردبوو. بۆ دوو سبهی ویستبووی بیر له ژنی ئه و دیو ئه وه په نجه رهیه نه کات وه، به لام بیری لیکر د بۆه. ته وای رۆژانی دواتر ویستبووی نه چیتته ئه وه کۆلانه، به لام چوو بوو. ته ماشای کاک نه نوه ری کردبوو، ته ماشای کاک حهیده ری، ته ماشای خۆی کردبوو. له دلئ خۆدا گوتبوی: " ئای ته گهر پیم ده زانن؟ ئای ته گهر دهسته کهم ده که ویتته روو؟ "

هاورپیان ورده ورده بۆنی مه سه له که یان کردبوو، کاک نه نوه ری بهر له هه مووان حالیی ببوو، هه واته که ی به کاک حهیده ری گه یان دبوو. له مائی کاک هاشمی بوون.

کاک نه نوه ری په رنگ په ریو و دهسته پاچه له قوژنی کدا هه لئروش کابوو. دوو لیوهی نه کردبوو کاک حهیده ری به چاوانی کی نیگه ران و دهنگی کی گومانا و بیه وه پرسى بوو: " مه ده وئی گیان، باشه پیت نه گو تین به دریزایی شه وه له کوئ بوویت؟ ها؟ "

کاک هاشمی گوتبوی: " خه مان بوو. واما زانی خاوه خواسته شتیکت به سه ر هاتوه. "

کاک عه زیزی گوتبوی: " هه موو نه خۆشخانه کان گه راین، ته له فۆغان بۆ سه د پۆلیسه خانه کرد. ناخر تۆ قهت تاوها به بئ جواب ون نه بوویت! "

شیرین خانم پیکه نیبوو. به میهره بانایی ته ماشای کاک مه هدهویی کردبوو. دانه ویبۆوه و به گویتیدا چریاندبوو: "من ده زانم له کوئی بوویت! ههر نه وهت چاک کرد. گوئی له قسهی هیچ کس مه گره!"

کاک مه هدهویی سوور هه لگه رابوو. سه ری داخستبوو، خۆی خوراندبوو، گوتبووی: "بۆ پیاسه چووم، وه زعم باش نه بوو."

هاورپییان ته ماشای یه کتریان کردبوو. کاک مه هدهویی له دلی خۆدا گوتبووی: "ئیتیر نارۆم.. ته وار."

به لām هه مدیس رویشتبوو. دوو شهو دواتر تا کاک نه نوهریی پینه زانیته لیغه که ی گرمۆله کردبوو. پیتلاوه کانی نابووه بن ههنگل و له کۆلان جله کانی پۆشیبوو. ده مهو به بیان گه رابۆوه. له سه ر نوکی پی و به ترس و له رزه وه، به جلك و پیتلاوه وه خزابووه ژیر لیغه و هه ولیدابوو هه ناسه کانی نارام و هاوسه نگ بیته. کاک نه نوهریی خۆی کردبوو به نوستوو. به لām له ودیو په رده کولله که وه چاوانی کاک مه هدهویی بیینی بوو، ترسابوو. بریسکه یه ک له و چاوانه دا بوو که پیتتر نه ییدیوو، بن نه و گلینه گوماناویبانه پر بوون له هه ستیکی نامۆ، پرپوون له سه رسوپمان، پر له وه سه سه یه کی سیحریی، پر له سه رسامیی نه زمونیکی قه شه نگ. کاک نه نوهریی دلنیاوو که روداویکی گه وره تر له وهی که ته م مه زهنده ی ده کرد به سه ر هاوریکیه دا هاتوه. چ روداویک؟ نه یده زانی.. ته نها هه ستی کردبوو، هه ست به شتیکی به ده ر له بنه ماو یاسا و ئیدی له قولایی دلوه راچله کیبوو.

کاک مه هدهویی چاوانی لیکنابوو. سه ری نوساندبوو به بالشته که یه وه و خۆش حال بوو به وهی که گه راوه ته وه و هه مدیس له نیو نوینه که یدا یه تی، له گه ل هه ناسه و

خەون و خەيال و حىسابە ناشناکانيدا، خۇشحال بوو بەوەى که دونيا هەمان دونيا ماقولەکەيه و خۆيشى هەر هەمان کاک مەهدهوييه هەميشەييهکەيه بە خواسته هەميشەييهکانيهوه، بە تەريقەت و شەريعهتیهوه، بە هاوړپیکانييهوه. لەدلى خۆيدا گوتبوى: "سوپاس بۆ خودا. ئەوەى بوو. بوو، نيت ناپۆم." ناسووده نوستبوو. ناسوودهش خەبەرى ببۆوه، وەك هەميشه گوتى بۆ قولته قولتى سەماوهرەکه رادپړابوو، گوتى بۆ بۆله بۆلى کابراى خۆل رپړى پير رادپړابوو که خەريکى گسکدانى کۆلانەکه بوو، گوتى بۆ رادپړکەى کاک ئەنوهى و زرينگەى پيالەکان رادپړابوو. هەستابووه سەرپى، سلاوى لەهاوسپکەيان کردبوو که خەريکى ناودانى باخچەکەى بوو، هەوالى ژن و منالەکانى و هەوالى ژانە زگەکەى پرسىبوو، لەگەل کاک ئەنوهى دا لەپال يەکدا راولهستابوون، دوو قولتیی وەرزشيان کردبوو، دە جار بە دەورى هەوشەکەدا رايانکردبوو، دوانزە دانە هەناسەى قولتيان هەلمژتبوو، دوشيان کردبوو، بە لڤکە پشتى يەکتريان شتبوو، دوو قولتیی پیکەنيبوون. سەعات هەشت.. وەك هەموو رۆژتکى تر لەوديو ميژهکانيانەوه دانىشتبوون، تەلەفونيان بۆ کاک حەيدەرى و عەزىزى و هاشمى کردبوو، هەواليان پرسىبوون و وەزعى خۆيان بۆ باسکردبوون. بۆ سەر موچەى هەر يەکتکيان سەدو پەنجار شەش تومەن زيادکراوو، پيرۆزباييان لەيەکتەر کردبوو، ئەملاولاى يەکدييان ماچ کردبوو. کارمەندانى کۆمپانيا چەپلەيان بۆ ليدابوون، فەرەشەکەيان ناردبوو تا دۆندرمە و شيرينى بۆ هەمووان بکړى و لەدلەوه سوپاسى خودايان کردبوو.

کاک حەيدەرى گوتبوى: "من شانازى بە هەردووکتانەوه دەکەم. خوايه هەميشه هەر سەرکەوتوبن."

گه رابونوه مالهوه. كاك مهدهويي جانتاي همامي پيچابووه. گوتبوي:
"دهموي بچم خوم بشوم!"

له كۆلان فيكهي ليدابوو، به خو شحالييهوه له قيري جادده تازه قيرتاو كراوه كهي
روانيبوو. سوپاسي ههول و ماندووبووني ههسهسه كهي كردبوو، به لام هيشتا
نه گه يشتبوه هه مامه كه كه له سهه سوچه كه راپوه ستابوو، ههستي كردبوو نه ژنوي
ده له رزي. به خوي گوتبوو: "چيه؟ چ بووه؟ بو سهه داخ بووه؟ بوچي دلتم ناوها
كه وتوته تهپ و كوت؟" دهسكي جانتا كهي به توندي له له پي ده ستيدا وتي بوو،
هه وليدا بوو ههنگاهه كاني خيراتر كات، به لام بيني بووي ناتواني له جي خوي
بجووتي. واق و رماوو هه په سار. بيري كردبووه: "يه عني چي؟ بوچي راپوه ستاوم؟
بوچي هه ناسهه تهنگ بووه؟ بوچي هه لده له رزم؟" خوي بيني بوو كه خهريكه
ده گه ريتتوه و به دهسته راستاو پاشان به دهسته چه پيدا داده گه روي، خوي بيني بوو كه
را ده كات. به خوي گوتبوو: "دهچم بو مالي كاك هه يده ربي، ده گه ريمهوه دا بيره،
دهچم بو سينه ما." سهه ري به رزكردبووه و خوي بيني بوو وا هه مديس له به ردهم
دهرگا قاوه بيه شق و شه كه دا يه، خوي بيني بوو وا خهريكه له زهنگي ده رگا كه
ده دا، خوي بيني بوو وا خهريكه به قالد رمه كه دا سه رده كه وي، خوي بيني بوو وا لهو
ژوره گه رمه نيوه تاريكه دا يه، به رام بهر ته لعت خانم، له نيو باسكي دا، له سهه
سينه ي، له ژير كه زي و پرچيدا، خوي بيني بوو وا خهريكه ده بيتته ناو. ده رزي و
په رش و به لاڤ ده بيتته وه، خوي بيني بوو وا له خوي و له ته واوي نهو چر كه ساتانه ي كه
بووه و ده بي، داده برئي، خوي بيني بوو وا له هه موو شيوه و قسه كان، له هه موو
ده بي و ده شيكان داده برئي و له قولايي دلوه پي كه ني بوو. پي كه ني بوو وهك نهو

ساتهی که منالّ بوو، وهك نهو ساتهی که هه موو شتی گه مه بوو. نیدی نه مانه شی
بیر چو بوونه وه و نیتر نه شتیکی بینیبوو، نه بیری له چ شتیك کردبۆوه.

بهلام هه مدیس خه بهری ببۆوه. بئ نه وهی بزانی چهند ساعات یان چهند رۆژ
تیپه ریوه. دانیشتبوو له سهر سیسه مه که و زهندهق چوانه له ته لعت خانگی
روانیبوو، زهندهق چوانه له په رده چلکن و تۆزاوییه کان، له دیواره نا تاشناکان، له
شته کانی ده ورو بهری روانیبوو که بۆنی غوربهت و غه رییبیان لیته اتبوو، له خۆی
روانیبوو، ترسابوو. کاک نه نوهریی که وتبۆوه بیر، جانتای هه مامه که ی که وتبۆوه
بیر، موچه زیاده که ی که وتبۆوه بیر که وه ریگرتبوو، ته رفیعه که ی که وتبۆوه بیر که
چاوه رتی بوو، هاوړتیان و کاک هه دیده ری که وتبوونه وه بیر که گوتبووی: "من فه خر
به هه ردوو کتانه وه ده که م."

دهستی له نیو دهستی ته لعت خاتم ده رهینابوو. که وتبووه جنیو پیدانی، شهی
له ده رگای ژووره که ی هه لدا بوو، شهی له نینجانه ی گوله نه تله سییه که ی
هه لدا بوو، شهی له مه کینه ی درو مانه که ی، له رادیۆکه ی هه لدا بوو. گوتبووی:
"چیت لیم ده ویت؟ بو وازم لی ناهینیت؟"

په ری بووه کۆلان و ته واوی ریگه هه ر رایکردبوو. له پال دیوار تیکا راوه ستابوو.
ته ماشای نهو مندالانه ی کردبوو که به هات و هاوار له قوتابخانه هاتبوونه ده ره وه.
لهو ژنه قه لهو و ساخانه ی روانیبوو که له هه مام گه رابوونه وه، لهو ژنه
دوو گیانانه ی روانیبوو که ده ستیان پر له نان و میوه و سهوزه بوو. چو بووه
گۆره پانه که ی نزیك مائی خۆیان و له وی پیاسه ی کردبوو، هه زی کردبوو له گه ل نهو
پیوانه دا بئ که له دایره گه رابوونه وه و به داوی ته کسی دا رایان ده کردو له ریزی

پاسدا قاچیان تهزی بو، هزی کردبوو له گه لیان بی، هزی کردبوو له گه له نهو که سانه دا بی که قسه کانیاں لیواولیو بوو له نه ده ب و هیا و حورمهت. هزی کردبوو له گه له نهو خه لکانه دا بی که قسه کانیاں لیواو لیو بوو له حیسابی رۆژانه ی بوون و نه بوون و پر بوو له ترسی به لگه دار، لیواولیو بوو له ئاره زووه گه لی گچکه و سنووردارو له به خته وه ری گه لی هاسان، لیواولیو بوو له نه خۆشی گه لی ناسراو و له ئیشگه لی باو، لیواولیو بوو له خواستگه لی سروشتی و له عیشگه لی تۆمارکراو، لیواولیو بوو لهو خه لکانه ی که پیکه وه بوون، لهو خه لکانه ی که له یه که ده چوون و رهنگی جانتا و کلاو و پیلاره کانیاں له یه که رهنگ بوو.

له بیتاقه فرۆشه کویره که ی سه ری کۆلانه که یان دوو بیتاقه ی کریبوو. له دوکانی رۆژنامه فرۆشیک گۆقاریکی هه فتانه ی کریبوو. بۆ ریزنان له ناسیاریک کلاوه که ی داگرتبوو، له دووره وه به گه رمی بۆ ژنی خاوه ن ماله که یان نوشتابۆوه، به په له چووبۆوه ماله وه و ده رگا که ی له و دیوه وه داخستبوو، پالی به دیواره که وه دابۆوه، هه ناسیه کی نیسراحه تی هه لکیشابوو، هه سته ی کردبوو که هه مدیس له نیو پیستی خۆیدایه تی، لهو بازنه چکۆله یه دایه که هه میسه ماوه ی نیوان خاله کانی تا ناوه ند به قه د یه کن و چ شتی که هه ره شه له سیستیمه ساکاره که ی ناکات.

له گه ل کاک نه نوه ری دا پیکه وه چووبوون بۆ سینه ما، چووبوون بۆ دوکانی تامۆزاکه ی کاک هه یده ری بۆ سهیری فه رشه کانی، چووبوون بۆ مالی کاک هاشیمی و هه مووان پیکه وه پیکه نیبوون. سه ری قسه یان دامه زرانده بوو. رۆژنامه یان خۆینده بۆوه، پیسییان خواردبۆوه، له بهر ته له فزیۆندا دانیشته بوون. کاک مه هده ویی

لهبەر خۆیهوه گوتبووی: "چەند باشە بونیام هەمیشە لەگەڵ ھاوڕێکانیدا بێ. لە ئەمن و ئەماندا دەبێ."

بەلام چەند شەویك دواتر هەمەدیس لەخەو راپەرپییوو. بۆژۆ و وروژاو و پەڕێشان. شەلاڵ لەئارەقە، پیتی وابوو لە دوورەوه بانگی دەکەن، لەودیو درەختەکانەوه، لەوسەری شەوهوه بانگی دەکەن. ئاوری دادابۆوه و بە ترسەوه تەماشای دواوهی کردبوو، تەماشای دەوروبەری، تەماشای ژێر قەرەوێلە و حەوشە. نامادەیی ناشنای کەسیکی لە تەنیشت خۆیهوه هەست پێکردبوو، کەسیك کە شەکەت و لەرزۆک بوو، کەسیك کە بۆنی ئارەقە و چەوریی قژی لەهەوادا شەپۆلی دەدا.

کەپووی گرتبوو، گینگلی دابوو، بێ توانا و گرفتاری بۆنیک کە ئارامیی و حەوسەلەیی لەبەر برپیوو. لەیادی شتیکی نامەعلومدا دلی دەلەرزاند. بۆنیک کە لەودیو تاریکترین چالێ رۆحیدا دلۆپەیی دەکرد، بۆنی قۆه خەنەییەکەیی دایکی بوو. بۆنی رەنگاو رەنگی شەوه تەم و مژاوییهکانی، بۆنی سەیری ئارەزووه قەدەغەکان. بۆنی ترسناکی دایە گەوره لەژێر زەمینیی مائی بابەگەورهدا، بۆنی ئاغاژن لەکاتی منال بووندا، بۆنی ئاغاژن لەوکاتەیی کە مێردەکەیی دەکەوێتە فەلاقی کردنی و لە ئاودەستخانەکەدا دەداتە پرمەیی گریان، بۆنی هەموو ئەمانە و بۆنی هیچ کامیان نەبوو.

سەری نابوو ژێر بالشتەکە و گازی لە چمکی دۆشەکە گرتبوو. لەبەر خۆیهوه گوتبووی: "لەجینگە کەم ناجوولیم!"

نالاندبووی، تەلابۆوه، کەوتبووه پەلەقازئی. پاشان وەک کەسیك لەخەودا، وەک کەسیك سیحریلێکراو، دەست لێ وەشینراو، هەستابوو سەرپا و راپێکردبوو. خۆی

گه یاندبوه مائی ته لعت خانم و چووبوه ژوروی. بینیبوی وا خهریکه ده مریت. بینیبوی وا خهریکه تو یخ فری ده دا، بینیبوی وا خهریکه شی ده بیته وه و همیشه ته وای (با) پیره کان و پرگ و ریشه به سالآچووه کان له ژیر دونیا وه تیپه رده بن و هه مدیس ده گه پینه وه سه ره تا. ده گه پینه وه نه و شه وه ره شه کامله.

كاك حهیده ری گوتبوی: " وازی لیپین با هه ره له وی بیت. تازه نیت نایته پیاو."

كاك عه زیزی گوتبوی: " نیت ناگه پیتته وه."

به لام گه رابوه. شه کت و په ریشان و تا لیته اتوو گه رابوه. وه کسه یك که له سه فه ریکی خه ته رناک گه راپیتته وه. گه رابوه.. وه که نه خۆشیک که له ده ردیکی کوشنده چاک بوویته وه. پینلاوه کانی له بهر ده رگا دا که ندبوون. کراسه که ی لای باخچه که وه، پانتۆله که ی له بهر ده م قالد رمه که دا دا که ندبوو، گریابوو. له بهر ده م كاك نه نوهری و كاك حهیده ری دا گریا بوو، لیوی ناوسابوو، ژیر چاری رهش دا گه رار و گوی ناوساو و خوین تیزاو.

به كاك نه نوهری گوتبوی: " نه نوهری گیان .. تا درهنگ نه بووه لی ره هه لمگره و مبه .. تا درهفت هه یه مبه!"

كاك نه نوهری قایل ببوو. سه ری له قاندبوو، یارمه تی دابوو تا بنویت. شیوی بۆ هینا بووه پال قه ره ویله که ی، به ناوی گهرم گوی بۆ شتبوو.

جانتا کانیان پیچا بوه. كاك نه نوهری قه مه ره یه کی به کری گرتبوو، بریاریان دابوو بچن بۆ ((مه یگون) بۆ مائی خالی كاك هاشمی.

كاك حهیده ری گوتبوی: " ناگاتان له خۆتان بیت، پاره کانتان لی نه که ویته!"

كاك عهزیزی گوتبوی: "خۆزگه زووتر بېرتان له مه كرده بایه وه." سواری قه مده كه بېوون، جانتاكانیان خستبوه سنووقی دواوه، گۆڅار و تاو له و پاكه ته چهره س و شیرینییه كانیشیان له سهر كورسییه كه ی پېشه وه دانابوو.

كاك مه هدهوی گوتبوی: "بهه بهه.. چ هه تاویکی خۆشه!" دهستی خواحافیزیان بۆ هاوړتیان راوه شانده بوو، پیکه نیبوون. كاك نه نوه ری دوو كلاوی هسیری كړیوو، په كیكیان بۆخوی و نه ویتړشیان بۆ كاك مه هدهوی. كلاوه كانیان له سهر كرده بوون.

كاك هاشیمی به ژیر قورئاندا ره تی كرده بوون، دوو وینه ی شیرین خانمی پیدابووون تا بۆ خالوی بهرن. گوتبوی: "خۆ بینیتان هه موو شتی به خواستی خودا پړك و راست بۆوه!"

كاك مه هدهوی گوتبوی: "عهینه كه كه م، عهینه كه هه تاوییه كه م چی لیکرد؟" سدرگای قه مده كه و ژیر شت و مه كه كان گه رابووون. گوتبوی: "بیرم چوه، راوه ستن هه ر نیستا ده گه پیمه وه." نه گه رابۆوه. نه نه و پړۆه، نه شه وه كه ی، نه ته واوی هه فته و نه مانگی دواپی.

شتیك له بنی ناودا ده جوولا و شهو قورس و تهر له پال دره خته كاندا راوه ستابوو. كاك مه هدهوی پووی وه رگه راند و له رز دایگرتبوو. به خوی گوتبوو: "چ شتیكه كه من به و ژنه وه گری ده دات؟ چ شتیكه كه تاوها منی گیرده ی نه و ژنه كرده وه؟"

هه ستا بووه سه ریچ. بیری كاك نه نوه ری كرده بوو. له دووره وه له ته له عت خانمی روانیوو. شتیك وه كو تیر، وه كو گرمه یه کی ناكاو، به ناو سه ریدا ره ت ببوو.

به خۆی گوتبوو: "خۆزیا ده مرد. خۆزیا به جۆزیک ديار نه ده ما."

ته ماشای نه و بهردهی کرد که لای باخچه کهوه فریدرابوو. ته ماشای کرد و دلّی داخوړپا. به پهله پرووی وهرگه پاند و ههولیدا بیر له شتیکی خۆش و باش و ساکار بکاتهوه. نهو شهوانهی کهوتهوه یاد که پیکهوه له گهډ کاک نه نوهری دا له سهربان ده نووست و تاقه شتی که خهوی لی هه راسان ده کردن، ویزه ویزی می شووله و ده مه قهوی دهر و جیران بوو. پوژانی ههینی کهوتهوه بیر که پیکهوه له گهډ کاک نه نوهری دا ده چون بۆ شاخ. نانی نیوه پوژیان له پوخی پووباره که دا ده خوارد و به درپوژایی پاش نیوه پوژ و نه وزیان ده دا. برپاریان دابوو له گهډ کاک نه نوهری دا پیکهوه ژن بینن، پیکهوه ببنه خاوهن منال، پاره کانیان بجه نه یه ک حسابی بانکیه وه، پیکهوه پیرین و پیکیشه وه بمرن. برپاریان دابوو دوو قهبر له گوژستانی (تیمامزاده صالح) بکرن و یه ک کیله قهبریان هه بی.

هه ستایه سه ری. دلّی وه که ته ریک کی شیت ته پ و کوتی پیکهوت. به ده وری هه زه که دا کهوته پیاسه. دره خته کان درپوژ بیوون و هه موو شوینیک پرپوو له سیبه رگه لی گومانایی. سیبه رگه لیک که ده جولان و زیندوو بوون.

له بهر خویه وه گوتی: "ده یکوژم!" وای گوت و له شی گهرم داها ت. له ژوور سه ری ته لعت خانه وه پاره ستاو ته ماشای کرد، گوتی پرپوو له دهنگی سه ریر سه ریر. ده ستیکی نه بینراو چنگی کرد به دلیدا، وه که نه وهی بیهوی شتی که له بنی پوچیدا هه لکه نی و فرپی بداته ده ری. دانه وییه وه به ردی قهراغ باخچه که ی هه لگرت. توند لیوی له سه ریه کنا و به زه همت هه ناسه ی ده دا. هه مدیس دلّی تیکه لاتنه نه فره تییه که به روکی گرت هه. نهو دلّی تیکه لاتنه ی له و روژه وه گرتبوو که

دایکی ته لعت خانم رایسپاردبوو له گه راژه که دا مه پیک له بهردهم قه مده که یاندا سهر بېرن. دهستی و هردابووه خوینه که و به سوپه ری دواوهی قه مده که دا ساوی بووی. جگه ری گهرم و خویناوی مده که ی له دهسته سپیکه وه پینچابوو، دابوویه دهست کاک مه هدهوی و گوتبووی: " له باخچه که تانا بینیزه. خیزو بهر که ت دینئ."

کاک مه هدهوی ته ماشای سهری پراو و چاوانی زهقی مده که ی کردبوو. سهری ناپورهی نهو میشانه ی کردبوو که به دهوری لاشه که دا خولیان خواردبوو. ته ماشای جگه ره خویناوییه که ی ناو کوشی کردبوو. ته ماشای ته لعت خانم و قزه زه رده که ی، ته ماشای نهو جادده دریز و خولاوییه ی که له بهر ده میاندا پراخرابوو. سهری پروانینی شهرمنانه ی هاوړتیا. تیدی کوت و پر وه زعی تیک چووبوو، پشابووه، به سهر خوی و به سهر کوشی ته لعت خانم و به سهر نهو چه پکه گوله دا پشابووه که کاک نهوهری به دیاری بوی هیتابوو. سهر خستبووه سهرشانی ته لعت خانم و له دووره وه ته ماشای کاک نهوهری کردبوو، وه که سیک که نوستبی، وه که سیک که له جهنازه ی نازیزیکی پروانی و باوه رنه کات. وه که سی که بوی که مین جار تیده گا له وهی روتیک له روتان ده مریت.

سهری وه رگپرا. به رده که ی دهستی له سهر نه رزه که دانا. دانه وپوه و له حه وشه که له سهر نه ژنوکوت. له بهر خوه گوتی: " ده یخنکینم. ده یخه مه حه وزه که وه!" چوه پیشتر، به گاگولکی چوه پیشتر. دهستی خسته سهر لیواری سیسه مه که و خوی بهر زکرده وه.

تهلعت خانم لهسەر پشت نووستبوو. پرووی کردبووه تاسمان و مانگ پټیک و راست بهژوور سه‌رییه‌وه بوو. جوولهای بو نهدده‌کرد، چیدی دهنگی هه‌ناسه‌دانی نه‌ده‌بیسترا.

كاك مه‌هده‌ویی هه‌مدیس چوو هه‌پشتر. چه‌چه‌فه‌كان له‌سه‌ریه‌ك گرمۆله ببوون و له‌ده‌ست و قاچی ده‌گیران. سیسه‌مه‌که‌ی هه‌ینده‌ی دونیا فراوان ببوو، عومری نوحی ده‌ویست تا بتوانی بگاته نه‌وبهر.

به‌كاك نه‌نوه‌ری گوتبوو: "ده‌شی نه‌خۆش كه‌وتیم. بلیم چی! خۆشیم نازانم چیمه. به‌لام هه‌رچییه‌ك بی ته‌واو ده‌بی. جیگه‌ی من لای ئەم ژنه نییه!"
به‌كاك هه‌یده‌ری گوتبوو: "به‌لی. ئیوه راست ده‌که‌ن. ده‌بی بونیام ئیراده‌ی هه‌بی. ده‌بی بونیام خۆ راگری. ده‌بی کۆلنه‌ده‌ر بی. ژیان حیسابی دوو زانید دوو ده‌کاته چواره."

به‌شیرین خانمی گوتبوو: "بونیا له‌لای تو خه‌م و نازاری بیرده‌چیتته‌وه. وا ده‌زانی که هه‌شتا مناله، وا ده‌زانی که هه‌شتا چالاکو بزێوه."

گوئی رادیترا. ته‌واوی شار نووستبوو. ده‌سته گرزبووه‌کانی رایله‌کرد و خۆی له‌سه‌ر ته‌لعت خانم به‌رزکرده‌وه. سه‌ریه‌نجه‌کانی ده‌برژانه‌وه و شتیک له‌نیو بوونیدا بوو که ده‌یویست له‌له‌پی ده‌ستییه‌وه برژیتته‌وه‌وه.

له‌به‌ر خۆوه‌ گوتی: "ده‌یکوژم.. ئەم جاره‌یان هه‌ر به‌پراستی ده‌یکوژم!"
خۆی به‌رزتر کرده‌وه، ده‌ستی ته‌لعت خانمی گرت و له‌رزیک رۆچوو هه‌یانییه‌وه.
دره‌خته‌کان له‌ دووره‌وه سه‌یریان ده‌کرد. (با) له‌سه‌ر دیواره‌که‌ پاره‌ستاو و چاره‌پتی ده‌کرد. ته‌لعت خانم به‌ چاوانیکی کراوه‌وه ده‌ینۆپی. تارامو میه‌ره‌بان.

پیتی سهیر نه بوو، نه ترسابوو. قایل و دهسته مؤ و خۆشحال. وهك بلیتی پیشتر
خه بهری هه بووبی و چاوه پیتی نه م ساته وه خته ی کردبی.

كاك مه هدهویی هه وئیدا ته ماشای نه کات. چاوانی نوقاند و زیاتر هیژی دایه
دهستی. هه ناسهی تهنگ ده بوو. ده می داچه قاو و لاجانگه کانی که وتبوونه ته پ و
کوت. هه ناسهی ته لعت خام خۆی به روخساریدا ده کیتشا. له سه ر لیوی ده نیشته.
ده ماره ده ره پریوه که ی ملی هیو هیور لیی ده دا، له پرچییه وه، له پینلوه کانییه وه،
له ته وای ده ریچه کانی پیستییه وه گه رمایه کی دیرین ده هاته ده ری. گه رمایه کی
سیحراویی و خه وه ین.

كاك مه هدهویی ههستی کرد که دهسته کانی له جووله که وتوون و په نجه کانی
چیدی تهو هیژه کوژه ره بیان تیانه ماوه. به خۆی گوت: " ده یکوژم، هه ر نیستا
ده یکوژم. تا هیشتا ده رفته ماوه. " به لام دهسته کانی له ژیر رکینی ده رچوو بوون و
گوئ رایه لیی یاسایه کی تر بوون. بیرو نه ندیشه ی وهك بلقی سه رئاو له سه ریدا
ده خولایه وه دوور ده که وته وه.

دووباره زهینی پرپیوو له ژاوه ژاو و په رته وازهیی و وه سه سه یه کی سهیر
سیستی می ده بی و ده شیکانی به سه ر یه کدا ده دا. ته په ی دلئی ته لعت خام
پیده چوو له دلئی نه رزه وه بیته ده ری و جهسته ی وهك بۆشاییه کی گه ره و
هه لگوشه ری گه ردونی، هه موو شتیکی بۆ ناخی خۆی هه لده مژت.

كاك مه هدهویی له ژیر لیوه وه شتیکی هه لیت و پلیتی گوت و خۆی به ته لعت
خانمه وه لکاند. سه ری خسته ناوه راستی سینهی و ئیدی بیری له چ شتیك
نه کرده وه.

تهوکاتهی که ته‌لعدت خانم ههستا، ههتاو کهوتبوو. به نه‌سپایی سه‌ری کاک مه‌هدهویی به‌رزکرده‌وه و له‌سه‌ر بالشته‌که‌ی دانا. چه‌رچه‌فه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی لادا و گوئی بۆ هه‌ناسه هاوسه‌نگه‌کانی رادپیرا. له‌سیسه‌مه‌که‌ دابه‌زی. سه‌رپۆشه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه که کهوتبووه سه‌ر نه‌رزه‌که. ته‌کاندی، کردییه سه‌ری، به‌لوعه‌ی ناوه‌که‌ی کرده‌وه، قۆلی هه‌لکرد و ده‌ست نوێژی گرت.

*

سفره‌ی شیو هه‌لده‌گرم، قاپه‌کان ده‌خه‌مه سهر نهو قاپانه‌ی تر که له‌دویننێ شه‌وه‌وه له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که‌بوون. ئاوده‌که‌مه قۆرییه‌که‌وه، ده‌ینیمه سهر زۆپاکه. پاکه‌ته جگه‌ره‌که‌م له‌سهر تاقه‌که‌یه، دوو جگه‌ره زیاتری تیدا نه‌ماوه، گرینگ نییه، یه‌کیکیان له‌گه‌ل چا که‌دا ده‌کیشم، نه‌ویتریشیان هه‌لده‌گرم بۆ نه‌وکاته‌ی که ده‌چه ناو جینگه، بۆ نه‌و کاته‌ی که گلۆپه‌که ده‌کوژینمه‌وه، بۆ نه‌و کاته‌ی که له‌ژیر نه‌و لینه‌ سارده و له‌و تاریکییه نه‌ستوره‌دا، ته‌نیاییم له‌ جاران چرتر ده‌بیته. به‌ده‌وری ژوره‌که‌دا دێمو ده‌چم. له‌ودیو قه‌نه‌فه و زۆپاکه‌وه. نه‌مه نیشی هه‌موو شه‌وانی‌کمه. به‌ر له‌نوستن ده، دوانزه ده‌ور یان زیاتر لی ده‌ده‌م.

چ تۆزو خۆلێک له هه‌موو شوینێک نیشته‌وه! له شووشه‌کان، له میزه‌که، له‌سهر بلووری چراکه، له چه‌رچه‌فه‌کان، له‌سهر من، له‌م ژوره. نه‌م تۆزو خۆله له کوپه‌ ده‌یت؟ دیاره له‌ده‌ره‌وه نایه‌ت. ده‌ره‌وه ته‌نها به‌فره‌و با. خۆ ده‌رگا‌کانیش داخراون.

نەم تۆزۈ خۆلە لىرەوۈ دېت، لە منەوۈ دېت، لە روانىنمەوۈ، لە ھەناسەمەوۈ، لە پىستەمەوۈ، لە نەندىشەى تەپ و تۆزاۋىمەوۈ.

بە جەلىلى ىم گوت: " تۆ لە مردن ناترسىت؟"

گوتى: " لە بەربونەوۈ دەترسم، لەوۈ دەترسم كە وەك گا تەواۋ ىم!"

ئەھمەدى گوتى: " من زىاتر لە زىندوۋ بوون دەترسم!"

ھاشىمى گوتى: " با لەم قسانە گەرىن، ئەمە چ قسەيەكە؟"

شېرىن خانم گوتى: " مردن جۆرىكە لە رۆيشتن، خۆ ناكرى بونىام ھەموو ژيانى

لە جىگەيە كدا بىننيتتەوۈ."

جانناكەى بەدەستەوۈ بوو. گوتم: " بۆ كوئى؟ نىازى سەفەرت ھەيە؟" بۆ

خوداھافىزىي ھاتبوو.. گوتى: " دەمانەوئ بچىن بۆ كەنارى زەريا."

ھاشىمى گوتى: " شتىكى باشە، تەندروستىي باش دەيىتتەوۈ!"

پىكەنى. خۆشحال بوو. چوۋ بوو بۆ لاي سەرتاش تا وەك كاك ھەيدەرىي قژى

بۆ چاك كات و لەناوۈراستدا بۆى داينى. چاۋى چەپى ئاوسا بوو. بۆى

ھەلنەدەھات. كەپوۋىشى ھەر ئاوسا بوو، سەر پومەتىشى پوۋشا بوو.

گوتى: " چ نىيە. كەوتووم!"

شېرىن خانم بە ئەسپايى بە گوتىمدا چىپاندى: " درۆ دەكا. تەلەبەكانى پالپان

پىۋەناوۈ، گالتهيان پىكردوۈ، لەدواۋە ئاويان بە جەلە تازەكانىدا كىردوۈ."

بەو ۈزەشەوۈ روى گرژ نەكرد، گوتى: " منالى ئاقلن. ويستيان سوعبەتم

لەگەل بكن. " جارىكى تىرش لىدانى خواردبوو. بىرم دى، شەوانە ئىشى دەكرد.

گوتى: " دەمەوئ شىرىنەكەم بۆ كەنارى زەريا بىم. پارەم نىيە، موچەشيان نەداوۈ.

نالټم نیازیان نییه بیدهن، به لآم هیشتا نه یانداوه، ده بی پاره یان نه بی. " گوتی:
"به کس مه لئ له کوئ نیش ده کم، باشه!"

چووم به دوایدا بگه رټم. له پارکی نه و دیو ماله که یانه وه، جو لانه و
خلیسک خلیسکینه و چهرخ و فهله کیان دانابوو. شوینټیکی لیبوو به ناوی - پاره وی
ترس - پاره وه ټیکی تاریک و پیچاو پیچ بوو.

گوتم: "هاشمی گیان، نه مه تزیت؟" باوه رټم نه کرد. هر نیسکه که ی مابووه، تا
ناوقه دیان کرد بووه گونټیه که وه، ته نها قچی به ده ره وه بوو. ره سمیان له سهر گونټیکه
کیشابوو، نیشه که ی هاشمی ته وه بوو که له قوژنی کدا له پاره وی ترسدا راوه ستی
و خوی وه شاری و له پر بلئ پخ و هم و نه و راچله کینی.

گوتی: "زور له وه ده ترسم ته له به کام مناسنه وه. دوعا ده کم که هیچ که سټک
لیزه وه تینه پهرټ. دل م نایه ت خه لکی بترسینم."

دوای چند شه وټک هاته به درده رگای ماله کم. کات دره نگ بوو. له و دیو
پلوسکه که وه پاره وستابوو. شتی هله ق و مه له قی به چرپه له ژیر لیوه وه ده گوت.
گوتم: "چییه؟ چ بووه؟ بو دهنگت ده رنایه ت؟" پوخساری خویناوی بوو. گوتی:
"قه ت باش نییه مرؤ پخ له مو له و بکات. ناخر که ی ته وه یارییه. حه قیان بوو
تو وره بن!"

دیاربوو بیراز کرابوو، بیراز ټیکی حیسایی!

ته و رؤژهم بیردی که چوون بو باکوور. شیرین خاتم له جامی دواوه ی پاسه که وه
ته ماشای ده کردم. په نگی گؤر ابوو، له مندالټک ده چوو که یه کسه ر پیر بووی. دل م

له ناوهوه‌پرا داخوړپا. نوو رۆژهم كهوتهوه ياد كه له هموزه‌كه‌دا ناوې به خویدا ده‌كرد.

له‌ناوه‌كه‌دا پرسنگی ده‌دا. ده‌دره‌وشایه‌وه. له‌گولته‌وه‌نوشه‌ده‌چوو. نه‌ده‌كرا زور لئی نزيك بيته‌وه. بونيام ده‌ترسا له‌وهی كه به هه‌ناسه‌ی پسته‌پاكيژه‌كه‌ی بژاكيښت. بېرم دئ هاشمیی هه‌میشه له‌ژير ليوه‌وه پيی ده‌گوت: "خودا ده‌زانيت تو كييت؟ تا نيستا له‌كوي بوويت؟"

راهاتبووين كه نه‌پرسين، گرنگ نه‌وه‌بوو هاتبوو. گرنگ نه‌وه‌ بوو نيهمی دوزيبووه. تنها حه‌يده‌ریی بوو كه هه‌میشه به‌دواي ناسنامه‌ی شيرين خام‌دا ده‌گه‌راو‌قه‌ناعه‌تی نه‌ده‌كرد.

چينگيان چند خالييه. هه‌موويان. چند هزار جار سه‌ریی هم وينه‌یه‌ی سه‌ر تاقه‌كه‌م كرده‌ی باشه؟ ته‌ماشاكردنی هم وينه‌یه نيشی هه‌موو شه‌وانيكمه. هه‌ندئ جار شيوه‌يانم بيرده‌چيته‌وه، پوخساريان له زه‌ينمدا تيگه‌لاوی يه‌كتر ده‌بن.

كاك حه‌يده‌ریی به چاوانی شيرين خام ته‌ماشام ده‌كات. ته‌لعت خام به چندين ده‌سته‌وه، به تيگه‌له‌يه‌ك له كاك مه‌ده‌وه‌ی و نه‌نوه‌ریی له پيش چاوانمدا ده‌رده‌كه‌ويت. بېر له هه‌ر كاميان ده‌كه‌مه‌وه نه‌ويتريان له‌ويته. وه‌ديار ده‌كه‌وي و به‌زور ناماده‌ی خوي ده‌سه‌پيئي.

دويئي شه‌و خه‌وم به مه‌ده‌وه‌ی وه بينی. له‌كوي بووين؟ بېرم نييه. چيمان ده‌كرد؟ نه‌مه‌يشم بېر نييه. تنها ده‌زانم كه به‌دريژاي شه‌و پيگه‌وه بووين. دلّم چند بوي تنگ بوو! دلّم بو دم و چاوي گرد و كه‌پوي سووري، دلّم بو كولمي

نال و گوپچكەي پەمەيي، دلم بۆ پى چەقېنىيە منالانەو تەمبەلەييە
لەراده بەدەرەكەي تەنگ بوو.

مردنەكەشى ھەرۈەك خۆي ساكاربوو. كەوتە ھەوزى مالەكەي خۆيانەو و
خنكا. قاچى لە قورپو لىتە و قەوزەكۆنى بنى ھەوزەكە گىر ببوو.

چ سەفەرىك بوو! خۆزيا نەرۆيشتباين. ! جەلىلى گوتى: " چ پى وقەدەم شەر
بووين! نىتر چۆن روومان بىت تەماشاي تەلعت خانم بكەين؟"

شەوى پىشتەر گەيشتبووين. ھىشتا ھىلاكيى رىگەمان لە جەستە دەرئەچووبوو
كە ئەو رووداۋە قەوما. باۋەرمان نەدەكرد. منو جەلىلى بووين. لەبەر دەرگاي
ھەوشەدا ۋەستابووين و نەماندەتوانى ھەنگاۋ بۆ ژوررەو ھەلئىنن. گوتمان رەنگە
خەوبىينن. گوتمان دەشى ھەموو ئەو شتانە لە يارىيەك زياتر نەبن.

ھىشتا دەنگى لەگويماندا بوو. ھىشتا لامانەو بوو. مەرگ نەيدەتوانى ھىند
سانابى. ھىند بى شەرم و بى سەرۋىرە بى.

تەلعت خانم لاشەكەي لەسەر سەنگ چنى ھەوشە دانابوو. لەژىر درەختەكەدا،
لەقەرغ باخەكەدا، تەماشاي دەكرد. بەقونە خشكى بەدەۋرىدا دەگەرا. بۆنى پىۋە
دەكرد.. ھىۋاش ھىۋاش بانگى دەكرد. ناۋى چاكەتەكەي دەگوشى و دەپلوراندا.
نەيدەھىشت نزيكى بينەو. نەيدەھىشت دەستى لىبەدەين. بەسەر مەھدەۋىي دا
دانەۋىيۋە تا لە تىشكى ھەتاۋ بىپارىزى. دەستى نابوۋە ژىر سەرى و مېشى لە
روخسارى دەرەكرد.

چۆن بوو چووين بۆ گورگان؟ بىرم نىيە! رۆژنىك سۋارى ترۆمبىل بووين و بەرى
كەوتىن. منو جەلىلى بووين. يەككى ترىشمان لەگەل بوو.. كى بوو؟ بىرم نىيە!

به جهليلی یم گوت: "تۆ له ده رگا بده. من ناویرم!"
ژنیکی میهره بان بوو. میهره بانتر له وهی که خۆی پیشان دهدا. به وت و
وریاییه وه ده رگا که ی کرده وه. له درزی ده رگا که وه ورد ورد سهیری کردین. گوتی:
"چییه؟ چیتان ده ویت؟"

ئه حوالی مه هده ویمان پرسی، وه لآمی نه داینه وه. سهری ده رهینا و له سهری
کۆلانی رووانی. گوتی: "ئه نوه ریتان له گه ل نییه؟"

ویستمان بگه رپینه وه. نه بهیشت. مپه مپکی کرد و له ژیر لپه وه که وه
جنیو پیدانان. گوتی: "چیتانه؟ بۆچی راوه ستاون و ته ماشام ده کهن؟"

جانتا کاتمانی له بن هه نگل نا و له گۆشه یه کی هه وشه که ی دانان. ئیواره ش
چیشتیکی خۆشی بۆ لیناین، پری کرد بوو له داوو ده رمانی توون. پریوو له تام و
بزیه که پیمان نااشنا بوو. شه که نووستین ناگای لیمان بوو، نزیکي سپیده
هاته ژورور سهری جه لیلی و دایپۆشی. هیور هیور ده رمانی میش و میرووی کرد
به ده وری قه ره وینله که ی مندا.

به دهستی خۆی کاک مه هده ویی ناشت. سه رقه بران جگه له ئیمه که سی تری لی
نه بوو. نه نه باران ده باری. با خۆی ده کرد به ژیر چارشپوه ره شه که یدا، له جارن
که ته تر ده ینواند. وه که مه لیکی خه مگینی به ته مه ن. نه گریا.. گه ر گریاش بی ته وا
له به رده می ئیمه دا نه بوو، روخساریمان نه بیینی، ته نها دهستی بوو که جارنا جار
له چارشپوه که یه وه ده هاته ده ر و چنگی به خۆلی سه رقه به ره که دا ده کرد.

گوتی: "ئه مپۆ به یانی شتم. نه بهیشت لفکه ی لی بده م. که وتمه لی دانی.. عاجز
بوو. گوتی تاخر ده تۆریم و ده رۆم. باوه رم نه کرد. چوو نامه یه کی دوورو درێژی بۆ

نه‌نوه‌ریی نووسی، نه‌واژشتم کرد، به قوریان و به‌سه‌ده‌قه‌ی بووم، به‌سه‌ر ده‌ست و پایدا که‌وتم. سوودی نه‌بوو. هر به‌عاجزیی مایه‌وه، هر به‌عاجزیی مرد."

گه‌راینه‌وه ماله‌وه. لای هه‌وزه‌که‌وه راوه‌ستا و له بنی ناوه‌که وردب‌وزه. لهو بلقانه‌ی پروانی که به‌سه‌ر ناوه‌که‌وه ده‌سوورانه‌وه. ته‌ماشای چلکاوای ناو پاش‌ورگه‌که‌ی کرد. واق ورم‌او چاوانی کرابونه‌وه. لچی وه‌ک قه‌پ‌وزی سه‌گیک‌ی هار ده‌له‌رزی و نوکی ددانه سپیبه‌کانی ده‌دره‌وشانه‌وه. له‌خوی نه‌ده‌چوو، له‌چ که‌سیتک نه‌ده‌چوو که‌ئیمه بیناسین. له‌روخساریک ده‌چوو که‌وه‌ک بلتی له‌خه‌وندا بینیبیتمان. یان وینه‌ی ناو کتیبیک، یاخود وینه‌ی خه‌یالیی ژنیک که‌ر‌وژتیک هه‌کایه‌ته‌که‌یان ب‌و‌گ‌یرایینه‌وه.

تاوری دایه‌وه. ته‌ماشای کردین. پرسی: "ب‌چی له‌به‌ر ده‌رگا راوه‌ستاوان؟"

گوتم: "وا باشتره‌ه‌یده‌ریی ناگادار که‌ین!"

چارشپه‌که‌ی له‌سه‌ری داگرتبوو. جلکه‌ره‌شه‌کانی، وه‌ک جلکی بوکینیبیه‌که‌ی به‌به‌ر ته‌سک و کورت بوو. چای ب‌و‌هیناین. هه‌زی ده‌کرد نانی نیوه‌ر‌و لای ته‌و ب‌خوین. پیتلاوه‌کانی مه‌هده‌ویی له‌پال ده‌رگا‌که‌دا هه‌لگرت، پاک‌ی کردنه‌وه، خستنیبه ژتیر قه‌ره‌ویله‌که.

گوتی: "ره‌فیکی نیوه‌ر‌و به‌که‌لکی بونیام نایه‌ت. هیند سه‌یری ته‌و ده‌رگایه‌مان

کرد ناوی چاومان داها‌ت. که‌چی ته‌نوه‌ریی هر نه‌ها‌ت!"

له‌ده‌رگادرا، هاوسیکانیان بوون. هاتبوون سه‌ره‌خوشیی لی‌ب‌که‌ن. نه‌یه‌شت بینه ژووره‌وه، ده‌رگا‌که‌ی به‌روودا داخستن و له‌ژتیر لی‌وه‌وه که‌وته جنیویدانیان.

به‌دهم رپټوه، چه‌رچه‌فه‌کانی سهر ته‌نافه‌که‌ی لیت‌کردنوه و له‌سهر قه‌نه‌فه‌که‌ی هه‌یوان داینان. گوتی: "گهر نه‌نوه‌ریی هاتبا، نه‌مه رووینه‌ده‌دا!"

جه‌لیلی گوتی: "نیمه‌نیتر ده‌رپین!"

جان‌تاکانانی له‌بن هه‌نگل نا. هه‌رچه‌ندمان کرد که لیتی بگرین، به‌لام رپنگه‌ی نه‌داین. تا سهری کۆلان به‌رپتی کردین، به‌ژیر قورئاندا ره‌تی کردین. باوه‌شی پیداکردین و سهری ماچکردین.

گوتم: "ته‌لعت خام چیت بۆ بکه‌ین؟"

پیکه‌نی. گوتی: "که کاتی هات، جوابتان بۆ ده‌نیرم!"

جوابی بۆ نه‌ناردین. چه‌ندین جار نامه‌م بۆ نووسی، جوابی نه‌دامه‌وه. له‌گه‌ل جه‌لیلی‌دا چووین بۆ دایره‌ی ته‌له‌فۆنات و ته‌له‌فۆنگان بۆ گورگان کرد. که‌س ته‌له‌فۆنه‌که‌ی هه‌لنه‌گرت، پرسیارمان کرد. گوتیان ده‌میکه‌ لیژه گواستویه‌تییه‌وه، ده‌میکه‌ لیژه نه‌ماوه.

له‌پال په‌نجهره‌که‌دا راده‌وه‌ستم. چ به‌فریک ده‌باریت! چ سپیتیه‌کی ترسناک! هیچ که‌سیک دیار نییه. په‌نجهره‌یه‌ک به‌رامبه‌ری ژوره‌که‌مه. دیواریکی چیمه‌نتۆ و هه‌مدیس ریزیک په‌نجهره‌ی داخراو. چ رویداوه؟ وه‌ک بلتی که‌س له‌شاردا نه‌ماپیت! یاخود هه‌موویان مردبن، یان بوویتنه‌ به‌رد! ده‌شی ژیان له‌تیپه‌رینی بزێوانه‌ی خۆیدا ژوره‌چکۆله‌که‌ی منی بیر چوویتته‌وه! (با) پروشه‌ی به‌فر به‌لاڤ ده‌کات. به‌ته‌لی کاره‌با شه‌خته‌به‌نده‌کانه‌وه هه‌لده‌واسرئ و له‌ده‌ره‌وه خۆی به‌شوشه‌ی په‌نجهره‌کان‌دا ده‌سوئ. که‌سیک له‌م کۆلانه‌وه تیپه‌رپوه، جیگه‌پیکانی له‌سهر به‌فره‌که‌یه، له‌وديو که‌لاوه‌که‌وه هاتوه. چۆته نه‌وسه‌ری شه‌قامه‌که و هه‌مدیس

گه پراوتهوه، له ژیر په نجره کهی مندا پراوه ستاوه و بیهووده پیاسه ی کردووه. جینگه پیکانی له پال دیواره کهدا دودل و ناریک و پیکن..وهک بلتی بهدوای که سینکدا گه پرابی.

ئو کهسه کی بووه که له ژیر په نجره کهی مندا پیاسه ی کردووه؟ به فر جینگه پی خالییه کانی پر ده کاتهوه. ده شی بهدوای ماله کهی مندا گه پرایت. سبهینی له پال په نجره کهدا داده نیشم و سیر ده کم. سبهینی، هه میسه له چاوه پروانی سبهینیدا. بهلام نم سبهینییه جیاوازه له هه موو سبهینیکانی تر، نم سبهینییه ده کری هه میسه بیته دواين سبهینی.

ده گه پرمهوه بو جینگه کم له پال زویاکه دا ده گه پرمهوه. چا یه کی خهست تیده کم، داده نیشم. که له شیر ی کاترمیر که له خزوه ده قوقینی. هه ندیک جار هه ده ده قیقه جاریک ملی قوت ده کاتهوه و ده قوقینی. که یفی خویه تی. به یه کتر راهاتوین.

گه نم یاده وهرییانه نه بان چیم کردبا؟ نم شه وانم چون به ری کردبان؟ هه شه ویک نوره یه کیکه.. هاشمی، مه هدهوی، نه نوهری، شیرین خانم، حهیده ری، دلّم نایهت بیر له جه لیلی بکه مهوه. ده شی برسم!

عه زیزی گوتی: "نم پیاره له نیمه ناچی، له قوماشیکی تره."

عه سکه ری گوتی: "بویه لیی ده ترسن له بهر نهوه ی خهوی خوشتان لی ده تارینی. له بهر نهوه ی ده ستان که شف ده کات!"

حهیده ری گوتی: "واباشه نارام بگرین تا ژیان ناقلی ده کا."

له مالی جه لیلی بووین. خه زوریشی له وی بوو. له سه روو هه مووانه وه دانیشتبوو. له باره ی سه فهره که یه وه بو فهره نگستان، ده دوا.

جھلیلی گوتی: " قیزم لیتی دیتھوہ. عہیب نہبواہ بہ یهك شہق دہمکرده دہرہوہ. "

حہیدہری گوتی: " چ بنہمالہیہکی بہرپژن. بہراستی نہم ہاورپیہی نیہم بہختی ہہیہ. "

گوتم: "جھلیلی گیان. ناخر نہقل شتیکی باشہ. تو ناتوانیت بہتاقی تہنیا دونیا بگوریت!"

گوتی: " من نھو کارہ دہکہم کہ دہبی بیکہم. "

راستی دہکرد. سوعبہتی لہگہل کہس نہبوو. ہیشتا نھو رۆژہم لہیادہ کہ بہ کۆلانہکاندا بہدوایدا رامن کرد. نھو رۆژہم لہیادہ کہ تیگہیشتن چ فیکرو خہیالاتیک لہسہرہ چکۆلہکہیدایہ و نیدی دلمان داخورپا.

حہیدہری گوتی: " نیوہ چیتانہ؟ بو شیت بوون؟ بوچی خہریکہ یہکہ یہکہ تیادہچن؟ "

شیرین خانم.. وەك پشیلہیہکی کیوی.. دہپہرپیہ نھمبہرو نھوبہرو یہخہگیری ہہمووان دہبوو.

گوتم: " شیرین خانم، نیہم ہاورپی جھلیلی ن. دہمانہوی یارمہتی بدہین! " ہہلبزٹوہ و چرنوقیکی توندی لہ دہم و چاوم گرت. گوتی: " بوچی بردوتانہتہ ژیر زہمینہکہ؟ " وای گوت و زریکاندی. گازی لہدہستی ہاشیمی گرت و نھلقہی ژن ہینانہکہی دہرہینا، فرپی دایہ کۆلان. گوتی: " نیتر ہہموواتم ناسی. نیتر ہیچ کامتام خوش ناوی! "

حہزم دہکرد لہباوہشی بگرم. حہزم دہکرد لای خۆم داینیم. ہاشیمی لہ قوژینی ژورہکہدا دانیشتبوو. دہستہ و نھژنۆ، سہری خستبووہ نیوان نھژنۆیہوہ و نھیدہزانی چ بکات!

نا ... نامہوی بیر لہ جھلیلی بکہمہوہ، خۆزیا کرابا یادی تہواوی نھو رۆژ و لہحزانہی کہ پھیونڈی بہوہوہ ہہیہ، وەك ہہلمی سہر شووشہیہک بہلہپی دہست لہسہر زہینم پاک کردبایہتہوہ. ہہلدہستم، قوژی و کتری و پیالہکہ لای قاپہکانہوہ دادہنیتم. حہبہکانی پیش خہو دہخۆم، گلۆپہکہ دہکوژینمہوہ. دہچمہ نیو جیگہ.

جگه ره کهم بیرنه چووه. تاقه هاوړپیکه کی کاتی خهوم، وای.. چهند سارده. قاچم
گرمۆله ده کهم، نه ژنۆم به زگمه وه دهنوسینم. دهسته کانم به یه کدا ده گوشم، چاوانم
لینک دهنیم. گوئی پاده دیرم. تهنانهت مشکه کانیش نوستون.

لانی کهم جارن حه سحسه که فیکه ی ده کیشا. بانگم ده کرد، ده هاته ژوره وه.
باریک و بنیست و سینیکی تهنکی هیشتبۆوه. خو شحال بوو له وه ی که
حسحه سه، خو شحال بوو له وه ی که پیلاره کانی قهیتانداره، خو شحال بوو له وه ی
که فیکه ده کیشی و چاکه ته که ی پره له قویچه. ده یگوت: "باوکی دز بووه،
براکه شی هر دز بووه، ناموزاکه شی که سینیکی کوشتووه و له سیداره دراوه."

له لای په نجه ره که وه پاده وه ستا و کلاره که ی به سنگییه وه دهنوساند. ده یگوت:
"به لام قوربان، من شهره فم هیه. من له پیناوی نیشتماندا کارده کهم." به
دریژیایی شه و به خه بهر بوو. تهنانهت شه وه سه هۆل به ندانه کانی زستانیش نه دهنوست
و ته په ی پی و چۆقه ی ددانیم له ژیر په نجه ره که دا ده ژنه قت.

پیلوه کانم لینک دهنیم. دهرسم و ههستیکی نه ناسراو ناگادارم ده کاته وه:
"پیره میرد، ده شی نه مه دوایه مین شه و بی!"

که واته و اچاکتره نه نووم. و اچاکتره که حیسییی هر له حزه یه که له م بهرماوه یه ی
زه مه نم کرد بی. بهرماوه ی زه مه نی من که چهند بی په روا خزی والا ده کا و چ
بی و یژدانانه هه موو شتیکم لی دده زئی. چهند سهیره که له چاوه پتی شتی کدا نه بیت!
له چاوه پتی هیچ شتی کدا نه بیت! دنیا چۆل و هۆل بووه، چۆل و هۆل بووه له شوین،
له زه مه ن، له من.

- "پیره میرد، سهرت بکه به ژیر لیفه که وه و بنوو. پیره میرد، ناگاداریه..
پیره میرد!"

*

هممووان کۆبوونه تهوه. هاوړپتيان، باوك و دايك و پوور و هاوسيتكان. به دهوړی قهره ویتله كهی كاك جهليلی دا دیتن و دهچن. ته ماشای دهكهن، له سهر نووكی پی دهوړن. به گوپی یه كدیدا دهچرپیتن. واق وړماو و شپرزهن.

له پراوه كه دهنگی ناخوتن دیت. دهنگی گریان. دهنگی شكاندنی كه لله شه كر. كه سیتك له حه وشه، به ژیر په نجه ره ی ژووره كهی كاك جهليلی دا دیت و دهچیت. ناگای له دهرگا كه یه، كۆكینیكی خهراپ ده كۆكی و جار ناچار شق له ناوړرژینه كهی پال دیواره كه هله ده دا.

براكهی كاك جهليلی به په له په نجه ره كان داده خات.

كه سیتك له ژیر قهره ویتله كه دا به دوای شتیتكدا ده گهریت.

كس قسه ناكات. ته نها سهر دهكهن، سهری یه كتر و سهری كاك جهليلی.

به نه سپایی و بهوت و وریایی و به لاچار سهری یه كتر و سهری كاك جهليلی دهكهن.

كه سیتك ده تی: " خیرا كهن، په رده كانیش دابه نه وه!"

باوکی کاک جهلیلی له سهر نهسکهملهکه، بی پوراو واق و پرمار دانیشتهوه. جوولهی بو ناکا، پینلوش ناتروکینئی. دهستی به پیالتهیهک چاوه له ههوادا ماوهتهوه. نهو کلۆ شهکری که خستبوویه زاری، هیشتا له گۆشهیهکی ده میدایه. چاو له گوله کانی فهرشه که هه لئناپریت.

کاک عهزیزی له درزی پهردهوه چاودیری کۆلان دهکات.

کهسێک به وردیی، یهکه یهکه کتیبه کانی کاک جهلیلی دهگهڕی. شیرین خافیش لیرهیه، له پال قهروه پله کهی کاک جهلیلی دا. لیوه له ره ی پیکه وتوه، دهست به قژه تهره کهی کاک جهلیلی دا دینئی، به نه سپایی دهست دینئی به سهر لاجه ناگه و لارومه تیدا. نیگای گومانایی به ژنه کهی کاک جهلیلی و به کاک عهزیزی و به کاک هاشیمی و به باوکی کاک جهلیلی و به هاوسیکاندا دهگهڕی و پاشان دهگهڕیتتوه سهری کاک جهلیلی، تیناگات چ پرویداوه، خه مین و هه راسان و ره نجاوه، حهزی بهم گه میه نییه، بی دهره تان و وه رسه، سهیری دهست و پای به سترای کاک جهلیلی دهکا و نازانی ده بی چ بکری! له به یانییه وه تا نیستا. ههزار جار هه ر دهیلی و دهیلیته وه: "چییه؟ چ بووه؟ بۆچی به گوريس شه که تتان داوه؟ بۆچی ده میتان به ستوه؟"

کهس وه لأم ناداته وه.

کاک هاشیمی له هه مووان خه مین تره. نوقلی ته بروک و ناوی زه مزه م و شووشه یه که مره بای هه غیری ده سکردی خۆی بو کاک جهلیلی هیناوه. ده می کاک جهلیلی یان به دهسته سپه کهی به ستوته وه. دهسته سپه کی ئوتووکراو و پاک و

تەمىزە، بۆنى عەترى لىدېت. چاى بۆ ھەموان ھىناو، ھەوائى ھەموو لايەكى
پرسىوۋە ناگادارە كە ھىچ كەسىك سوتوى جگەرەكەى نەكاتە سەر فەرشەكە.
ھاوسىكان دوو كەسن. لە دالانەكە بەرامبەر يەك دانىشتوون. قاپە چكۆلەكانى
سەر كۆشيان پەرە لە ھەنار، سىو، مۆز، بېرىك چەرەس، دوو كوت كالباس و چەند
سۇھاننىكى ھەنگوینیى. ھىشتا دەستیان بۆ نەبردوۋە. سەريان داخستوۋە. تەنھا
جار نا جارېك نىوہ بەرزبونوۋە ھەك بەرزدەبنوۋە. سەرىك دەكىشن و تەماشای كاك
جەلىلى دەكەن.

لەكۆلان دەنگى ئاخوتن و تەپەى پى دېت. ژنەكەى كاك جەلىلى قسەكەى
تەواو ناكە و بە ترسەوہ لە براكەى كاك جەلىلى دەنۆرى. چاوانى سوور
ھەلگەپاۋن. بە درىژابى شەوو رۆژى پىشتەر كۆلى گریانى بەرىبوو. ھەنووكە
تەماشای كاك جەلىلى دەكات، تەماشای كاك عەزىزى و تەماشای ئەملاۋلا.
دەنگەكان نىك و بەرزتر دېنەگوئ.

باوكى كاك جەلىلى، ۋەك كەسىك كە لە خەو پاپەرىبى، شپرزە و ھەراسان
گوئ بۆ دەنگەكان ھەلدەخات. لىكى دەمى قووت دەداتەوہ. بە پەلە پاشماۋەى كلۆ
شەكرەكەى بن ددانى دادەكرمىنى. دەپرسى: "چىيە؟ چىيە؟"
ژنەكەى كاك جەلىلى دەئى: "تەوا ھاتن!"

براكەى كاك جەلىلى پەنجەى دەخاتە سەردەمى و لەسەر نوكى پى دەپرات.
لەگەل كاك عەزىزى دا لە درزى پەردەكەوہ تەماشای دەرەوہ دەكەن. كۆلان
تارىكە. تەپەى پا كان دوور دەكەونوۋە.
كاك ھاشىمى پىالەكان كۆدەكاتەوہ.

ژنهكەى كاك جەلېلىي دەداتە پرمەى گريان. دەستە كلېلى گەنجېنەكان بە بەرۆكى كراسەكەيەوہ لەسەر سېنەى زرينگە زرينگە دى. دەلئى: "چ بگەين باشە؟" پال بەديوارەكەوہ دەدا و بەسەرسورمانەوہ لە كاك جەلېلىي دەنۆرئى. باوہرناكات. بە رڤەوہ گاز لە لىوى دەگرئ و بە تىلەى چا و خۆى لەئاوئىنەكەدا تەماشاشا دەكات. دەلئى: "دەشئ هەموو ئەمانە خەون بن. مۆتەكە بن!" سەر رادەوہشېنئى، بە توندى نېنۆك دەنئ بەو زىپكەيەدا كە لە لالئوى هاتووه، زمانى پىداداينئى و هەمدىس لە چاوانى شەكەت و بئى پەرواى كاك جەلېلىي دەنۆرئى. دەپرسئى: "ناخر بۆچى؟ چۆن توانىت؟ بۆچى؟"

كاك هاشمىي خەمى شېرىن خانجەتەى. خەمى هەمووانئىتئى. يەكئ لە تابلۆ شىوہكارىيەكانى ئەمىيان بە ديوارەكەوہ هەلئواسىوہ. تابلۆكە برىتئىيە لە وئىنەى زەريا و چەند مەلئك و ئاسمانئىكى پاك و سازگار.

ژنهكەى كاك جەلېلىي بە مشت بە شىشى قەرەوئەلەى مېردەكەيدا دەكئشئى. هەمووان تەماشاشا دەكەن. كاك عەزىزىي سەر رادەوہشېنئى. ژنهكەى كاك جەلېلىي دەزرىكئشئى. هاوسئىكان هەلئەسن و رادەوہستن. قاپەكانيان قايم گرتووه. مۆز و سوهانە هەنگوئىنئىيەكەيان خواردووه.

هەمووان لەگەل يەكترىدا دەدوئىن. هەمووان پئىكەوہ لەگەل ژنهكەى كاك جەلېلىي دا دەدوئىن. هەمووان پئىكەوہ سەيرى باوكى كاك جەلېلىي دەكەن كە هاوار دەكا. هەمووان بئىدەنگ دەبن.

هاوسىكان ھاتونەتە ژورۇي. لاي دەرگاگەۋە راۋەستان. شىرىن خانم دەيەۋى دەستى كاك جەلىلىيى بىكەتەۋە، ناتوانى. دانەۋىيەتەۋە و بە ددان گاز لە گرتى گورىسەكە دەگرى.

باۋكى كاك جەلىلىيى دەنگى نزم دەكەتەۋە. ھانكە ھانكى پىكەوتتوۋە. رەبۆكەي بۆ گەراۋەتەۋە و مېشۋولەيەكى زل بەدەم و چاۋىيەۋەي داۋە. دەلى: "پىۋىستە ھەموۋتان ۋەك من خۋىن ساردىن. پىۋىستە جۆرىك رەۋتار بىكەين ۋەك ئەۋەي كە چ شتى پروىنەدابى!"

ۋا دەلى و جىگەي سوور ھەلگەراۋ و ئاۋساۋى مېشۋولەكان لەسەر دەم و چاۋى دەخورىنى. بە دەنگىك كە ۋەك بلىيى لەبنى چالپىكەۋە بىتتەدەر، دەلى: "دەبى ۋا پىشان دەين كە ئەگەر كەسىك بىت ۋا بزانىت ئەمە كۆبونەيەكى ھاورپىيانەيە. ۋابزانىت ئەمە مېۋاندارىيە كە بۆ خۇمان قسەدەكەين و پىدەكەين."

دەرا و سەنتورەكەي لەۋدىۋ پەردەكەۋە دىنى، فۋى لىدەكا، بەسەر قۆلەكەي تۆزۋ قۆلەكەي دەسپى.

هاوسىكان دەگەرپىنەۋە شوينى خۇيان. تەماشاي ئەملاۋلا دەكەن. بە دۋاي چەقۇر كلىنىكس دا دەگەرپىن تا ھەنارەكانيان بۇخۇن. نايدۆزنەۋە.

رۇخسارى پورە بەتول لەۋدىۋ شوشەي دەرگاي گەنجەكەۋە دەجۋولتى. شتىك جگە لەچاۋ لەۋدىۋ چاۋىلكە خۆلەمىشىيەكەيەۋە دەدرەۋشىتتەۋە، ۋەك بلىيى بىيەۋى پىپىكەنى. دگانە زەردەكانى زۆرۋ شاشن.

له ده رگا ده درئ. ژنه که ی کاک جه لیلی له جینگه که ی راده پهرئ. نه و که سه ی لای په نجه ره که وه یه، به توندی به شووشه که دا ده کیشئ. براکه ی کاک جه لیلی هه وئ ده دا شیرین خانم لای کاک جه لیلی دوورخاته وه.

له ده رگا ده درئ. نه مجاره یان توند تر، شیلگیرانه تر.

باوکی کاک جه لیلی توند په نجه به ژئی سه نتوره که یدا ده دات. ده لئ: " ده بی خون ساردین. وه که نه وه ی هیچ نه بووبئ!" کاک عه زیزی په نجه ره که ده کاته وه و له گه ل نه فهره که ی هه وشه دا قسان ده کات. پوره به تول له و دیو ده رگای گه نجه که وه ده لئت: " باشتره هه لئگرن و لیره ی بگوئز نه وه. پیم گوتن هه ناسه ی شهیتان تی که ل به گیانی بووه. هه موتان تووش ده کات."

له ده رگا ده درئ. له سه ریه که له ده رگا ده درئ.

باوکی کاک جه لیلی به په له شتیکی بی سه رو به ره ده ژنه ئ. کاک هاشیمی به گاگولکئ له و دیو قه نه فه کانه وه به دوا ی که وچکیکی چا دا ده گهرئ که ون بووه. له هه وشه وه به رده وام به شووشه ی په نجه ره که دا ده کیشریت.

کاک عه زیزی ده لئت: " چار نییه. پیویسته ده رگا که بکه ی نه وه." قوچچی چاکه ته که ی داده خات. پژمینه که ی قووت ده داته وه و به شه که تیی سه یری کاتژمیره که ی ده کات. له جاران قه له وتر بووه. دهستی پر له په له و چلکه. نه خوشییه کی تازه یه. چنگئ حه ب له گیرفانی ده ردینئ. ده یخاته ده می و قوتیان ده دا.

کاک عه سه که ری له سه ربانه. دهنگی له ناو لووله ی زو پاکه وه دئت. ده لئ: " کاک

حه یده رییه. ده رگا که بکه نه وه."

كاك هاشیمی سەری لە پشت قەنەفەكەوه دەردیتى. پێدەكەنى و كەوچكى چا كە
پیشانی هەمووان دەدات كە دۆزیوتییەوه. دەنگى كاك حەیدەرى لە حەوشە
دیت، لە پاراوهكە، لەودىو دەرگاوه. هاوسێكان بە دەمى پر لە خواردنەوه چاك و
چۆنى لە گەل یەكتر دەكەن.

پووره بەتول روخسارى بەشوشەى گەنجەكەوه نوساندوو. دوعا دەخوینى و لای
دەرگاگەوه فوو بەناو ژوورهكەدا دەكات.

كاك هاشیمی بە پەلە ئەو كورسییە بۆ كاك حەیدەرى دیتى كە لە گۆشەیهكى
ژوورهكەدا دانراوه. لەپال قەرەوتلەكەى كاك جەلیلی دا دايدەنى.
هەمووان لە كاك حەیدەرى دەنۆرن.

باوكى كاك جەلیلی بە نینۆك لە ژێكانى سەنتورەكە دەدا و بە پەژارەوه
كۆرەكەى پیشانى كاك حەیدەرى دەدات.

كاك حەیدەرى دەلى: "بەراستى سەیره، ناچیتە ئەقلەوه."
ژنەكەى كاك جەلیلی قاپى میوهكان لەبەردەم هاوسێكان هەلدهگرى. لە پال
دەستى كاك حەیدەرىدا داياندهنى. دەلى: "بینیتان، سەرەنجام دەستى خۆى
وەشاندا!"

باوكى كاك جەلیلی مەزراپ*ەكانى سەنتورەكەى لەهەوادا تەكان دەدا.
هەناسەى قورستر بووه و جى میشوولەكانیش لەسەر روخسارى گەورەتر وەدیار
دەكەون. دەلىت: "گەر لە ژياندا لەشتىكى كەم بووايه، هیئندە خەفەتم بۆ

---

* مەزراپ: ئەو دوو چیلکەیهیه كە ئامێرى سەنتورى پى دەرژەنرى.

نەدەخوارد. لانی كەم تىدەگەيشتەم كە بۆچى ناوها كوت و پىر ئەقلى تىك چووه. تىدەگەيشتەم كە بۆچى ئەم گوناھە گەورەيەي بەرامبەر خۆي و بەرامبەر بە ھەموومان لىتەشاوتەوہ."

شېرىن خانم نىچوچەوانى گىز كىردووه. لە قوژنىكدا دانىشتووه. بەجۆرىك سەيرى ھەمووان دەكات وەك ئەوہى ھەرگىز لەمەوبەر ئەو روخسارانەي نەبىنىيەت."

كەك عەزىزى قەيتانى پىلاوہ تەسكەكانى دەكاتەوہ. سەر دلى دەكزىتەوہ و ھەبەكانى ئەعسابى پى نىيە. باويشكىكى درىژ دەدا و لەگەلدا ناخىكى بى دەرەتانانە ھەلدەكىشى. چنگى دگانی ئالتون لە بنى چالى تارىكى دەمىدا دەدرەوشىنەوہ.

پوورە بەتول لەناو دەرگاگەدا دانىشتووه. لەژىر چارشىوہ پەشەكەيەوہ، لەبەر خۆيەوہ شتى ھەلەق و مەلەق دەبيژى.

كەك ھەيدەرىي وەك زانايەك كە قايرۆسىكى تازەي دۆزىيەتەوہ، تەماشاي جەللىي دەكات. چاويلكە ھەتاوييەكەي دادەگرى و چاويلكە زەرەبىنىيەكەي دەكاتە چاو. دادەنەويتەوہ و بۆ ئەوہى دلنباي كە ئەمە ھەمان جەللىيەكەي جارانە، لە نزيكەوہ تەماشاي دەكات.

شېرىن خانم بە پەژارەوہ و بە تەسپاي دەليت: "گەر پراست دەكەن دەمى بىكەنەوہ!"

كاك حەيدەرىي لىيۇ خۆي دەگەزى. سەرى بۇ دواو دەبات. پالئەداتەو و لە خالىكى دوور رادەمىنى. ھەموو نىشانەكان لىرەدان. ھەموو نىشانەكان تاماژەن بۇ نەخۇشىيەكى ترسناك. شىرىن خانم دەلتى: "لىي دەترسن؟ وايە؟"
ھەموو چاوەكان لە كاك حەيدەرىي وردبوونەتەو. ھەموو گوئيەكان چاوەپىي دەنگى ئەون. كاك ھاشىي لەسەر ئەژنۆ لەپال قەرەوئلەكەي كاك جەلىليى دا دانىشوو. باوھشىنى دەكا.

باوكى كاك جەلىليى لەژىر لىوھو بەخۆي دەلتى: "ھەي كورپى كەر، ھەي كورپى بى ئەقل و نەفام!"

كاك حەيدەرىي ھەلدەستى. دەستى خستۆتە پىشتى. رىنگەي بۇ دەكەنەو. ھەنگاو دەنى. بەرەو لاي پەنجەرەكە دەچىت. ئاوردەداتەو و لە كاك جەلىليى دەنۆرپى. ھەمدىس دەكەوئىتەو ھاتو چۆ. لاي پەنجەرەكەو رادەوھستى. پەردەكە ھەلدەداتەو. جوولە لەخۆي دەپرى.
كەس قسە ناكات.

لە پاراوەكە دەنگى كەوتن و شكانى شتىك دىت. پوورە بەتول بەرزتر دوعا دەخوئىنى.

دەنگى كاك عەسكەرىي لە لوولەي زۆپاكەدا دەنگ دەداتەو. ھەوال دەدا كە چەند كەسىك ھاتوونەتە كوئان.

بە لەقە بە دەرگاكدە دەمالن. كورپەكەي كاك جەلىليى كە لە قوتابخانە گەپراوتەو. دەپەرىتە ناوھراستى ژوورەكە و پاشماوھى ئەو شەرىبەتە ھەلدەقورپىنى كە لەسەر مېزەكە دانراو. دەستە مەرەكەباويىەكانى بە رووپۆشى مېزەكەدا

ده ساوئ. كتيبه كاني له ناوه پراستی ژورره كه دا بلاوده كاتمه و به خۆش حالیه وه نه سفره پيشانی هه مووان ده دات كه له وانیه ماتماتيكدا وه ريگرتوه. به ده وری هۆده كه دا ده كه ویتته خهت خه تین و دهنگی سهیر سهیر ده ردینئ. ته ماشای ده می به ستراوی باوکی ده كات و پیده كه نئ.

پوره به تمول له ژیر چارشپوه كه یه وه جنیوی پی ده دا. ده لیت: "هر ده لئی باوکی تی. هه رامزاده ی زۆله!"

كاك هه یه ده ریی هه مدیس ده كه ویتته وه هاتو چۆ. دیت و لای قه ره ویتله كه ی كاك جه لیلیه وه راده وه ستئ. ده لیت: "هه میسه نه م پیاوه نیگه رانی ده كردم. قسه بی سهرو به ره كانی دلیان داده خورپاندم. به چاوی خۆم ده مینی كه چۆن ده یه وئ خۆی له نیمه دابری و پروات. به لام ده مگوت رۆژنك دئ كه نه قل بینیتته وه به رخۆی." ژنه كه ی كاك جه لیلی هه مدیس كوئی گریانی به ربوو. كه وته وه فینگه فینگ و ناخ هه لكیشان. ده لئ: "چهند به خته وه ربووین، هه موو شتیكمان هه بوو. خانوو، قه مه ره، منال و شه خسیه تی كۆمه لایه تی."

براكه ی كاك جه لیلی ده لئ: "خۆزیا بهر له وه ی مه سه له كه هیند ته شه نه ی سه ندبا، ده ستو قاچیمان به ستبا!" پوره به تمول ده خزیته پيشتر. ده لئ: "نه م شتانه له خوینی بونیامدان. هر له منالییه وه شه پانگیز و گپۆز بوو. مه مکی نه ده گرت. له گه نه شیدا جۆزیک ی تر بوو، سه یر كرده كه ی بونیامی ده ترساند."

له ده رگا ده درئ. هه مووان له كاك هه یه ده ریی ده نۆرن. كاك عه سه كه ریی هه وائ ده دات كه غه ربیه نییه.

هاشمیی راده کات دەرگا که بکاته وه. نامۆزاکانن. پزیشکیتک و قوتوویه ک نوقلی داداش زاده^(*) یان هیناوه. هه ناسه برکتیان پینکه وتوووه و له گه ل هه موواندا ده دوتین. شه کت و تۆزو خۆلاوین.

بۆنی تا و بۆنی تینویتییان لیدیت. داده نه ونه وه و سه ری کاک جه لیلی ماچ ده کهن. ته وقه له گه ل یه که به یه که ی خه لکه که دا ده کهن. بۆ یه که به یه که یان ده چه منه وه. به سه ر شانی ژنه که ی کاک جه لیلی دا ده کیشن. دلنه وایی ده کهن و نه حوالتی باوکه به ریزو دایکه نازیزه که ی ده پرسن.

کاک هاشمیی کورسی بۆ جه نابی دختۆر دینێ.

کاک حه یده ری ده لێ: " جه نابی دختۆر، مۆلته بفه رمون من مه سه له که تان بۆ باسکه م. تاخر من باشتین هاوړتی نه وم."

پووره به تول وه ک کیسه لکی رهش و زل، ده خزیته پیشت. دهنگی له ژیر چارشپوه که یه وه دیت. ده لیت: " به یلن با من بیلیم. من ناگام له هه موو شتیکه. " نامۆزاکان هه لده سن و چاکو چۆنی له گه ل پووره به تولدا ده کهن، نه حوالتی خوشکه کانی ده پرسن.

جه نابی دختۆر پیر و رووخۆشه. چاوه شینه ورده کانی پرن له پیکه نینی خۆپایی. به رده وام لیوه سوورباوه کانی ده جوئین. له هه مووان ده نۆرئ و له سه ر ته سه که مله که ی نه م باره و بار ده کات.

---

(1) ناوی کارگه یه کی به ناوبانگی ئیرانه.

شهربەتی بۆ دینن. بە یەك بىن ھەلیدەقۆرپىنى و لىئوى دەلىسىتەوھ. دەكەویتە
ملچە ملچ. سەرى رادەوھشیتى و پرومەتە ئالەکانى دەدرەوشیتەوھ. رەنگى
گۆرەویبەکانى سوورن. دەستى بۆ شیرین خانم رادەوھشیتى. تەماشای كاك جەلیلی
دەکا و پیدەكەنى.

ژنەكەى كاك جەلیلی دەلى: "مۆلەت بفرمومون پیتان بلیم بۆچى گورج
قاجیمان شەتەك داوھ."

براكەى كاك جەلیلی دەلى: "ژنەكەى لە ھەمووان زیاتر سوئ بە جەرگیدا
چووھ."

لە دەرەوھ دەنگى سەیر سەیر دیت. دەنگى شاباش و ھەلەلە. دەنگى ھاوار.
دەنگى ھۆرنى ترۆمبیتل و دەنگى وتە وتى پەرتەوازە.

دەنگى كاك عەسكەرى لە لولەى زۆپاکوھ دیت. دەلى: "مەترسن، چ
شتىكى وانیبە. براوھ خۆشەختەکانیان سواری و شتر کردوون و بە دەورى شاردا
دەیانگەرپینن."

لە دەرەوھ دەنگى ھاوارو فیقەنەى ھەسحەسەکان دیت.
كاك عەسكەرى ھەواڤ دەدا كە وشترەکان بەلەسە بوون. جەنابى دختۆر خەنى
دەبى و لە جینگەكەیدا ھەلدەبەزیتەوھ.

ھاوسپىكان پوخسەت دەخوازن بۆن. لە دوورەوھ خواحافیزی دەكەن. قاپەکانیان
بەتالە.

جەنابى دختۆر دەست دەكاتە فەحس كردن. لیدانى دلئى كاك جەلیلی
دەژمىرى. تەماشای ژیر پیلووەکانى دەکا. گوئى بۆ لیدانى دلئى رادەدیرى. سەیرى

ناو گویچکەمی دەکات. بە پەنجە بە زگ و لاکە لە کەیدا دەکێشێ. گوی بە سنگییەو
دەنێ. پەستانی خۆینی دەگرێ. پەنجەکانی پای دەژمێرێ و بە شیشییکی ناسن
بەسەر ئەژنۆکانیدا دەکێشێ. لە میژووی لەدایک بوون، کار، شوینی کارو ناوی
هاورپێکانی دەپرسی. دەلێت: "هیچ نییه.. هیچ!"

باوکی کاک جەلیلی دەلێ: "قوربان کەللە، کەللە فەحس کەن!"

شیرین خانم دەلێ: "بەرسن بۆچی دەمیان شەتەک داوه!"

ژنەکەمی کاک جەلیلی دەلێ: "چارە ی ترمان نەبوو. گەر دەمی بکەینەو قسان

دەکا!"

کاک حەیدەری دەلێ: "ئەم هاوڕێ تازیزەمان رێی خۆی لێ تێک چوو. لە
هەلبژاردنی بەها ئینسانی و مانەوییهکاندا بەهەڵدا چوو. ئەرکی ئیمەیه کە
بیهێنینهو سەر رێگای راست."

ژنەکەمی کاک جەلیلی هێور هێور فرمیسک لەچاوانییەو دەرژیتە خوار. لەپال
مێردەکەیدا دانیشتوو و دەستە بە گوریس شەتەک دراوەکانی ماچ دەکات. دەست
بەقژیدا دینێ. دەلێت: "هەمووی لەبەر خاتری خۆشەویستی و سلامەتی خۆیهتی.
ئەگینا چ ژنیەک هەیه دلی بیّت دەست و دەمی مێردەکەمی بێستتەو؟ چ باوکیک؟
چ بڕایەک دلی دیت؟"

کاک هاشیمی بە بەری دەست فرمیسکی چاوانی وشک دەکاتەو. شیرین خانم
لەژێر لیۆو هەلگەل خۆیدا دەدوێ. ئامۆزاکان هەناسە هەڵدەکێشن.

جەنابی دختۆر توند توند شت دەنووسیت. بێردەکاتەو.

دەلێت: "بەلێ. تێدەگەم. ئاگام لێیه!"

باوکی كاك جه لیلی سهر ده باته بناگوتی جه نابی دختور و به نه سپایی لئی
ده پرسى: "شیت بووه؟"

جه نابی دختور سهری ده له قینى.

براكهی كاك جه لیلی ده پرسیت: "سهر كه شیهه كی رۆحیه؟"

جه نابی دختور پینده كه نى.

ناموزاكهی ده لیت: "ئینشاللا به خواستی خودا چاك ده بیته وه."

ژنه كهی كاك جه لیلی به نانا رامی ده پرسى: "چاك ده بیته وه؟"

جه نابی دختور كتیبه كهی داده خا. ته وای چرچ و لۆجیه كانی روخساری

پر ده بیته له پینكه نینیكى بی مانا. ده لى: "چ بیلیم! ئەم نه خوۆشه بوته چۆله كه یهك.

چۆله كه یهك كه ده یه وى بفرى.. به لام ناتوانى!"

كس نادوى. هه مروان ته ماشای یه كتر ده كه ن. كاك عه زیزی له ژیر لیوه وه

دووباره ی ده كاته وه: "چۆن بفرى؟ نابى بفرى!"

باوکی كاك جه لیلی واقی ورمه وه، سهر كۆلمه كانی سوور هه لگه پراون. ده لى:

"قوربان.. ئەوه تۆ چ ده لیت؟"

جه نابی دختور به میهره بانیه وه سهیری ده كات. ده لى: "وهك نمونه یهك ته وه م

عه رز كردن."

باوکی كاك جه لیلی هه لده چى. هاوار ده كا. به له قه به شیشه كانی

قه ره ویتله كهی كاك جه لیلی دا ده كیشى و ده لیت: "گوو ده خوا، زله ی نیره كهر.

سهیر كه ن. دواى عومریك غیره ت و ئاپروو، تازه به تازه كورپی به نده ده بیته

چۆله كه!"

ههناسهى سوار ده بئ. ده مى داده پچرئ و بیدهنگ شت ده لئ. ده که ویتته مره مپ. ناموزاکان به په له هه لیده گرن و له ژوره که ده بیه نه دهره وه. ده که ویتته لنگه فرتئ و دهنگیکى سهیر، وهک دهنگى بهیه کدادانى تهنه که له گه روویه وه دیتته دهر.

پوره بهتول ده خزیتته پیشت. دیتته لای قاچى جنابى دختوره وه. له ژیر چارشپوه که یه وه ده لئ: "هه رچى بو، له و پرژه وه ده ستى پیکرد. نه و پرژه ی که بو سهر قهبران چو بو بوین. به چاوى خۆم بینیم، له گۆشه یه کدا پاره ستا و له قهبره کانى پروانى. پهنگى سپى هه لگه پرا. هه لکه رزى."

براکه ی کاک جه لیلی ده لئ: "به لئ. رۆژیکیشیان له باره ی مردنه وه قسه ی له گه ل مندا کرد!"

کاک حهیده رى ده لئ: "قوربان نهم قسانه چیه. ههچ که سیک هینده ی من نهم هاوړئ نازیزه نانا سیت. نیمه پیکه وه گه وره بووین. هه لبت نهم هاوړئ گونا هباره مان له سه ره تا وه که میتک زور له فیکره وه ده چوو. کهم و زور له شت ورد ده بووه. به لام ده ی باشه، نه وه جه لیلیه و هه زار هه واو هه وه سی نه گبه تانه و دژوارى تیدایه."

ژنه که ی کاک جه لیلی ده لئ: "به لام خۆ منیش باشتیرین ژن بووم بوى. هه ولّم ددها بیگورم، دروستى که مه وه. وامده زانى شتیکم به شتیک کردوه."

کاک حهیده رى دريژه ده داته قسه کانى. ده لئ: "به لئ وهک گوتم .... چیم گوت؟ به هه رحال ... هه موو هاوړتیا نانا زیان پتوه ده کرد. شانازیان به زانیاریه کانیه وه، به هوش و گۆش و گورپ ده برپینییه وه ده کرد. له ته واوى

دهورانی خویندندا بهیه‌کهم دەرچووه، ژنه‌که‌ی له به نەسل و فەسلترین خانەوادە‌یە. هەموومان نیرەبیمان بەو وەزعی دەبرد، فەرموون خۆتان سەرنج بفرموون.."

کاک حەیدەری هەڵدەستی و نیشارەت بۆ وینە‌ی دەرچوونی دوا سالی خویندنی کاک جەلیلی دەکات کە بە دیوارە‌که‌وه هەلۆاسراوه. دەلی: "نەمەتا.. بونیام لەزەت دەبات.. سەیر، چ زەرەدە‌خەنە‌کی بی غەل و غەش، چ پوخساریکی پەر تومید. چ پوانینیکی! جحیلی و گورج و گۆلی له پوخسار و سەر و سەکوئی دەباریت. یان بفرموون سەرنجی نەم وینە‌یە‌ی تر بدەن، یادگاری پیرۆزی ژن هینان. لێرەدا هەلبەت کەمی پەر تر بووه، زەرەدە‌خەنە‌ش لەسەر لیتی نییه. بەلام چ قەیدی هەیه؟ خۆ ناکرێ مرۆڤ هەمیشە پێبکەنی. فەرموو نەمەش یە‌که‌مین وینە لە‌گەڵ یە‌که‌مین منالدا. لە‌نیوان خەزوری بە‌پێز و خەسوی تازیزدا راوه‌ستاوه. فەرموو نەمەش دوا وینە، وا بزایم له سالپۆزی لە‌دایک بونی بە‌ندە‌دایە. وینە‌یە‌کی جوان نییه. خەتای وینە‌گرە‌که‌یه. نە‌گینا خۆی شیوه‌ی نەم هاو‌پێ تازیزە‌مان وانیهه."

جەنابی دختۆر لە‌نزیک‌ه‌وه تە‌ماشای وینە‌کان دەکات. دەلی: "سەیره، لەم وینە‌یە‌ی دوا‌ییدا چە‌ند گۆ‌راوه! له هیچ شتی‌کدا لە‌وینە‌که‌ی یە‌که‌می ناچیت!"

پوره بە‌تول بە‌قاجی جەنابی دختۆردا دە‌کیشی. دەلی: "زوریه‌ی شە‌وان خەوی نە‌بوو، هەڵدە‌ساو دە‌که‌وته هاتو چۆ. من لە‌دواوه چاودێ‌ریم دە‌کرد. وه‌ک بلی شۆ‌ینیکی بیه‌شی، وه‌ک بلی شتیکی بی. لە‌گەڵ خۆیدا قسانی دە‌کرد، ناله نالی دە‌کرد. شە‌وانه سە‌رو سە‌کوئی دە‌گۆ‌را. بونیام لیتی دە‌ترسا. لە‌تاریکی‌دا هی‌ور هی‌ور شیوه‌ی گورگیکی وەرە‌گرت، گورگیگ کە خە‌ریک بی هە‌لمە‌ت بە‌ری و هە‌مووان لە‌تو کوت کا. ددانی جیر دە‌کرده‌وه، به‌ نینۆک تو‌یکلی درە‌خته‌کانی هە‌ڵدە‌کوئی.

ھەر ئەۋكات ئەم شتانەم بەمانە گوت. بەلام گوتیان لېنەگرتەم. باۋەريان پېنەکردەم."

ژنەكەى كاك جەللىلى دەلتى: "لە كوئو ھەزىبا. ھەركە سەرم دەنايە سەرم سەرىن خەوم لىدەكەوت. خۆ عىلمى غەبىم پى نەبوو."
شېرىن خانم رېشالى فەرشەكەى پىكەۋە ھۆنىۋەتەۋە. كارى بەسەر كەسەۋە نىيە. لەتە رۆژنامەيەكى كۆنى لەژىر فەرشەكە دەرهىناۋە و خەرىكى خۆئىندەنەۋەيەتى.

كاك عەزىزى ھىشتا لەبىرى چۆلەكەيەك داىە كە نەفرىۋە، چۆلەكەيەك كە نابى بفرى.

ژنەكەى كاك جەللىلى دەپرسى: "ئىستا چ بكرى باشە؟"
جەنابى دختۆر جانتاكەى دادەخات. ھەلدەستى. دەلتى: "پىۋىستى بەخەۋ ھەيە، پىۋىستى بە ھەۋانەۋەيەكى تەۋاۋ ھەيە. ئەمە شتىكى تازە نىيە. زۆرمان لەم نەخۇشانە ھەبوون. لەم چۆلەكانە.. جۆرە ھەپىكى بۆ دەنوسم، رۆژى سى دانەى بدەنى، تا شەۋى لەھۆش خۆى دەخات. شرىنقەيەكىش بۆ شەۋ، تا بەيانى خەۋى لىدەخات. ئىتر پاش ماۋەيەك چاك دەبىتتەۋە. دەست و دەمىشى بەكەنەۋە لەجى خۆى ناجوئى. دلنىابن دەرمانى ئەمپرۆ موجدە دەنوئى."
جانتاكەى ھەلدەگرى و دەروات.

ئامۇزاكان ھەلدەسن و جەنابى دختۆر تا بەردەرگا دەگەيەنن. كاك ھاشىمى دەلتى: "رەچتەكەم بدەنى بچم شرىنقە و ھەپەكانى بۆ بكرم."

كاك حەيدەرىي دەلى: " وا باشترە تا سەرو سەكوتى كەسىك پەيدا نەبوو،
لەچاوى خەلكىي بشارىنەو. "

پوورە بەتول دەلى: " بىبەنە شوئىنىكى دوور. "

كاك عەزىزىي دەلى: " ژئىر زەمىنە كە چۆنە؟ "

شېرىن خانم ھەلدەسى و بى خواخافىزىي دەروات.

ژنەكەي كاك جەلىلىي پاشماوئى مەيوەكان لە قابەكاندا كۆدەكاتەو. پوورە

بەتول لەسەر نەرزەكە ھەلدەسى و بەرەو گەنجەكە دەروات.

كاك عەزىزىي بە شەكەتییەو ھەلدەسى. سەیرى كاتژمىرەكەي دەكات. بە

پەژارەو قەيتانى پىلاوہكانى دەبەستى و دەلى: " كەواتە ھەموو شتى رىك و راست

بۆو. دەشى نەشېتتەو. جىاوازى چىيە؟ "

قۆپچەي چاكەتەكەي دادەخا و بەسەر خوداخافىزىي لە ھەمووان دەكا.

دەنگى قسەكردنى كاك عەسكەرىي و عەزىزىي لەكۆلانەو دىت و دەنگى

تەپەي پىيان كە بە پەلە دوور دەكەونەو.

براكەي كاك جەلىلىي بەدواي كىلىي ژئىر زەمىنەكەدا دەگەرپىت.

كاك حەيدەرىي نارام و بىدەنگ پىاسە دەكا، سەرى داخستو، شەكەتە،

قولایى چاوانى بەلاي زەرددا دەروانى. قژە بژەكەي لەناوہراستا رووتاوہتەو.

ژنەكەي كاك جەلىلىي لای قەرەوئىلەي مېردەكەيەو پراوہستاو. تەماشای

دەكات. دىتە لایەو. دادەنەوئىتەو و چەرچەفەكەي بەسەردا دەدات. روو

وہردەگىرپى. شان بەرزەدەكاتەو و بە ئەسپایى دەلى: " چ بکەم. تاقتى گریانىشم

نەماوہ! "

*

كاك هاشىمى چاوانى كردنەوہ. ژوورسەرى پىرپو لە پەلكى سەوزى لىكالاو، پىرپو لەو تەيرە غەربانەى كە لەودىو گەلاكانەوہ چەچىيان بوو. گوئى ھەلخست. تەنھا دەنگى زەريا و وژەى خوئى با بوو كە بەسەر لەكەدا ھەلىكردبوو. دەنگى خشەخشى گەلاو تەير گەلى نەبىنراو بوون كە لەم پەلكەوہ بۆ ئەو پەلك دەفپىن. شىرىن خانمى بىركەوتەوہ و دلى بەيەكدا ھات. شىرىن خانمى بىركەوتەوہ كە لە كاتى قسان كردندا زوبانى دەگىرا. جەستە خرىلانە چكۆلەكەى بىركەوتەوہ. بالاكەى بىركەوتەوہ كە لە بستىك زياتر نەبوو. مېھرەبانىيەكەى بىركەوتەوہ كە بۆ ھەمووان بوو. مېھرەبانىيەك كە ھەلدەقولاو دەرژا. مېھرەبانىيەك كە بى ئەندازە جوان بوو! كاك ھەيدەرى پىرسى بوو: "ئەمە كىيە؟ لەكوپوہ ھاتوہ؟" بەراست لەكوپوہ ھاتبوو؟ كەس نەيدەزانى. شىرىن خانم پىكەنىبوو. ئاماژەى بۆ جىگەيەكى دوور.. بۆ قولايى ئاسمان، بۆ ئەودىو درەختەكان، بۆ مالى دراوسىكەيان كردبوو. ئاماژەى بۆ ھەوزەكە، بۆ سەريان كردبوو. ئاماژەى بۆ ئەمبەر و ئەوبەر كردبوو. گوتبوو:

"لەوتیو هاتووم، لەو دیوێوە، لەولاو.. لەو دوورەو.. لەو قولاییەو. فەرقی چییە؟ هاتووم و تەواو."

كاك ئەنوەری گوتبووی: "خانەوادەی ژن گزنگە. لەناوماندا هەر تەنها جەلیلی بەختی لەویدا هەبوو."

كاك هاشیمی سەری هەڵبۆی و تەماشای ئەملاولای خۆی کرد. شێرین خانم لەسەر شەپۆلەکان دانیشتوو. وەك ماسییەك، وەك پەرییەکی زەریا.

هەمدیس ڕاکشایەو. لەدۆی خۆدا گوتی: "خانمەكەم، نازیزە خۆشەویستەكەمی دۆم. چەند باشە كە هەیت. چەند باشە كە هاتیت. چەند خۆشە كە ڕۆژ لەگەڵ تۆدا دەست پێبکری. لەگەڵ تۆدا تەواو بۆ. چەند خۆشە بونیام چاوە بکاتەو و تۆ بەرامبەر خۆی ببینیت. تۆی لەپال خۆیدا ببینیت، تۆ لەدوای خۆیەو ببینیت. لێرەو لەوێ، بۆنی كەزی و پڕچت لە هەوادایە. دەنگت لە شوێنێکی نزیکەو دیت. پیتاوەكانت لەبەر دەرگان. جلكەكانت لەسەر فەرشەكەن. ئاسەواری جەستەت لەسەر چەرچەفەكانە. جۆ دەستەكانت بە دەرو دیوارەو، بە هەموو شوێنێكەو."

كاك حەیدەری گوتبووی: "وای باوكە، ئەو كە قسەیه! ئەم ژنە بەكەلك نایەت. هەر ژن نییە، ناكری بونیام لەگەڵ ژنێکی ئاوا بەختەو بیت!"

كاك ئەنوەریش هەمان قسەي كردبوو، بەلام بە دەنگێکی نزمتر بەكەمێك شەرمیشەو.

مهله كان به نيتو په لك و لقي دره خته كاندا يه كترين راوده نا. نهرز گهرم و له شي مرؤفي داده هيترزاند. كاك هاشمى دهستي رايه ل كرد و سدرپه نجه كانى به گزويگيا تهره كه دا هيئا. هه ناسه ي هه لكيشا. هه ناسه ي قوول و له سهر يه ك. تلى دا. توند دهم و چاوى خسته سهر له داخ بووه كه. به خوى گوت: "چ هه تاويكى خو شه. چ بونيكي خو شه. چ رؤژيكي خو شه. چ دونيا يه كي خو شه. چ هند خو شه كه زيندووم. چ هند خو شه كه هم. خو زيا له نيستاوه هه موو شتيك له جوول ره راده وه ستا. بو هه تا هه تايه. نه شتيك هاتبا و نه شتيكيش رويشتبا. هيچ شتيك نه بووايه به شتيكي تر. هه موو شتي هه بووايه. ته نها هه بووايه!"

بيري له تاينده كرده وه. بيري له و رؤزه كرده وه كه ئيدى شيرين خانم نابي و دلي داخوريا. له قولايي ناسماني روواني، له و دهر وازه نه ناسراوه ي روواني كه پيده چوو زه منى ليوه برؤژيته ده ري. وه ك ماده ده يه كي توينه ره وه. وه ك هه ناسه يه كي هيولايي كه هه موو شتي هه لده لووشي و ده بيات.

له پي ده ست و سهر نه ژنو كانى به توندى خستنه سهر نه رزه كه. له ژير ليوه وه گوتي: "به لام نيستا هم. نه م ساته وه خته هي منه. نه م بونه، نه م هه تاوه، نه م كه نار، نه م زه ريايه هه مووي هي خو من. هه ر نه مه ش گرینگه. نه وه گرینگ نيه كه رؤژيكي ده مر م. به جه هه نهم كه رؤژيكي دي هه مو نه مانهم ليده سه نريته وه. من شيرين خانم هه يه. درهنگ دؤزيمه وه. زور درهنگ. كاتيكي دؤزيمه وه نيوه ي ته مه نم رويشتبوو. به لام نيستا لي ريه، به رام به رمه."

دانيشت. شيرين خانم له و ديو شه پوله كانه وه بوو. زور دوور بوو. كاك هاشمى ته ماشاي خاويه زهر د و سؤله سپييه كانى كرد كه له ژير دره خته كه دا كه وتبوون و

پیکه‌نی. له‌بەر خۆیه‌وه گوتی: "هەر نیتستا دیت. خاولییه‌که له‌خۆیه‌وه ده‌پێچی و له‌ پالما ده‌خه‌وێت. سەر ده‌نیتته سەر سینگم. ده‌ست به‌ده‌م و چاوما دینێ و خیرا خیرا پیلوو ده‌تروکینێ. منیش نه‌وازشتی ده‌که‌م. وشکی ده‌که‌مه‌وه. پا و پله ته‌ره‌که‌ی ده‌نیمه سهرده‌ستم و پێی ده‌لیم: شیرینه‌که‌م، په‌پوله جوانه‌که‌م، چهند خۆشه‌ که‌ لێره‌یت.. چهند خۆشه‌ که‌ هه‌یت. ته‌ری گهر تۆ نه‌بایت، ئەم هه‌تاوه نه‌ونده گهرم و میهره‌بان ده‌بوو؟ گهر تۆ نه‌بایت ئەم گزۆگیایه‌ به‌های نه‌وه‌ی ده‌بوو سه‌وزیی؟ تینووی بوو.. مه‌تاره‌که‌ی هه‌لگرت و نای به‌سه‌رییه‌وه. خه‌یارێکی له‌ زه‌میله‌که‌ ده‌ره‌ینا، قاشی کرد، نیوه‌ی بۆ شیرین خام دانا. له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی: "ئه‌مه‌ منم؟ هه‌ر به‌راست ئەمه‌ خۆمم؟ ناشی خه‌و بیه‌نم؟ ناشی وه‌هم داگیرێ کردبم؟" هێور و به‌ دوودلییه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ریدا هینا. سه‌ره‌ که‌چه‌ل و خۆلاییه‌که‌ی خۆی بوو. ده‌ستیدا له‌ نیوچه‌وانه‌ زیپکاوییه‌که‌ی، ده‌ستیدا له‌ ورگه‌ شل و شۆرو زله‌که‌ی، ده‌ستیدا له‌ قوله‌پێی، ده‌ستیدا له‌ میخه‌که‌ به‌ نازاره‌که‌ی پای. خۆی بوو. هاشم هاشمی بوو. دانیشتووی گه‌ره‌کی سی مه‌تری. چوار رای حشمت الدوله، کۆلانی شه‌ه‌ریوه‌ر، ژماره‌ 2، ته‌مه‌ن چل و دوو سال، مامۆستای وینه. به‌لێ، خۆی بوو. خۆی به‌خته‌وه‌ری، خۆی مه‌حالی. به‌لام خۆی بوو. کێ ده‌یتوانی نکوویی له‌ بوونی بکات؟ کێ ده‌یتوانی گوێ له‌ به‌خته‌وه‌رییه‌ ساکاره‌که‌ی به‌وه‌ینێ؟ رینوینه‌ گه‌چکه‌که‌ی له‌ویدا بوو، شیرین خانه‌ شیرینه‌که‌ی که‌ له‌ ناوه‌که‌دا شلپ و هورپ بوو. ده‌نگی له‌ دووره‌وه‌ ده‌هات. له‌فیکره‌وه‌ چوو. "کێ؟ چ هێژیک ئەم ژنه‌ی بۆ ناردووم؟ بۆچی بۆ منی ناردووه‌؟ مه‌گه‌ر من چیم؟ چ غه‌یره‌تیکم له‌خۆمدا پيشان داوه‌؟ هه‌یچ.. نه‌ ژیر بووم و نه‌ قۆز، نه‌ تیمانیکم هه‌بووه‌ و نه‌

هه‌لگري بيروبواه‌پټيک بووم. نه له‌پيټناوي شتيکدا جه‌نگيوم و نه به‌دواي شتيکدا رام‌کردووه. تهنه‌ها مام‌ؤستايه‌کي وټنه‌ بووم و هاو‌پټيه‌کم هه‌بووه ناوي کاک حه‌يده‌ريي بووه. باشه بۆچي من؟ منيک که نه ناو و ناوبانگم هه‌بووه و نه خاوه‌ن پله‌وپايه‌يه‌ک بووم. منيک که نه خانه‌دان بووم و نه خاوه‌ن په‌ياميک و نه هيچ!"

بيري له باوکی و له باپيره‌ي و له باوکی باپيره‌ي کرده‌وه. نه تاغا بوون و نه شيخ. نه خاوه‌ن موجيزه بوون و نه ته‌وليا. باوکی ده‌رماغخانه‌ي هه‌بوو، داوو ده‌رمانی خۆمالي له تۆوي گول و په‌گي گژوگيا ده‌گرته‌وه. دايکيشي هه‌بوو، وه‌ک هه‌موو شته‌کاني تر که هه‌بوون و که‌س نه‌بوونياني به‌خه‌يالدا نه‌ده‌هات.

بيري له هاو‌پټيکاني کرده‌وه. بيري له کاک حه‌يده‌ريي کرده‌وه که باشترين هاو‌پټي بوو. بيري له کاک ته‌نوه‌ريي و ته‌همه‌ديي و مه‌هده‌ويي و جه‌ليليي کرده‌وه. نه‌خټر، ته‌م به‌خته‌وه‌رييه چ په‌يوه‌ندييه‌کي به‌وانه‌وه نه‌بوو. ته‌م به‌خته‌وه‌رييه بۆ ماوه‌يي نه‌بوو، وه‌رگيراو‌يش نه‌بوو. به‌لکو موجيزه بوو. رووداوټيک بوو تايبه‌ت به‌خۆي. هيني خۆي بوو.

بيري له خۆي کرده‌وه، بيري له مناليي کرده‌وه. بيري نه‌ده‌که‌وته‌وه. له‌ويدا بوو له‌نيو مناله‌کاني تر‌دا. له‌نيو برا و نامؤزا و منالاني ده‌رو دراوسيدا. کاميان بوو؟ خۆي له ليواري هه‌وزه‌که‌دا بيني. خۆي له پال ديواره‌که‌دا بيني. خۆي له کۆلان يا سه‌ربان يا خود له هه‌وشي قوتا‌بخانه‌دا بيني. هه‌ر هيټنده‌و ته‌واو. مناليي نه‌ديوه.

بيري له گه‌نجيي خۆي کرده‌وه. بيري له رۆژاني خوټندن و له رۆژاني کار. له بيست ساليي و سي ساليي و سالاني دواتر يان پيشتر. خۆي بيني که له‌وييه و که لي‌ره‌يه و چ جيگايه‌کي تايبه‌تي و ديار‌يکراوي نييه. ده‌يزاني که ده‌بټ رۆژيک له رۆژان

تەمەنى بېسىت سال يان سىي سال بووبى. لەبەرنەوھى ھەنووکە تەمەنى چل و دوو سال بوو. بەلام كەنگى؟ راپردووى وەك ماددەھىەكى بى رەنگ لەھەوادا پەرش ببۆھ و بىرى لەھەر جىگايەك دەكردەوھ، ئىدى سىبەرگەلى تىكەل و پىكەل لە جىگەكانەوھ ھوروزمىان بۆ زەينى دەھىنا. چ جىگايەكى لەشىوھى يەك جىگادا وەبىر نەدەھاتەوھ و راپوردووى نىگارنىكى تەلخى ژمارەيەك رۆژو شەو بوو. ژمارەيەك ساتەوھختى لىكپچراو پەرتەوازە و بى سەرو بەرە بوو.

تەنھا لەگەل شىرىن خانم دا بوو كە خاوەنى يادەوھىيى بوو. خاوەنى راپردووى بوو. خاوەنى جىگا بوو. ھەموو رۆژنىكى ياد بوو. ھەموو ئەو شۆينانەى بىر بوو كە بۆى چوو بوون. ھەموو ئەو كارانەى بىر بوو كە پىكەوھ كەردبوويانن. ھەموو ئەو قسانەى بىر بوو كە لەگەل يەكديدا كەردبوويان. ھەموو شتەكان لەگەل شىرىن خانم دا دەستيان پىكەردبوو. يەكەمىن رۆژ و دووھەمىن رۆژ و سىيەمىن رۆژ و رۆژانى دواتر. لەوتوھ زەمەن دەستى پىكەردبوو. زەمەنى شتەكان و زەمەنى كاك ھاشمىي. شتەكان لە شىرىن خانمەوھ ھاتبوون: تارىكىي و روناكىي، وەرزەكان، جىگاكان، ئارەزووھەكان، ترسەكان، يادەوھىيەكان و كاك ھاشمىي. لەگەل شىرىن خانم دا بوو كە سەيرى خۆى كەردبوو، خۆى بىنىبوو، تىگەيشتبوو كە ھەيە، كە بوو، كە رۆژنىك لە رۆژانىش نامىنن. دەستى بە لەكەدا ھىنا و تاس بەردىيەوھ. چ خاكىكى گەرم و چ نەرم و چ زىندوو بوو! دەوران دەورى پەر بوو لەم ماددە قاوھىي پەنگە. ھەرگىز بىرى لەخاك نەكەردبۆھ، بىرى لەو جەستە نەرمەى ژىر پاي نەكەردبۆھ. لە پالىدا بوو، لە تەنىشتىدا بوو، لەبەر چاويدا بوو. ئەمىستائىش بۆ يەكەمىن جار دەبىينى. لە پەلكە سەوزەكانى ژوور سەرى رەوانى، تەماشائى مائۆچكە دوورەكانى

کرد، تەماشای ئاسمان، تەماشای زەریا، تەماشای دار، تەماشای گژوگیا، تەماشای بەرد. ھەموو ئەوانەى بۆ یەكەمین جار دەبینى و خۆى لە مابەینیاندا سەرسۆپھینەر دەبینى. ھەموو ئەو شتەنە لەكۆى بون و گەر نەبان چ پڕوى دەدا؟ ھەستایە سەریا. دەستى بۆ شیرین خانم پراوەشاند. دلئى كەوتە مەراقەوہ. چوہ پیشتر و بانگى کرد. لە دوورەوہ خاویلیہ زەرەكەى لەھەوادا تەكاندا و ھاوارىکرد: "خانم ئیتەر بەسە. وەرە دەرەوہ. زۆر دوور كەوتوتیەوہ. بگەرپتوہ!"

كاك عەسكەرى گوتبووى: "بەلئى. چەند پۆژتێك بيبەنە كەنار زەریا. تەندروستى چاك دەبئى." كاك حەیدەرى گوتبووى: "تەمسىل دەكا، ناز دەكا. گوتى مەدەبئى!"

كاك ئەنوەرى گوتبووى: "رەنگە نەخۆش بئى، رەنگە شوینتێكى بيبەشى. بيبەرە سەر دختۆرتێك!"

كاك ھاشمى سەیری چاوانى تادارو واق و پرمای شیرین خانمى كردبوو. پرسى بووى: "خانم چیتە؟ بۆچى لە قوژبەنىكدا دانىشتووت و دەنالئینى؟ بۆچى كوتوپر بە ھەمووان نامۆ بووت؟ بۆچى گوارە یاقوتییەكانت لە گوتت كردوونەتەوہ و بازنگەكانت توور ھەلداوہ؟"

شیرین خانم لەودىو شەپۆلەكانەوہ بوو. تەنھا سەرى لەدوورەوہرا دەبینرا. كاك ھاشمى لەدلئى خۆیدا گوتبووى: "ھاشمى نازیز. چۆن زەمانە ھیند لەگەل تۆدا سازاوہ؟ چۆن بوو كە تۆ لەپڕى بووتە خاوەنى ئەم ھەمووہ؟ چۆن بوو بووتە خاوەنى ئەم ھەموو چكۆلەبیبەى كە بۆ تۆ ئیتەر لە پراڤەوہ نایەت؟ چیت كردوہ؟ ھىچ. تەنھا ئەو نەبیت كە پۆژتێكیان بئى ھەوال و بئى چاوەپوانى، تەماشام كرد و

بینیم که که سینک بهرامبهرم دانیشتووه. که سینک په یوه نندار به منهوه. که سینک که
 قسم له گه ل ده کا، گویم بؤ راده دیرئ، دهستم ده گری، نوم دینئ. ته ماشای کردم،
 چاوانی پیده کهنن. خړو چکۆله و خهپان، دهیگماند. وهك شوشه، وهك بلقیکی
 سهرتاو دهره وشایه وه. بینیم له ژیر لینه که مدایه، له ژیر سهرینه که مدایه، له نیو
 چرچ و لۆچی چهره فیه که مدایه. بینیم پرچه وهك زهنگۆله که ی له پال سهره
 که چه له که مدایه، په نجه گوره په مهییه که ی دهستی که به قه د دهنکه تر ییه که بو،
 نووساند بو به په نجه گوره نه ستور و توکن و ره شه که مه وه. بینیم که له هه موو
 شوینیکه، سهیری ههر شوینیکم کرد بینیم له وئییه. بینیم له هه موو ژووره کاندایه.
 له راره که دایه، لای دره خته کانه ویه، لیره یه و له وئییه. پیم ده نایه ههر جیگایه که
 له وئ بو، له ههر شوینیک بام له وئ بو. پیم ده گوت: " شیرینی.. مه گهر تو
 جنیت؟ ناشی کچی شای په ربیان بیت؟ چیه که پئ ده نیمه ههر شوینیک له وئیت؟
 چیه که له هه موو شوینیکیت؟ چیه که وهك دهر ویشه کان ده لئی (هو)، نیدی
 له ههر شوینیک پیت خو ش بی دهرده که ویت؟ ناشی له دونیای غه بیه وه هات بیت؟"
 که وام ده گوت، پیده که نی و ددانه کانی دهریسکانه وه. له پالما ده نوست و دهستی
 به سهرمدا ده هیئا. سهری ده نایه سهرسینگم و له ژیر لیوه وه گوزانی ده چری.
 ده مگوت: " خام. تو که ههر نیستا له سهریان جلکت به ته نافدا هه لده خست، تو که
 نیستا له موبهق خهریکی چیشت لیئان بوویت، تو که نیستا له ژیر نه سکه مله که دا
 نوست بوویت، تو که ههر نیستا دهنگت له کۆلان ده هات، چۆنه که لیره یه؟"
 که وام ده گوت، دهستی ده نایه ژیر چهنه ی و ته ماشای ده کردم. ده مزانی که
 ده بی هه بی، که ده بی له هه موو شوینیک بی. وهك روناکیی، وهك ههوا، وهك

شتیک که بلار و زوره و ههمدیس پئیستتر و باشتر له ههمو نه مانهیه. خۆزیا نیستا لیرهبا، خۆزیا دهستی له نیر دهستدا با و قسهی له گهڤ کردبام."

كاك عهزیزی گوتبووی: " شیرین خام چیه؟ بۆ هینده بیدهنگ بویت؟ ناشی خهفتهی کۆتره کت بخۆیت؟ نهو کۆتره ی که دای له شهقهی بال و جیی هیشتیت و فری. ها؟"

كاك حهیدهریی گوتبووی: " نیتتر خهریکه دیق دهکهم. نازانم که ده مبینی بۆچی ناوها سهیرم دهکات؟ وهک بلتی خهتای منه که نه خۆش که وتوو!"

كاك هاشیمی ههستایه سهرپا. راوهستا. چوه پیشتر. چوه پیشتر. زهریا خۆی له سهر که نار دهپرشت و دهگهراپهوه. زهریا تووره ببوو. مهلهکان دهیانقریشکاند. مهلهکان به سهر پهلهکه کانهوه شیت ببوون. دانهویوه و روخساری به ناوی زهریا تهپرکرد. تامی سویر بو. چاوانی برژانهوه. تهماشای کرمیکی کرد که لای پییهوه دهخشا. شیرین خامی بانگ کرد. له ژیر لیوهوه گوتی: " نازهنینهکهم. شوخ و شهنگهکهم. خودایه به قوریانت بم. مهگهر تۆ کۆلارهیت یان ههوریت یاخود با ییت که ناوها سوکهله به سهر رووی ناوهوه نووستوویت؟ هۆ نهی تۆیهکهی من، نه ری بۆ ههرگیز پییت ناکهویتته سهر نهرز؟ شهوی عهروسییه که مانت له بیره؟ له سهر دهسکی نهسکهمله که دانیشتبویت و نووکی پهنجه چکۆلهکهی پات بهناستم دهیدا له فهرشه که. نهی که بردمیت بۆ سهفر؟ نهوهشت له بیره؟ پییت نه دهگهشته نه رزی پاسه که. موسافیرهکان بینیتیان و پیکه نین. هاورپیانیش ههر پیکه نین. گوتیان: " مهگهر ژن قاتی ببوو؟ ته مه کییه؟ ته مه چیه؟ ته مه گه مژهیه چیه؟ هیندهی میروولهیه که. بۆچی له خۆیهوه پییده که نی؟ بۆچی له خۆیهوه خۆشحاله؟

بۆچی دەستی ھەموو کەسێک دەگرێ و لەگەڵ ھەموو کەسێکدا میھرەبانە؟ ئەمە مایەیی ھەیاچوونە. داب و نەریتی موعاشەرەت کردنیان فێر نەکردوو. زێرەکی نییە. خۆیندەوارییەکی تەواوی نییە. ئەدی ناسنامەیی کوا؟ خانەوادەکەیی کێیە؟ نەخێر. مەحالە بونیام بتوانی لەگەڵیدا بەختەوهرییت. مەحالە!" کاک ھەیدەریی گوتبووی: "ھاوڕێی گەمژەم. بۆچی بێ ئەوێی راویژم پێبکەیت، عاشق بوویت؟ تۆ ئەقڵت ئیش ناکات. عەشق ناوھایی نییە!"

کاک ھاشیمی بە توندی چاوانی ھەلگۆفت و دەستی خستە سەر سەری. ھەتاو بەناو لەشیدا تێدەپەری. چاوی رەشکەو پێشکەیی دەکرد. زەریا پەر بوو لە پۆلەکەیی ئالتونیی و بریقەدانەوێ دەیدا لەچاوی. ھەستی کرد خەریکە وەکی مۆم ھێور ھێور دەتووتتەو و پای وەکی گۆگیاپەکی ھەلگۆژاوی لەسەر لەکە رەگی دادەکوئی.

مەلەکان بەکۆمەڵ لەم پەلکەوہ بۆ ئەو پەلک دەفرین.

کاک ھاشیمی بەردیکی ھەلگرت و تێی گرتن. سەری پەر بوو لەدەنگی سەیر سەیر. دەنگی زەریا و مەلەکان و با. گەراپەوہ ژێر درەختەکە و خاویلییەکەیی شیرین خانمی نایە بن ھەنگۆ. جلکەکانی شیرین خانم لەولاوہتر، لەسەر لەکە کەوتبوون. پیتاوەکانیشی ھەر لەوێ بوون. ھەموو شتێ وەکی جارێ بوو، ھەتاویکی خۆش، رۆژیکی خۆش، زەریایەکی خۆش. جلکەکانی شیرین خانمی ھەلگرت و تەکاندنی. پێکەنی. تەنورەکەیی شیرین خانمی بە خۆیەوہ نووساند. دەستی خستە نیو سۆلەکانەوہ و زیاتر پێکەنی. سەری ھەلپری و بە چاوی بەدوای شیرین خانمدا گەرا. زەریا بێدەنگ و خۆلەمیشتی. ھێور ھێور ھەناسەیی ھەلدەمژت. وەکی بلیتی دل نیگەرانییەکەیی چۆرپر بووی. کاک ھاشیمی لەژێر لیوہوہ گوتی: "پەپوولە

جوانه كەم، شيرينه كەم، لە كوتى؟" چووه پيشتر.. پيشتر.. ناو تا نه ژنۆى هات. له ملاولای خۆى پروانى. سهيرى دواوهى كرد. سهيرى نهوسهري كه نار. گوتى: "رهنگ بى له وديو ته لانه كانهوه بىت، رهنگ بى له وديو گردۆلكه كانهوه بىت، رهنگ بى له شوينىك لهم ده وروبه ره بى!"

كاك حهيدهرى گوتبووى: "بونيام بى حساب و كىتاب و له خۆپايى به خته وهر نايىت. نهم جۆره شتانه لياقه تيان گه ره كه."

كاك نه نوهرى گوتبووى: "ده له ديوه هات و هاوړپكه مانى برد. چهند سووك و هاسانىش بردى!"

زۆر هاسان، له له حزه يه كدا. له چاوتروكاندننى كدا.

كاك هاشمى سهيرى دهسته كانى خۆى كرد كه ده له رزىن. سهيرى پىستى كرد به يه كجار سوور هه لگه رابوو. سهيرى نه ژنۆ لاوازه كانى كرد. هه تار به سهريدا ده كيشا. شتىك وهك مېشوه له يه كى موزىر له بنا گويدا كه وتبووه ويزه ويزه. گه راپهوه ژىر دره خته كه و واق و پماوانه له جىگه پىكانى خۆى له سه ر له كه پروانى. گوتى: "لهم ناوه يه، دلنيام لهم نزيكانه وه يه."

زه رى نامۆ و بى په روا ده ينۆرى. ته نانه ت جو له شى بۆ نه ده كرد. وهك بلىي پر بووى له بىر چوونه وه يه كى گه وره. لىتورپۆ بووى له سكوتىكى سىحراوى.

به ره و زه رى راپى كرد. راپه وستا. ناوړى دا يه وه و پىكه نى. سو راپه وه و به هه مان ته و رىگه يه دا گه راپه وه كه پىيدا هاتبوو. له به ر خۆ يه وه گوتى: "ده يه وى سه ر بخاته سه رم. ده يه وى تازارم بدات. ده زانم.. دلنيام!" دانىشت و به تر سه وه گوتى له بىده نگى نه وديو ته پۆلكه كان رادىرا كه هه مو شتىكى له خۆى پر كردبوو. تاسمان و

زهريا. مهزندهی کرد که هه موو شتیک، مهزندهی کرد که بیابان و ناسمان و تهنانت بهردچنهکانی دهووبه ریشی ته ماشای دهکن. له بهر خۆیه وه گوتی: " دیار نییه. شیرینه کهی خۆم هه بهراستی دیار نییه!"

باوه ری نه کرد. سه ره بهری نه وه خه ونیکی ناخۆش بوو. وه ناگا ده بۆوه و ده بیینی که شیرین خام له تهنیشتییه وه دانیشتووه. پراکشا. به په له چاوانی لیکناو چاوه ری بوو که سیک یان دهنگیک له وه خه وه ناخۆشی وه ناگا بیئیتته وه. به وه شه وه، شتیک جگه له خه وه له قولایی سهریدا پیچی ده خوارد. شتیک که له هوشیاریدا بوو. خه بهری هه بوو، نه می ناگادار ده کرده وه. شتیک که ده یزانی هه موو نه م شتانه گه من و حقیقه ت شتیک تره.

که واته و ابوو. نه م کاره ساته ی که له دووره وه بۆنی ده هات په یوه ندیی به مه وه هه بوو. دانیشت. جهسته ی قورس ببوو. با یه ک زهر و گهرم و لینج خۆی به روخساریدا ده کیشار وه ک قورسیک به جهسته یدا شوڤ ده بۆوه و هه ره به ویشه وه ده مایه وه.

به خۆی گوت: " هیشتا هه ره له وئیه. له وئیه. هه ره ئیستا دیت. نه لعان ده رده که ویت."

شتیک وه که دهستی شیرین خام له بنی زه ریاوه ده جوولا. به گاگولکی که وته ری. چوه پیشت، هه مدیس چوه پیشت. خاولییه که ی شیرین خام له سه ر ریگه که یدا بوو. هه لیگرتته وه. به خۆیه وه گوش ی و گازی له چمکیکی گرت. هه زیده کرد نه و دوژمه موزیره له خۆی دوور خاته وه که له پشت که لله یه وه که وته بووه ورته ورت. نه و ناگاییه نه مره، نه و ههسته هه میشه بییه ی واقیعییه ت له خۆی دوور خاته وه.

بەمشت بەنەرزەكەيدا دەكيتشا و پوخسارى بە لەكەدا دەهیتنا. گوتى: "مەحالە، مەحالە!" وای گوت و پینكەنى. بەرزتر پینكەنى. توند تر.. خەمین تر. هەولیدا گۆرانى بیژى، هەولیدا پەلە هەورە پەرتەوازەكان لەناسماندا بژمیڤى، هەولیدا بدوى، هەولیدا بېركاتەوه. هەولیدا شت بېر خۆى بیئیتەوه. تەنانت هەولیشیدا بېرى. سوودی نەبوو. دەیزانى كە ئیدی دواجار ئەو ساتەوهختە تۆقینەرە هاتوو. ئەو (نەبوون) هە هاتوو كە هەمیشە لە دوورەوه ناماژەى بە نەگەرى (بوون) ى خۆى دەدا. بەلام باوەرپنەدەكرا و هەنووكەش لیڤە بوو — بەلگەدارو واقعییە- مەحالیك بوو كە چەند هاسان ببوو نەمەحال.

كەسێك لەوسەرى كەنارەوه تیدەپەرى. گۆرانى دەبیژا. مەودایەكى لەگەڵ زەریادا هەبوو. كاك هاشیمی وای بەخەیاڵدا هات كە بانگی بكات. بە داویدا پاكات، داوای یارمەتییى لى بكات. دوو قۆلىی بە زەریایان دەوێرا. دەیانتوانى شیرین خانم بدۆزنەوه. دەیانپاراست. شیرین خانمیان لە زەریا دەسەندەوه.

دەمى كردهوه و هەولیدا هاواركات. دەنگى دەرنەدەهات. هەولیدا دەست راوهشینی. هەولیدا هەستى و بە داویدا راکات. هەولیدا شتێك بكات. دانیشت. زەق زەق لە زەریا وردبۆوه. بەخۆى گوت: "ئەمە مافی تەواوى خۆمە و ئەم مافەم پێدراوه. هاتۆتە لام. وەك كۆترى بەخت. وەك بیتاقەیهكى دەرچوو. لە باوەشى دەگرم. بە خۆمەوه دەیگوشم. پێى دەلێم: "خانم، تۆ ناتوانیت نەبیت. تۆ ئەبەدییت. تۆ پێویستیت. تۆ لە هەموو شتێك گرینگتریت. دواجار دەگەریتەوه. دەبى بگەریتەوه. بەدەست خۆت نییه!"

خۆر.. ھینور ھینور له قولایی زهريادا پۆدهچوو. مهلهكان نوستبون. چ دهنگی
ندههاته گوئی. تنها دهنگی نارامی كاك هاشیمی نهبيت، كه به چرپه بهخۆی
دهگوت: "چ پۆژيكي جوانه. چ زهريايه كي جوانه. چ دونيايه كي جوانه!"

*

- "پیره میژد.. بینیت چ کلاویکت نرایه سهر؟"

نهمه دهنگی کاک حهیدهرییه. لیږهیه، له تهنیستمهوه دانیشتووه. چاوانی له تاریکیدا دهبریسکیښهوه. تل دهدهم. سهرم دهکم بهژیر چهرچفه کهدا. "پیره میژد.. به قسم بکه، قزانج ده کهیت!"

سهری له سهر بالشته کهیه له پال سهرمدا. قژی وهک همیشه بونی زهیتی گوژی هیندی و نژی کالی لی دئ. ده لیم: "حهیدهری خان، هیشتا ههر له خمی قژی شتنی دهسته کانتدایت؟ هیشتا ههر له خمی ددانی پرکراوه و زیپکه کانتدایت؟" له ناوهندی سهرمدا دانیشتووه. له وډیو پیلووه کانهوه پیاسه دهکا. تهواوی برهوه رییه کانم تهر بوون به نامادهیی وی. ده بیینم، له ژیر هه تاودا دانیشتووه، رډن هیلکهی داوه له قژی و سهری به جهللاتین پیچاوه. همیشه خهیالی لای قژی بوو، خهیالی لای قژه خاوه کهی بوو که ورده ورده ده پرووتایهوه.

پیکهوه دهچووین بۆ شاخ. ناوی کولاته و چیشتی سهوزهی له گهل خویدا ده هیئا. له قهراخ کانیه کهدا داده نیشته و میوه کانی به سابون دهشتهوه. ددانی به

فلچە دەشت، غەرغەرەى دەکرد، تۆزۈ خۆلى سەر پىتلاۋەكانى پاك دەکردنەۋە و پىدەكەنى. تەمەنى چل سال بوو كە تىفۆيىدى گرت، تازە لە ئاھەنگى جىژنى لەدايك بوونى ببووينەۋە. پىنكەۋە پىنكەنېن. گوتمان: "مەگەر بونيامى چل سالە تىفۆيىد دەگرى؟" ئەۋىش كى؟ نەدەچۈۋە ئەقلەۋە. بە ژورور سەرىيەۋە بووين. كاك ھاشىمى لەداۋ و دەرمانە پروەككىيەكانى خۆى بۆ ھىنابوو. شروب و كولاتە و گەلا و پەگ و تۆۋى گول. بىنيمان خەرىكە دەمرىت، باۋەرمان نەدەكرد، نەدەچۈۋە بە ئەقلماندا. مردغان ھەر لەخەيالدا نەبوو. ھەر ئىمە نا، مونىژە ش لەۋى بوو. گوتى: "ئەمە تەنھا گەمەيە، ئاخىر چۆن دەشى؟ چۆن دەبى؟" ئىمەيش باۋەرمان نەدەكرد. كاك ھەيدەرمان وا ناسىبوو كە مەرگ پىي ناۋىرى، شتىك لە پىستى سوور و ددانە سىپىيەكانىدا ھەبوو كە مردنى ۋى رەت دەكردەۋە. تەنھا تالەكانى قژى بوون كە دەۋەرىن، ئەۋەش نىگەرانى نەدەكردىن، ئاخىر دلتىيا بووين كە رۆژتىك لەرۆژان قژى دەپروىتەۋە، خۆيشى لەۋە دلتىياۋو. رىگەچارەى بۆ دۆزىبۆۋە. گوتى:

"كورىنە، باۋەرپەكەن دواچار سەرکەۋتن بۆ ئىمەيە!"

تەماشاپان كرد و بىنيمان كە شتىكىش لە ئىمەدا پروەۋ تەۋاۋ بوونە. كاك ھاشىمى گوتى: "نۆرەى ئىمەيش دى!" بەلام كەنگى؟ خۆزىيا دەمانزانى. خۆزىيا لانى كەم دەمانزانى ئەۋ وەختە نەحەلتىيە كەيە!" كاك ھەيدەرىي بە ساۋىلكەيى ئىمە پىدەكەنى. گوتى: "من بونيامىكى ساخم، من پۆلام. پۆلا كە ژەنگ نايگرى، پۆلايەك كە ھەمىشە ھەر پۆلايە!" دەستى بەسەرىدا ھىنا و بە ترسەۋە تەماشای كردىن. گوتى: "باۋەرپەكەن، قژم دەپروىتەۋە. من تاگام لە قژمە.

ناگام لههر ددانیکمه که دهکوی. ناگام لههر ددانیکمه که دهردی.

رینگهچاره بییم دۆزیوه توه. وره ی دهوی و هوسه له!"

تاله وهریوه کانی قژی لهسر چدرچف و سهرینه که هه لگرتوه. کهوته ژماردنیا. لهسر رۆژنامه که لهپال یه کدا داینان. حیسابی نهو تاله وهریوانه ی راگرتبوو. نیمهش حیسابه که یان راگرتبوو. کاک حهیده ری دلخۆش بوو. گوتی: "زۆر چاکه. نه مه شه ره. خه ریکن زیاد ده کهن. خه ریکه دهر دینه وه. له جارن باشتره!" دهستی گرم و ته ماشای کردم. گوتی: "بینیت من له سر حق بووم! بینیت هه ر کیشه یه که رینگه چاره یه کی هه یه؟ نه مگوت دهر دینه وه؟ نه مگوت دوا جار سه رکه وتن بۆ منه؟"

وای گوت و به خۆش حالیی مرد.

من مابوومه وه و عه زیزی. لهسر سه کۆی شۆسته که داده نیشته ی و له جاده ده چۆله که مان ده نۆری. له رپیواریکمان ده نۆری یاخود له روخساریک که دوا جار له په نجه ره یه که وه و ه دیارده که وت. بیری کاک حهیده ری یان ده کرد، بیری قژه پره که یان ده کرد که چه پک چه پک ده وه ری، بیری پیستی ناسکی ده ست و بیری شت گه لیکنان ده کرد که ورده و ده بیر ده چونه وه. هه ندی جاریش پیکه وه ده واین. هه مان نهو شتانه مان له گه ل یه کدا باس ده کرد که پیشت ر پیکه وه باس مان کردبوون. من له باره ی مونیژه وه ده دوام و عه زیزی یش له باره ی کوره که یه وه.

کاتی که ته لاتی وهرگرت و رۆیشت، خۆشم ده ویست. رۆیشتنی کاره سات بوو. هه مان نهو له ده ست چونه ی که له قولایی دلما چاوه پتی بووم و ده مزانی که دوا جار رۆژتیک له رۆژان خافلگیریم ده کات. هاوړییان گوتیان: "گرینگ نییه.

لهسرهوه دهست پيښكړه وه. ژنيكي تر بينه. شتيكي تر بكه! "گوتيان: " خه تاي خوت بوو، بو ليگه پرايت پروات؟" ههزي له منال بوو. تيښده گه شتم. خه فته ده خوارد. ده يگوت: " وانه زانيت لاي تو به خته وهر نيم. به لام چ بكم؟ به دهست خوم نيه. به ههز و تاره زووي خوم نيه. چ چاره يه كي ترم نيه!" كه ل و په له كاني كو كړدنه وه. گريا. تيښده گه شتم. ده مزاني. روانينه كه يم ده ناسييه وه. نه و رژه ايش كه كاك هه يده ريبی ده مرد، هه مان روانين له چاوانيدا بوو. نه و دوا چركه يه كي ناوړي دا يه وه و ته ماشاي كردم، هه ستي به ناماده يي مهرگ كړد بوو. هه ستي به ناماده يي نه و زولمه ته سه يره، نه و چاله هه لگوشه ره كړد بوو كه ده مي بو قووتداني دا پچر يبوو.

گوتم: " مونيزه گيان، چند باش بوو گهر نه رويشتباي!"

رؤيشت. شوي به حه سه سه كه ي گه ركه كړد. رؤژنيكيان له ناوه پراستي چوار پاكه دا بينيم. سي منال يي پي بوون. سه يريم كرد، پي كه ني. ددانه كاني كه وتبوون. قه له و ببوو. بوني حه سه سه كه ي گه ركه كي لي ده هات. نامو بوو. گوتي: " مي رده كم پياويكي باشه. ته نها بوني قاچي دي ت. هه ميشه بوني دي ت." كچه كه ي له باوه ش گرت و ماچي كرد. سه رده سته كاني پر بوون له په له ي سپي سپي. پرسى: " هيشتا شه وانه په نجه ره ده كه يته وه؟ هيشتا به دم خه وه وه ده دي ت؟ ته دي تينجانهي گوله ياسه مينه كام چونن؟ چما گول ده گرن؟ هيشتا دل ت له خزه ده كه دي تته مهراقه وه؟ هيشتا هه ر رؤژي سي پاكه ت جگه ره ده كي شيت؟"

گوتي: " چ رؤژان يكي خوشمان پي كه وه برده سه ر! چند پي كه نين!" كوره كه ي پيشاندام. ده ستي به گودي له ي قژيدا هينا. قوچهي كراسه كه ي داخست و روومه تي

پراکیتشا. دهستی گرتن و پږیشت. له نیتوان مناله کانیدابوو. ده تگوت یه ک شتن. ده تگوت باز نه یه کی ته واون.

عزیزی گوتی: " به لئې، نهی من که منالم هدیہ .. چی؟ بو خویندن چوه دهره وه، که چی نه گه پرایه وه. بریار بوو بیته نه ندازیار یان دکتور، که چی نه بوو. هر له وئ مایه وه. بوو بوی. ژنی نه جنه بی هینا، منالی قژ زهره و چاوشینی خسته وه. بیری چوه که من لیره چاوه پړیم، چاوه پړی جنه بی دکتورم، چاوه پړی جنه بی نه ندازیار، چاوه پړی کوره که مم!"

گوتم: " خوزیا بکرایه له سهره وه ده ستمان پیکرد بایه وه. جار یکی تر. " عزیزی گوتی: " چیمان ده کرد؟ همدیس هر لیره ده بووین. به همان تاسه و خولیاوه. ریگه ی ترمان له بهرده مدا نییه. نیمه مرؤفگه لی گچکه یین، ده توانین چ ناراسته یه ک بگرینه بهر؟ چیمان له ده ست دیت؟ خوو خواردن و مال و پاشه که وتی، هندی جاریش خوشییه کی ساکار و بی هات و بات. شتیکی زور نییه، به لام هر باشه. شوکرانه ی ده وئ. له زور کسی تر باشتین، له پیشتین. پوژگار یکی زور خهراپان به سهر نه بردووه. نابی راستی به ژیر لیوه وه بکه یین. هندی جار پیکه نیوین، ده شی له دلوه پینه که نیوین. به لام هر باشه. نهو شهوانت بیر دی که پیکه وه کوه کوه بووینه وه؟ قسه و باسما ده کرد، قسه ی هه میشه یی و نوکته ی دوباره مان سهر له نوئ ده گپرایه وه و پیده که نین. ده شی پیشنه که نیوین. بیرم نییه. پیکه وه بووین، ترسه کاغان دابهش ده کردن. له قوژنیک ده خزاین و وه نه وزمان ده دا. خهراپ نه بوو. مه گه چاوه پړی چیر بوویت؟"

ورده ورده قسه كامان ته او بوون. گويمان گران بوو. له قسه يه کتر حالي ندهه بووین. له پال يه کدا داده نيشتين و چاوه پری بووین کات تپه پريت. که پينکوه بووین باش بوو. ههستان به تهنياي ندهه کرد. بيرمان له چي ده کرده وه؟ ده مانزانی که رۆژتيک له رۆژان يه کيکمان له سهر هه مان سه کو داده نيشی و بير له ویرمان ده کاته وه که نه ماوه. کامان؟ چند سهر بوو. هه ميشه به پرتوه بووین. هه ميشه له بیری سبه پيندا بووین و هه نوکesh ته نها ههستی رابردو بوو. زه مه ن ئیدی خوی ندهه کرده وه، ناسيبوومان و هه نوکesh هه بوونی ته نها ياده وه ريبه ک بوو. وهک بلتي له ويستگه يه کی کاتييدا راره ستاين. ويستگه يه کی چۆل که چ شتيکی تييدا رونا دات و دوی نه وهش ههر هيچ. ته نها ههنگاو يکمان له و چۆل وانويه هه ميشه ييه وه بهين بوو. ههردو کمان ده مانزانی بير له چ ده کهينه وه. نه وه له روانينه کامانا بوو. له و سلاوه دا بوو که له يه کمان ده کرد و له و واده يه دا بوو که بۆ رۆژی دواتر به يه کمان ده دا.

مونيژه گوتي: " چند گۆراويت. چند لاوازو پير بوويت. خو خوانه خواسته نه خوش نيت؟ چيبه؟ بۆچی ده شهلين؟ ته دی خوار دنت باشه؟ ته ندروستيت باشه؟" مناله کانی پيشاندام. گوتي: " نه مه کوره گوره که مه. له پۆلی پينجه. هه موو سالي يه که مه. ته مهش که چه که مه. ناوی په روانيه. شوخ و شنگ و له بهر دلانه. نازداره، زۆر زانه .. شه کهه."

سهرنجم له سهر په نجه برينداره کانيدا. گوتي: " دروماني ده کهم. جلك بۆ دهر و دراوسي ده دوورم. چ بکه م؟ نه منالانه هه زار شتيان پيوسته. بۆ خاتري ته مانه که په نج ده ده م. بۆ خاتري ته مانه که زيندوم."

بۆچی هیئند حەزی لە منال بوو؟ ئیئمه که ژیاغمان دەچوو بەرپۆه و رۆژانمان تێدەپه‌رین.

خۆزیا بکرایه بچوومایه‌ته ده‌ری. دلّم حەزی له پیاسه‌ی ژێر به‌فره. به‌لام نهلان کپۆهیه و نهم به‌فره‌ش له به‌فره‌کانی تر ناچێ. لهو به‌فرانه‌یه که مرۆڤ ده‌به‌ستێ، ره‌قی ده‌کاته‌وه. ده‌بێ نهم جوّره هه‌واو هه‌وه‌سانه بۆ هاوین هه‌لگه‌رین!"

مونیه‌ گوتی: "تۆ که به‌ گه‌رما قه‌لّسیت، سه‌رت پیتی گه‌یژ ده‌خوا، وه‌زعت تیک ده‌دا، هه‌زار جوّر ده‌رد و نه‌خۆشی پێده‌گریت، ئیتر بۆچی هیئنده چاوه‌رپتی هاوینیت؟"

بریار بوو منیش له‌گه‌ڵ عه‌سکه‌ریی دا برۆم. خودا ده‌یزانی بۆ کوێ. جیاوازی چ بوو؟ بۆ هه‌ر جیگه‌یه‌ک رۆیشتبایت لێره باشتر بوو. ئاخ‌ر لێره چ شتیک نه‌ما‌بوو، چ شتیک نه‌بوو. ده‌بوو برۆین. ده‌بوو ترسمان خستبایه‌ته‌ لاره، ده‌بوو شتیکمان کردبا. شتیک جگه‌ له‌ چاوه‌رپتی کردن، شتیک جگه‌ له‌ ترسان، شتیک جگه‌ له‌ ژماردن و تاوتووی کردن. عه‌سکه‌ریی گوتی: "نهم نه‌رزه قاقره، په‌گ و ریشه‌مان وشک هه‌لده‌گه‌رین. وه‌ره با برۆین. ده‌شی له‌ جیگه‌یه‌کی تر سه‌وزین. په‌روبال ده‌رکه‌ین. لێره خه‌ریکین تیا ده‌چین. خه‌ریکین پیر ده‌بین."

عه‌زیزی گوتی: "من نایهم. چاوه‌رپتی کوپه‌که‌مم. چاوه‌رپتی جه‌نابی (بۆی) م!"

عه‌سکه‌ریی گوتی: "تا دره‌نگ نه‌بووه، پیتوسته برۆین."

خه‌یالی سه‌فه‌ر به‌ری نه‌ده‌دا. هه‌ر له‌ منالیمانه‌وه باسی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی ده‌کرد. ته‌واوی گه‌نجیمان خه‌وی به‌و سه‌فه‌روه ده‌بینی. پیتی ده‌گوتم: "نهم شاره‌ بیخ ماریفه‌ت و خۆپه‌رسته، له‌ پشته‌وه خه‌نجر ده‌وه‌شینی، نهم شاره‌ نامه‌رده، وا

خەرىكە گەنجىمان دەدزى، خەرىكە فرىومان دەدا. بىكەو ەرى با ەرىن! بەلام نەرىشىتىن، ەىچ كامان نەرىشىتىن. بۆچى؟ خەتەى عەسكەرىى بوو، خەتەى داىكە پىرە كەفتەكارەكەى بوو، خەتەى كاك حەىدەرىى بوو كە نەقلى وەبەر ەىناىنەو. يان خەتەى كەس نەبوو، جگە لە مانەو ە چارەىەكى ترمان نەبوو.

نەنوهرىى گوتى: "عەسكەرىى گىان، دەتەوى تەمەنت بە دىار داىكە پىرو پەككەوتەكەتەو بە با بدەىت؟"

كاك حەىدەرىى گوتى: "بۆچى بىرىك لە پىشكەوتنى خۆت ناكەىتەو؟" لای داىكىىەو دانىشتبوو. قاچى دەشىلا. باوەشىنى دەكرد. قۆى بۆ دادەىنا. گوتى: "ەىشتا گوارە ياقووتىيەكانى لەبىرە. وىستم دەرىانىىنم. نەىهىشت. سەرى بە بالشتەكەو نوساند و گرىا."

چوو ملوانكەكەى داىكى دەرىنا و كرىبە مىلى. نەنگوستىلەكانىشى ەىنا و يەكە يەكە كرىبە پەنجەى. قۆە سى و ئالۆزاوەكەى لەسەر بالشتەكە ەونىيەو. جلكە نەتلەسىيەكانى دابەسەرىدا. ئىنجانەى گولە شەمدانىيەكانى بەدەورى قەرەوتلەكەىدا دانان، دانىشت و كەوتە تەماشا.

گوتم: "ئەدى سەفەرەكەمان؟"

گوتى: "تۆ ەرى. تۆ بەكەسەو گىرۆدە نەبووت. تۆ نازادىت. بۆچى لە پالما راوەستاوى و كاتت بە ەدەر دەدەىت. تا درەنگ نەبوو تۆ ەرى. تا دەرفەت ەىە تۆ ەرى!"

گوتم: "دەرفەت بۆچى؟ بۆ بەختەوهرىى؟"

گوتى: "بەلى!"

خەتەى مونىژە بوو. گەر نەرىشتبا ئىستا شتەكان جۆرىكى تر بوون. يان بۆ نمونە كاك حەىدەرىى بۆ وا زوو مرد! چۆن بى نەوان بەختەوەر بى؟ بى خەلكانىك كە خۆشم دەوىستن، يان خۆشم نەدەوىستن؟ جىاوازى چىيە؟ لەگەل نەواندا بوو كە حالى دەبووم من ەم.

عەسكەرىي گوتى: " تۆچ ئىشىكت بەھىدەرىي ھەيە؟ خۆ مەرگى ھەيدەرىي كۆتايى نىيە. گوو بە گۆرى باوكى ھەيدەرىي. تۆ ھىشتا زىندوويت، زەمەنى خۆت ھەيە. پرسەى چىت داناوہ؟"

گوتم: " با بىنئى بۆ ھاوین! " گوتى: " گوو بە گۆرى باوكى ھاوین. ھاوین زەمەنى درەخت و گۆگىايە. حىسابى زەمەنى تۆ جودايە."

بەعەسكەرى يىم گوت: " تۆيش ئەم نەخۆشيبە دەگرىت. تۆيش وەك داىكت لى دى. پىر و پەككەوتە و كوئىرولال! " پىكەنى و سەرى راوہشانىد. دەستى داىكى گرتبوو. خۆى دەيزانى. گوتى: " ئەمە بۆ خۆى سەفەرە. سەفەرى منە! " ويستم يارمەتىي بەدم، ويستم بەدىار داىكيبەوہ بىنمەوہ، نەيھىشت. ئىشى من نەبوو، جىگاي من نەبوو. لەگەل ھاوپىياندا سەرمان لىدا. لە دەرگاماندا. وەلامى نەدايەوہ. لەودىو پەنجەرەوہ بانگىمان كرد. دەرگاي نەكردەوہ. چىمان كردبا؟ خۆى وای ويستبوو.

عەزىزىي گوتى: " زۆر باشتر كە لەگەل عەسكەرىي دا نەچوويت. ئىرە ھەرچىبەك بى ئەمىن و ئومانە. مالىكمان ھەيە و كۆلانىك بەچەند تاقە درەختىكەوہ. ھەسكەسىكمان ھەيە كە شەوانە فىكە دەكىشى و دەرمانخانەيەك. بۆ ھەر جىگايەك بچىت ھەر ئەمانەى لىن! "

كاك ھەيدەرىي گوتى: " كورىنە.. نەينىي سەرکەوتنمان لە يەكىتىماندايە. با من ئەم يەكىتىيە پيارىزم. پارەكانتاتم بەدەنى ئەرزەتان بۆ بکرم. " قایل بووين. گوتمان رۆژىك دى دەبىنە خاوەنى پارە و پوول. چاوەرپىمان كرد. ئەم ھاوین بەو ھاوین. بە ھاوینى دواى ھەموو ھاوینەكان. "

ھەز دەكەم بنووم. ھەز دەكەم ئىدى بىر لەھىچ شتىكى تر نەكەمەوہ. ماندووم. چۆن چۆنىي بىلئىم؟ پىرم. مشكىك خەرىكى كرۆژتنى چمكى دۆشەكەكەيە. پشیلەيەك لەم ناوہدا ھەبوو، جاروبار گوتم لە مياومياوى دەبوو. لەوہتى دونيا ساردى كرددوہ ديار نىيە. سبەى دەچمە دەرى و چەند تەلەيەك دەكرم. پشیلەكەى

دراوسیش ئاگادار دەكەم. كاك حەيدەرىيى واتەنى: " ھەموو نەخۇشىيەك چارەسەرى ھەيە. ئارامىيى گەرەكە و خۆراگىيى. دواجار سەرکەوتن بۆ ئىمەيە. "

كۆتايى